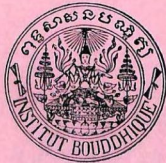




ព្រះវិន័យ
សង្ឃកម្មកថា

ភាគ ២
សម្រាប់សាលាធម្មវិន័យ
ថ្នាក់ឯក



ភ្នំពេញ
ការផ្សាយរបស់ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ
ព.ស ២៥៣៩

២៤១
៩២



ស្នាដៃនេះ



កើតឡើងពីកិច្ចសហការគ្នា រវាង
ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ និង បណ្ណាល័យអេឡិចត្រូនិចខ្មែរ
 ក្នុងគោលបំណងយ៉ាងមុតមាំដើម្បីថែរក្សា ការពារ កុំឲ្យបាត់បង់ទៅឡើត
 ព្រមទាំងផ្សព្វផ្សាយស្នាដៃ-ឯកសារទាំងនេះ
 សម្រាប់សាធារណជនប្រើប្រាស់ដោយមិនគិតកម្រៃ។

សូមថ្លែងអំណរគុណដល់
អង្គការវិហ្ស កូស៊ី-កៃ វិទ្យាស្ថានបើកទូលាយ
ករុណាខ្មែរ និង មូលនិធិខ្មែរសម្រាប់ការសិក្សា
 ដែលបានគាំទ្រគម្រោងការស្នាដៃនេះ សម្រាប់ទុកក្នុងបណ្ណាល័យអេឡិចត្រូនិច។

Buddhist Institute of Ministry of Cult and Religion and eLibrary of Cambodia have made a cooperative effort to digitalize books and manuscripts in order to preserve our Cambodian literary heritage. This will promote and provide easy, instant access, free of charge to the public and future generations to come.

A sincere thank you to our generous supporters: Rishso Kosei-Kai, Open Institute, Karuna Cambodia and Cambodian Education Excellence Foundation, who made this endeavor possible.

www.budinst.gov.kh www.elibraryofcambodia.org



ព្រះវិន័យ

សង្ឃកម្មកថា

ភាគ ២

សម្រាប់សាលាធម្មវិន័យ ថ្នាក់ឯក

ព្រះយោសធម្ម ម៉ឺន . សែស (ធនធាន)

រៀបរៀង

រក្សាប្រកាសបោះពុម្ព

បោះពុម្ពឡើងវិញ ចំនួន ៣.៥០០ ច្បាប់

តាមច្បាប់បោះពុម្ពព្រឹត្តិ ២

(ក្រសួងធម្មការ)



២៤៣៩/២០

ភ្នំពេញ

ការផ្សាយរបស់ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ

ព.ស ២៥៣៩ គ.ស ១៩៩៥

វិញ្ញាបន្ន

សង្ឃកម្មកថា ភាគទី ២ នេះ មានលំដាប់លេខទំព័ររៀង
តភ្ជាប់គ្នាពីភាគទី ១ មក ពោះបីរំលែកជា ២ ភាគ ក៏ទុកដូចជាសៀវ-
ភៅតែ ១ ភាគ បើលោកអ្នកសិក្សាត្រូវការនឹងដេរជាសៀវភៅគ្រប់រឿង
រួមភាគទី ១ នឹងភាគទី ២ នេះ ឲ្យជា១ភាគ ក៏ងាយណាស់ មិនទាស់
ឆ្គងអ្វីទេ គ្រាន់តែគ្រាស់ធ្ងន់បន្តិចប៉ុណ្ណោះ ។

សៀវភៅនេះ មានសារប្រយោជន៍ដ៏សំខាន់ណាស់ ដល់ព្រះភិក្ខុ,
សង្ឃគ្រប់វត្តក្នុងកម្ពុជា គួរតែឲ្យមានរាល់វត្ត ពុំគួរខាន ព្រោះជាគោល
ជាមួយដ៏វិចិត្រនៃសង្ឃកម្មផ្សេងៗ ដែលព្រះភិក្ខុសង្ឃត្រូវតែប្រតិបត្តិ តាម
លំអានព្រះវិន័យ ជាចូសគល់នៃព្រះពុទ្ធសាសនា ដែលព្រះភិក្ខុសង្ឃ
តែងតែមានសេចក្តីឆ្លើយឆ្លង ឬកាន់ច្រឡំខ្លះ រឿយៗមកហើយ ដោយ
ហេតុគ្មានគម្ពីរនេះសម្រាប់សិក្សាឲ្យយល់ជាក់ច្បាស់ ។ ពីនេះតទៅ
មុខ ព្រះភិក្ខុសង្ឃគ្រប់វត្តនឹងមានការចេះដឹងយល់ច្បាស់ លែងមាន
សេចក្តីឆ្លើយឆ្លងសង្ស័យអំពីសង្ឃកម្មទាំង ៤ យ៉ាង ហើយនឹងអាចធ្វើ
សង្ឃកម្មមានរបៀបត្រូវគ្នាតែបែបមួយ ព្រោះមានសៀវភៅសង្ឃកម្មកថា
នេះជាគោលហើយ ជាលោកប្រសើរណាស់ ។

សម្តេចព្រះមហាស្មែរជាធិបតី ជ្ជីន-ណាត
ប្រធានគណៈកម្មការរៀបចំរៀនធម៌នៃយ

មាតិកា ទុក្រម

ប្រតិបត្តិកម្ម

ទំព័រ

ប្រតិបត្តិកម្ម	មាតិកា ៨	១១៨
និស្សារណ	ការបណ្តុញ	១១៨
គន្លងយកម្ម	អំពើគួរឱ្យការគ្រោះ	១១៨
សម្មតិ	ការសន្មតិកិច្ចអ្នកទូទាត់កិច្ច	១៣៤
ទាន	ការឲ្យបរិវាសទាន	១៤០
បរិវាស	មាតិកា ៣	១៤១
សុទ្ធសុបរិវាស	មាតិកា ២	១៤២
វិធីសូមនិងវិធីឲ្យនូវសុទ្ធសុបរិវាស		១៤៨
សមោធានបរិវាស	មាតិកា ៣ យ៉ាង	១៧៨
ការសួរអន្តរាបត្តិ		១៨១
អច្ឆ្យសមោធានបរិវាស		២០២
លក្ខណៈនៃការសួរត្រួសច្រឡំនិងការឲ្យនូវអច្ឆ្យសមោធាន		២០៣
មិស្សកសមោធានបរិវាស		២១៨
និក្ខហៈ	ការសង្កត់សង្កិន	២២០
សមនុភាសនា	ការសួរត្រួសមនុភាសនាកម្ម	២២១
អធិប្បាយសិក្ខាបទទាំង ១១		២២២
សង្ឃបោទសិក្ខាបទ		២២២
រោទាទុក្ខកសិក្ខាបទ		២២៦
ទុក្ខបដិធិកសិក្ខាបទ		២២៨
កុលទូសកសិក្ខាបទ		២២៨
អវិជ្ជាសិក្ខាបទ		២៣១
បណ្តាកាលសិក្ខាបទ ជាសិក្ខាបទទី១០ក្នុងសង្ឃទិសេសកណ្តា	កិច្ចនិរិក្ខ	២៣៣

សិក្ខាបទ ទី ១១	២៣៩
សិក្ខាបទ ទី ១២	២៤០
សិក្ខាបទ ទី ១៣	២៤១
សិក្ខាបទ ទី ៦ នៃគណៈកម្មាធិការជាតិរៀបចំការបោះឆ្នោត	២៤៤
កិច្ចព្រមព្រៀងសិក្ខាបទ ជាសិក្ខាបទទី៣នៃគណៈកម្មាធិការជាតិរៀបចំការបោះឆ្នោត	២៤៥
នាយកដ្ឋានព័ត៌មាន	២៤៩
ក្រុមការងារបច្ចេកទេសនិងបណ្តុះបណ្តាល ដោយគ្រួសារសហគមន៍	២៥៤
ក្រុមការងារបច្ចេកទេសនិងបណ្តុះបណ្តាល ដោយគ្រួសារសហគមន៍	២៥៥
អគ្គនាយកដ្ឋានការងារបច្ចេកទេស	២៥៧
អគ្គនាយកដ្ឋានរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច	២៥៩
អគ្គនាយកដ្ឋានរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច	២៦៣
អគ្គនាយកដ្ឋានរបស់អគ្គនាយកដ្ឋានសេដ្ឋកិច្ច	២៦៧
អគ្គនាយកដ្ឋានរបស់អគ្គនាយកដ្ឋានសេដ្ឋកិច្ច	២៧៥
អគ្គនាយកដ្ឋានរបស់អគ្គនាយកដ្ឋានសេដ្ឋកិច្ច	២៧០

ញត្តិបត្តកម្ម

ញត្តិបត្តកម្ម មានប៉ាន់ ៧ គឺ ឱសារណា ១ ជិស្សារណា
១ សម្មតិ ១ ឆាន ១ ជិត្តហ ១ សមទុកាសនា ១
កម្មលក្ខណ ១ ។

ជិស្សារណា ការបណ្តេញ ។ បណ្តេញក្នុងទីនេះ សំដៅ
យកកម្ម ៧ ប្រការ គឺ តជ្ជជ័យកម្ម ១ ជិយស្សកម្ម ១
បញ្ញាជ័យកម្ម ១ បដិសារាណីយកម្ម ១ ឧត្តេប-
ជ័យកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបក្ខិ ១ ឧត្តេបជ័យកម្ម ព្រោះ
មិនសំដែងអាបក្ខិ ១ ឧត្តេបជ័យកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋ
អាក្រក់ ១ ; កម្មទាំង ៧ ប្រការនេះ ដែលសង្ឃបានធ្វើដល់កិត្ត
អ្នកប្រព្រឹត្តខុសទាស់នឹងសេចក្តីរៀបរយ ក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា ហៅថា
ជិស្សារណា ការបណ្តេញ ។

តជ្ជជ័យកម្ម អំពើគួរដល់ការគម្រាម ។ មានរឿងក្នុង
កម្មក្លន្តកៈថា សម័យនោះ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុងវត្តជេតពន
របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋីទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ពួក
បណ្ឌិតនឹងលោហិតកក្ខិ ជាអ្នកធ្វើនូវការបង្កហេតុ, ធ្វើនូវជម្លោះ, ធ្វើ
នូវការទាស់ទែង, ធ្វើនូវតិរច្ឆានកថា, ធ្វើនូវអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ដោយ

ខ្លួនឯង ក៏ចូលទៅរកពួកកិត្តិក្នុងទៀត ដែលជាអ្នកធ្វើនូវការបង្កើនហេតុ ធ្វើនូវជម្លោះ ធ្វើនូវការទាស់ខែង ធ្វើនូវតិរច្ឆានកថា ធ្វើនូវអធិការណ៍ ក្នុងសង្ឃ (ដូចខ្លួនដែរ) ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា លោកអ្នកមាន អាយុចាស់ឡាយ មិនត្រូវឲ្យកិត្តិក្នុងដួលផ្លាញពួកលោកបានទេ ចូរលោក រាល់គ្នាប្រឹងដដែលឲ្យពេញទំហឹងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នករំលឹក ជាពហុស្សត ជាអ្នកអង្គអាច ជាងកិត្តិក្នុងនោះ កុំខ្លាចកិត្តិក្នុងនោះ ឲ្យសោះ ព្រោះយើងរាល់គ្នាគឺជាបត្តិពួករបស់លោកចាស់ឡាយដែរ ។ ដោយហេតុនោះ ការបង្កើនហេតុដែលមិនធ្លាប់កើត ក៏កើតឡើងបាន ដែល កើតស្រាប់ហើយ ក៏រីករាលដាលច្រើនឡើង ។ បានជាពួកកិត្តិដែល មានសេចក្តីប្រាថ្នាគិត ក៏នាំគ្នាគ្រាបបង្គំចូលព្រះមានព្រះភាគ, ព្រះអង្គ ទ្រង់ត្រាស់បង្គាប់ឲ្យសង្ឃធ្វើ វត្តដ៏ធំ ក៏ម្នី ដល់ពួកបណ្ឌិតកិត្តិក្នុង លោហិតកិត្តិ ។ ត្រូវធ្វើយ៉ាងនេះ ៖ ត្រូវសង្ឃចោទពួកបណ្ឌិតកិត្តិក្នុង លោហិតកិត្តិជាមុន លុះចោទរួចហើយត្រូវរំលឹក លុះរំលឹករួចហើយ ត្រូវលើកឡើងនូវរាបភ័ក្តិ លុះលើកឡើងនូវរាបភ័ក្តិហើយ កិត្តិអ្នកឈ្លាស ប្រតិពល ត្រូវផ្តៀងសង្ឃថា ៖

សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ សំមេ បណ្ឌិត-
 លោហិតកា កិត្តិ អត្តោ កណ្ឌោ ការកា កលហា-
 ការកា វិវាទការកា កស្សការកា សង្ឃ អធិ-

ករណការកា យេបិចញ្ញោ ភិក្ខុ កណ្ណានការកា
 កលហការកា វិវាទការកា កស្សការកា សង្ឃ
 អធិការណការកា តេ ឧបសង្កមិត្តា ឯវំ វេទន្តិ មា
 ទោ តុម្រេ អាយស្មន្តោ ឯសោ អជេសិ ពលវំ ពលវំ
 បដិមន្តេថ តុម្រេ តេន បណ្ឌិតតវា ច ព្យត្តតវា ច
 ពហុស្សតតវា ច អលមត្តតវា ច មា ចស្ស កាយ័ត្ត
 មយំបិ តុម្រាគំ បក្ខា កវិស្សមាតិ ។ តេន អនុប្បដ្ឋានិ
 ចេវ កណ្ណានិ ឧប្បជ្ឈនិ ឧប្បដ្ឋានិ ច កណ្ណានិ
 ភិយ្យោភាវយ វេបុលាយ សំវត្តន្តិ យទិ សង្ឃស្ស
 បត្តកលំ សង្ឃោ បណ្ឌិតលោហិតកានំ ភិក្ខុនំ
 តជ្ជនិយកម្មំ ករយ្យ ឯសោ ញត្ថិ ។

សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ នមេ បណ្ឌិត-
 លោហិតកា ភិក្ខុ អត្តនា កណ្ណានការកា ។ បេ ។
 សង្ឃ អធិការណការកា យេបិចញ្ញោ ភិក្ខុ កណ្ណាន-
 ការកា ។ បេ ។ សង្ឃ អធិការណការកា តេ
 ឧបសង្កមិត្តា ឯវំ វេទន្តិ មា ទោ តុម្រេ អាយស្មន្តោ
 ឯសោ អជេសិ ពលវំ ពលវំ បដិមន្តេថ តុម្រេ តេន
 បណ្ឌិតតវា ច ព្យត្តតវា ច ពហុស្សតតវា ច អល-

មន្ត្រីតាច មា ចស្ស កាយត្ថ មយំបិ តុម្ហាគំ បក្ខា
 ករិស្សាមាតិ ។ តេន អនុប្បន្នានិ ចេវ កណ្ណា-
 នានិ ឧប្បជ្ឈន្តិ ឧប្បន្នានិ ច កណ្ណានិ កិយ្យោ
 ភាវាយ វេយ្យលាយ សំវត្ថន្តិ ។ សង្ឃោ បណ្ឌិត
 លោហិតកានំ កិក្ខុនំ តជ្ជន្តិយកម្មំ ករោតិ យស្ស-
 យស្មតោ ឧមតិ បណ្ឌិតលោហិតកានំ កិក្ខុនំ
 តជ្ជន្តិយកម្មស្ស ករណំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស
 នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។

ទុតិយម្យំ ឯតមត្ថំ វនាមិ ។ សុណាតុ មេ កន្លែ
 សង្ឃោ ឥមេ បណ្ឌិតលោហិតកា កិក្ខុ អត្ថនា
 កណ្ណានការកា ។ បេ ។ សង្ឃោ អធិការណការកា
 យេបិ ចញ្ញោ កិក្ខុ កណ្ណានការកា ។ បេ ។ សង្ឃោ
 អធិការណការកា តេ ឧបសង្កម្ភិត្វា ឯវំ វនេន្តិ មា
 ទោ តុម្ហោ អាយស្មន្តោ ឯសោ អដេសិ ពលវំ ពលវំ
 បដិមន្តេថ តុម្ហោ តេន បណ្ឌិតតា ច ព័រ្យតតា ច
 ពហុស្សតតា ច អលមត្តតា ច មា ចស្ស កាយត្ថ
 មយំបិ តុម្ហាគំ បក្ខា ករិស្សាមាតិ ។ តេន អនុប្ប-
 ន្នានិ ចេវ កណ្ណានិ ឧប្បជ្ឈន្តិ ឧប្បន្នានិ ច កណ្ណា-

នាង កិយ្យោភាវយ វេបុលាយ សំវត្តន្តិ ។ សង្ឃោ
 បណ្ឌិតលោហិតកាណំ កិក្ខុនំ តជ្ជន្តិយកម្មំ ករោតិ
 យស្សយស្មតោ ។ មតិ បណ្ឌិតលោហិតកាណំ
 កិក្ខុនំ តជ្ជន្តិយកម្មស្ស ករណំ សោ តុណ្ហស្ស
 យស្ស ធកូមតិ សោ កាសយ្យ ។

តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វនាមិ ។ សុណាតុ មេ កន្លែ
 សង្ឃោ ឥមេ បណ្ឌិតលោហិតកា កិក្ខុ អត្តនា
 កណ្ឌាណារកា ។ បេ ។ សង្ឃោ អធិការណារកា
 យេបិចញ្ញោ កិក្ខុ កណ្ឌាណារកា ។ បេ ។ សង្ឃោ
 អធិការណារកា តេ ឧបសង្កម្ភិត្វា វំ វនេន្តិ មា
 ទោ តុម្រោ អាយស្មន្តោ ឯសោ អនេសិ ពលវា ពលវំ
 បជិមន្តេជ តុម្រោ តេន បណ្ឌិតតកា ច ព្យត្តតកា ច
 ពហុស្សតតកា ច អលមត្តតកា ច មា ចស្ស កាយិត្ត
 មយំបិ តុម្រាក បក្ខា កវិស្សមាតិ ។ តេន អនុ-
 ប្បន្នានំ ចេវ កណ្ឌានាង ឧប្បជ្ជន្តិ ឧប្បន្នានំ ច កណ្ឌា-
 នាង កិយ្យោភាវយ វេបុលាយ សំវត្តន្តិ ។ សង្ឃោ
 បណ្ឌិតលោហិតកាណំ កិក្ខុនំ តជ្ជន្តិយកម្មំ ករោតិ
 យស្សយស្មតោ ។ មតិ បណ្ឌិតលោហិតកាណំ កិក្ខុនំ

តង្គជ័យកម្មស្ស កករណំ សោតុណ្ហស្ស យស្ស
នក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។

កតំ សង្ខេន បណ្ឌិតលោហិតកាណំ ភិក្ខុនំ
តង្គជ័យកម្ម មមតិ សង្ខស្ស តស្មា តុណ្ហា ឯវមេតំ
ធារយាមិ ។

“បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ ពួកបណ្ឌិត-
ភិក្ខុនិងលោហិតភិក្ខុនេះ ជាអ្នកធ្វើនូវការបង្កហេតុ, ធ្វើនូវដេម្លោះ,
ធ្វើនូវការចាស់ទៃន៍, ធ្វើនូវតិរច្ឆានកថា, ធ្វើនូវអធិការណ៍ក្នុងសង្ឃដោយ
ខ្លួនឯង ក៏ចូលទៅរកពួកភិក្ខុឯទៀតដែលជាអ្នកធ្វើនូវការបង្កហេតុ, ធ្វើនូវ
ដេម្លោះ, ធ្វើនូវការចាស់ទៃន៍, ធ្វើនូវតិរច្ឆានកថា, ធ្វើនូវអធិការណ៍ក្នុង
សង្ឃ (ដូចខ្លួនដែរ) ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា លោកអ្នកមានអាយុ
ចាំឡាយ មិនត្រូវឲ្យភិក្ខុនេះដល់ដាញពួកលោកបានទេ ចូរលោករាល់
គ្នាប្រឹងដៃដៃកឡើងពេញទំហឹងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ,
ជាអ្នករាងវៃ, ជាពហុស្ម័គ្រ, ជាអ្នកអង្គពាច ជាងភិក្ខុនោះ កុំខ្វាចភិក្ខុ
នោះឲ្យសោះ ព្រោះយើងរាល់គ្នាក៏ជាប័ក្ខពួករបស់លោកចាំឡាយដែរ ។
ដោយហេតុនោះ ការបង្កហេតុដែលមិនធ្លាប់កើតឡើង ក៏កើតឡើងបាន
ដែលកើតឡើងស្រាប់ហើយ ក៏រើរតែតែចម្រើនច្រើនឡើង, បើតង្គជ័យកម្ម
មានកាលដ៏សមគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីធ្វើនូវតង្គជ័យកម្ម ដល់

ពួកបណ្ឌិតភិក្ខុនឹងលោហិតភិក្ខុ នេះហៅថា ញាតិ ។

បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ ពួកបណ្ឌិត-
ភិក្ខុនឹងលោហិតភិក្ខុនេះ ជាអ្នកធ្វើនូវការបង្កហេតុដោយខ្លួនឯង។ បេ ។
ធ្វើនូវអធិការណ៍ក្នុងសង្ឃ ក៏ចូលទៅរកពួកភិក្ខុឯទៀត ដែលជាអ្នកធ្វើនូវការ
បង្កហេតុ ។ បេ ។ ធ្វើនូវអធិការណ៍ក្នុងសង្ឃ (ដូចខ្លួនដែរ) ហើយ
និយាយយ៉ាងនេះថា លោកអ្នកមានអាយុទាំងឡាយមិនត្រូវឱ្យភិក្ខុនុះផ្កាល
ដូចពួកលោកបានទេ ចូរលោករាល់គ្នាប្រឹងដៃជកឱ្យពេញទំហឹងចុះ
ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកវាងវៃ ជាពហុសូត្រ ជាអ្នក
អង្គអាច ជាភិក្ខុនោះ កុំខ្វះភិក្ខុនោះឱ្យសោះ ព្រោះយើងរាល់គ្នាក៏ជាបុគ្គ
ពួករបស់លោកទាំងឡាយដែរ ។ ដោយហេតុនោះ ការបង្កហេតុដែលមិន
ធ្លាប់កើតឡើង ក៏កើតឡើងបាន ដែលកើតឡើងស្រាប់ហើយ ក៏វិនិច្ឆ័យ
ចំរើនច្រើនឡើង ។ (ឥឡូវ) សង្ឃធ្វើនូវគជ្ជនីយកម្ម ដល់ពួកបណ្ឌិតភិក្ខុនឹង
លោហិតភិក្ខុ ការធ្វើនូវគជ្ជនីយកម្ម ដល់ពួកបណ្ឌិតភិក្ខុនឹងលោហិត-
ភិក្ខុ គាប់ចិត្តដល់លោកអ្នកមានអាយុអង្គណា លោកអ្នកមានអាយុ
អង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកអ្នកមានអាយុអង្គណា លោក
អ្នកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។

ខ្ញុំពោលនូវសេចក្តីនេះ អស់វារៈជាតំរប់ពីរដងទៀត ៖ បពិត្រព្រះ
សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ ពួកបណ្ឌិតភិក្ខុនឹងលោហិត-

ភិក្ខុនេះ ជាអ្នកធ្វើនូវការបង្កហេតុ ដោយខ្លួនឯង ។ បេ ។ ធ្វើនូវ
 អធិការណ៍ក្នុងសង្ឃ ក៏ចូលទៅរកពួកភិក្ខុឯទៀត ដែលជាអ្នកធ្វើនូវការ
 បង្កហេតុ ។ បេ ។ ធ្វើនូវអធិការណ៍ក្នុងសង្ឃ (ដូចខ្លួនដែរ) ហើយនិយាយ
 យ៉ាងនេះថា លោកអ្នកមានអាយុទាំងឡាយ មិនត្រូវឱ្យភិក្ខុនេះផ្តល់ផ្គត់ផ្គង់
 ពួកលោកបានទេ ចូរលោករាល់គ្នាប្រឹងដៃដកឱ្យឆ្ងាយពីហិង្សា ព្រោះពួក
 លោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ, ជាអ្នកវេទនា, ជាពហុស្ស្រូត, ជាអ្នកអង្គរាជ
 ជាងភិក្ខុនោះ កុំខ្វះភិក្ខុនោះឱ្យសោះ ព្រោះយើងរាល់គ្នាគឺជាបង្កពួក
 របស់លោកទាំងឡាយដែរ ។ ដោយហេតុនោះ ការបង្កហេតុ ដែលមិន
 ធ្លាប់កើតឡើង ក៏កើតឡើងបាន ដែលកើតឡើងស្រាប់ហើយ ក៏រីករាលដាល
 ចំរើនច្រើនឡើង ។ (ឥឡូវ)សង្ឃគប្បីធ្វើនូវគន្លងនិយមកម្មដល់ពួកបណ្ឌិតភិក្ខុ
 នឹងលោហិតភិក្ខុ, ការធ្វើនូវគន្លងនិយមកម្មដល់ពួកបណ្ឌិតភិក្ខុនឹងលោហិត-
 ភិក្ខុ គាបចិត្តដល់លោកអ្នកមានយុទ្ធសាស្ត្រ លោកអ្នកមានអាយុអង្គ
 នោះត្រូវស្ងៀម មិនគាបចិត្តដល់លោកអ្នកមានអាយុអង្គណា លោក
 អ្នកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។

ខ្ញុំពោលនូវសេចក្តីនេះអស់រវាង ជាតំបន់ដងទៀតនេះ បពិត្រព្រះសង្ឃ
 ដ៏ចំរើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ, ពួកបណ្ឌិតភិក្ខុនឹងលោហិតភិក្ខុនេះ
 ជាអ្នកធ្វើនូវការបង្កហេតុដោយខ្លួនឯង ។ បេ ។ ធ្វើនូវអធិការណ៍ក្នុងសង្ឃ ក៏
 ចូលទៅរកពួកភិក្ខុឯទៀត ដែលជាអ្នកធ្វើនូវការបង្កហេតុ ។ បេ ។ ធ្វើនូវអធិ-

ករណីក្នុងសង្ឃ (ដូចខ្លួនដែរ) ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា លោកអ្នក
 មានអាយុទាំងឡាយ មិនត្រូវឲ្យភិក្ខុនិវាសន៍ជាងពួកលោកបានទេ ចូរ
 លោករាល់គ្នាប្រឹងដឹងក្បែរពេញទំហឹងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជា
 អ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នករាំងវៃ, ជាពហុស្សត, ជាអ្នកអង្គអាច ជាភិក្ខុនោះ
 ក៏ទាបភិក្ខុនោះឲ្យសោះ ព្រោះយើងរាល់គ្នាគិតជាបច្ចុប្បន្នរូបសលោកទាំង
 ឡាយដែរ ។ ដោយហេតុនោះ ការបង្កហេតុដែលមិនធ្លាប់កើតឡើង
 ក៏កើតឡើងបាន ដែលកើតឡើងស្រាប់ហើយ ក៏រើក៏តែចំរើនច្រើន
 ឡើង ។ (ឥឡូវ) សង្ឃធ្វើខ្លួនជូនយកម្ម ដល់ពួកបណ្ឌិតភិក្ខុនិង
 លោហិតភិក្ខុ, ការធ្វើខ្លួនជូនយកម្មដល់ពួកបណ្ឌិតភិក្ខុនិងលោហិតភិក្ខុ
 គាប់ចិត្តដល់លោកអ្នកមានអាយុអង្គណា លោកអ្នកមានអាយុអង្គនោះ
 ត្រូវស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកអ្នកមានអាយុអង្គណា លោកអ្នកមាន
 អាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។

តជូនយកម្ម សង្ឃបានធ្វើដល់ពួកបណ្ឌិតភិក្ខុនិងលោហិតភិក្ខុ
 ហើយ ការធ្វើនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃ
 ស្ងៀម, ខ្ញុំចាំទុកនូវរឿងនេះ ដោយអាកាសស្ងៀមយ៉ាងនេះ” ។

ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើតជូនយកម្មហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្ថុ ១៨
 ប្រការដូចតទៅនេះគឺ

១ - ២ ឧបសម្ព័ន្ធ ១២ មិនត្រូវឲ្យឧបសម្ព័ន្ធទាំងស្រុងបុត្រ,

២ - ន ធិស្សយោ នាគតោ មិនត្រូវឲ្យនិស្សយដល់
ភិក្ខុសាមណេរ,

៣ - ន សាមណេរោ ឧបដ្ឋាបេតោ មិនត្រូវឲ្យ
សាមណេរបំរើខ្លួន,

៤ - ន ភិក្ខុនោ វាទកសម្មតិ សាទិតោ មិនត្រូវ
គ្រេកអាននឹងការសន្មតិឲ្យជាអ្នកទូន្មានភិក្ខុនី,

៥ - សម្មតេនបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឡីវទិតោ បើ
ទុកជាបានការសន្មតិអំពីសង្ឃរូបហើយ ក៏មិនត្រូវទូន្មានភិក្ខុនីដែរ,

៦ - យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន តជ្ជនិយកាម្មំ
តតំ ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបជ្ជិតោ សង្ឃបាទ
ធ្វើតជ្ជនិយកម្មដោយអាបត្តិណា មិនគប្បីឲ្យត្រូវអាបត្តិទោះទៀតឡើយ,

៧ - អញ្ញា វា តាទិសីកា ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលគ្នានឹង
អាបត្តិនោះ ក៏មិនគប្បីឲ្យត្រូវដែរ,

៨ - តតោ វា បាបិដ្ឋតា ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិ
នោះ ក៏មិនគប្បីឲ្យត្រូវដែរ,

៩ - កាម្មំ ន ឥរហិតពុំ មិនត្រូវគិតដៀលតជ្ជនិយកម្ម,

១០ - កាម្មីកា ន ឥរហិតោ មិនត្រូវគិតដៀលពួកភិក្ខុអ្នក
ធ្វើតជ្ជនិយកម្ម,

១១- ន បកតត្ថស្ស កិត្តុខោ ឧបោសថោ បមេ-
តញ្ចោ មិនត្រូវហាមឧបោសថ ដែលកិត្តជាបកតត្ថ,

១២- ន បវារណា បមេតញ្ចោ មិនត្រូវហាមបវារណា
ដែលកិត្តជាបកតត្ថ,

១៣- ន សវចន្ទយំ កាតតំ មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមាន
មាត់ពាក្យ (ត្រង់អធិការណ៍នោះ),

១៤- ន អនុវាទោ បដ្ឋបេតញ្ចោ មិនត្រូវទទួលនាទីជាជំនុំក្នុងវត្ត,

១៥- ន ឱកាសោ កាវេតញ្ចោ មិនត្រូវឱ្យធ្វើឧកាស គឺមិន
ត្រូវសូមឧកាសកិត្តណាមួយ ដែលមានទោសកំហុសដើម្បីចោទកិត្តនោះ

១៦- ន ចោទេតញ្ចោ មិនត្រូវចោទគេ (ដោយវត្ថុដោយអាបត្តិ),

១៧- ន ឱសាវេតញ្ចោ មិនត្រូវរំលឹក (វោសអ្នកដទៃ),

១៨- ន កិត្តុ កិត្តុហំ សម្បយោជេតតំ មិនត្រូវ
ប្រកបពួកកិត្តុឱ្យឈ្លាននឹងពួកកិត្តុផងគ្នា ។

តជ្ជន្តិយកម្មដូចបាននិយាយហើយនេះ ហៅថា និស្សារណា (ការ
បណ្តេញ) ក្នុងញ្ញត្តិចក្កត្តកម្មកថានេះ ។

ចំណែកកម្មទាំង៦ដូចបានរាយឈ្មោះខាងដើមបន្ទាប់អំពីតជ្ជន្តិយកម្ម
នោះ មិនបានស្រន័យកមករៀបរៀងក្នុងទីនេះទេ ព្រោះមានទំនង
បែបបទវិធីសូត្រញ្ញត្តិចក្កត្តកម្មវាស្រដៀងគ្នានឹងតជ្ជន្តិយកម្មនេះដែរ តែ

សូមបញ្ជាក់ថា កម្មទាំងនោះ ហៅថា ជិស្សនរណា ដែរ ។

ឱ សារណា ការហៅចូលមក ។ ហៅចូលមកក្នុងទីនេះ សំដៅយក
 ការម្យ៉ាងនៃកម្មទាំង ៧ ប្រការ មានគន្លងយកម្យ៉ាងដើមនោះឯង ។ កំការ
 ម្យ៉ាងនៃគន្លងយកម្មនោះ មានសេចក្តីថា ពួកបណ្ឌិតក្នុងនិរោធិកក្ក
 កក្ក ដែលសង្ឃបានធ្វើគន្លងយកម្មហើយ ប្រព្រឹត្តវត្ថុត្រឹមត្រូវ
 សមូហរោម ប្រព្រឹត្ត នូវអំពើគួរដល់ការរលាស់ចេញចាកទោស ទើប
 ចូលទៅកក្កទាំងឡាយនិយាយអង្វរល្អនិរោធិកក្កសូមទោសគ្រប់ប្រការ
 សាកសួរថា ត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចតទៅទៀត ? ទើបពួកកក្កក្រាបបង្គំទូល
 ព្រះមានព្រះភាគ , ព្រះអង្គទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យសង្ឃរម្យ៉ាងគន្លងយកម្មដល់
 ពួកបណ្ឌិតក្នុងនិរោធិកក្ក ឯវិធីដែលរម្យ៉ាងនោះដូច្នេះ ៖ ត្រូវពួក
 បណ្ឌិតក្នុងនិរោធិកក្កនោះចូលទៅរកសង្ឃ ដណ្តប់ទុក្ខសង្ក
 ឆៀងស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទនៃកក្កចាស់ ។ អង្គុយច្រហោងផ្តល់
 អញ្ជាញឡើងសូត្រសូមថា មយំ កន្ថេ សង្ឃេន តជ្ឈនិ-
 យកម្មកតា សម្មា វត្តាម លោមំ ចារតម ធនតារំ
 វត្តាម តជ្ឈយនិកម្មស្ស បដិប្បស្សន្ធិ យាចាម។
 “ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន យើងទាំងឡាយដែលសង្ឃបានធ្វើគន្លងយកម្ម
 ហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុត្រឹមត្រូវ សមូហរោម ប្រព្រឹត្តនូវអំពើគួរដល់ការ
 រលាស់ចេញចាកទោស, (ឥឡូវ) សូមនូវការម្យ៉ាង(បំបាត់)នៃគន្លង

កម្ម" (សូត្រពុជ្ជ) ។ កិក្ខុអកណ្ឌាសប្រតិពាលត្រូវផ្សំសង្ឃៈ

សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ ឥមេ បណ្ឌាកលោ-
ហិតកា កិក្ខុ សង្ឃេន តង្គជ័យកម្មកតា សម្មា
វត្តន្តំ លោមំ ចាកេន្តំ ធន្តារំ វត្តន្តំ តង្គជ័យកម្មស្ស
បដិប្បស្សន្តិ យាចន្តំ យនិ សង្ឃស្ស បត្តកល្យំ
សង្ឃោ បណ្ឌាកលោហិតកានំ កិក្ខុនំ តង្គជ័យកម្មំ
បដិប្បស្សម្តេយ្យ ឯសា ញតិ ។

សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ ឥមេ បណ្ឌាកលោ-
ហិតកា កិក្ខុ សង្ឃេន តង្គជ័យកម្មកតា សម្មា
វត្តន្តំ លោមំ ចាកេន្តំ ធន្តារំ វត្តន្តំ តង្គជ័យកម្មស្ស
បដិប្បស្សន្តិ យាចន្តំ សង្ឃោ បណ្ឌាកលោហិតកា-
នំ កិក្ខុនំ តង្គជ័យកម្មំ បដិប្បស្សម្តេតិ យស្សយ-
ស្មតោ ឧមតិ បណ្ឌាកលោហិតកានំ កិក្ខុនំ តង្គជ័
យកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ សោ តុល្លាស្ស យស្ស
នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។

ទុតិយម្យ ឯតមត្តំ វេទាមិ ។ សុណាតុ មេ កន្តេ
សង្ឃោ ។ បេ ។ យស្សយស្មតោ ឧមតិ បណ្ឌាក
លោហិតកានំ កិក្ខុនំ តង្គជ័យកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ

សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នត្តមតិ សោ ភាសេយ្យ ។

តតិយម្យំ ឯតមត្ថំ វេទមំ ។ សុណាតុ មេ កន្តេ
សង្ឃោ ។ បេ ។ យស្សាយស្សតោ ទមតិ បណ្ឌក-

លោហិតកាធំ កិក្ខុធំ តជ្ជនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សន្តិ

សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នត្តមតិ សោ ភាសេយ្យ ។

បដិប្បស្សន្តិ សង្ឃេន បណ្ឌកលោហិតកាធំ

កិក្ខុធំ តជ្ជនីយកម្មំ ទមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហ

ឯវេទមតិ ជារយាមំ ។

បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ ពួកបណ្ឌក

កិក្ខុនឹងលោហិតកក្កុនេះ សង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ប្រព្រឹត្តត្រឹម

ត្រូវ សមូបកោម ប្រព្រឹត្តនូវអំពើគួរដល់ការរលាស់ចេញចាកទោស

សូមនូវការរៀបចំនូវតជ្ជនីយកម្ម បើបដិប្បស្សន្តិកម្មមានកាលដ៏សមគួរ

ដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីរៀបចំនូវតជ្ជនីយកម្ម ដល់ពួកបណ្ឌកកិក្ខុនឹង

លោហិតកក្កុ នេះហៅថា ញាតិ ។

បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ ពួកបណ្ឌកកិក្កុ

នឹងលោហិតកក្កុនេះ សង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ប្រព្រឹត្តត្រឹម

ត្រូវ សមូបកោម ប្រព្រឹត្តនូវអំពើគួរដល់ការរលាស់ចេញចាកទោស

សូមនូវការរៀបចំនូវតជ្ជនីយកម្ម (ដទៀត) សង្ឃរៀបចំតជ្ជនីយកម្ម ដល់ពួក

បណ្ឌិតក្នុងនឹងលោហិតក្នុង ការរៀបចំវត្ថុផ្លូវយកម្ម ដល់ពួកបណ្ឌិត
 ក្នុងនឹងលោហិតក្នុង គាប់ចិត្តដល់លោកអ្នកមានអាយុអង្គណា លោក
 អ្នកមានអាយុអង្គនោះត្រូវស្រៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកអ្នកមានអាយុអង្គ
 ណា លោកអ្នកមានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។

ខ្ញុំពោលនូវសេចក្តីនេះជាគំរប់បីដងទៀត ៖ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន
 សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ ។ បេ ។ ការរៀបចំវត្ថុផ្លូវយកម្មដល់ពួកបណ្ឌិត
 ក្នុងនឹងលោហិតក្នុង គាប់ចិត្តដល់លោកអ្នកមានអាយុអង្គណា លោក
 អ្នកមានអាយុអង្គនោះត្រូវស្រៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកអ្នកមានអាយុអង្គ
 ណា លោកអ្នកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។

ខ្ញុំពោលនូវសេចក្តីនេះជាគំរប់បីដងទៀត ៖ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន
 សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ ។ បេ ។ ការរៀបចំវត្ថុផ្លូវយកម្មដល់ពួកបណ្ឌិត
 ក្នុងនឹងលោហិតក្នុង គាប់ចិត្តដល់លោកអ្នកមានអាយុអង្គណា លោកអ្នក
 មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្រៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកអ្នកមានអាយុអង្គណា
 លោកអ្នកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។

តជ្ជនីយកម្ម សង្ឃបានរៀបចំហើយ ដល់ពួកបណ្ឌិតក្នុងនឹងលោហិត
 ក្នុង ការរៀបចំនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃ
 ស្រៀម ខ្ញុំចាំទុកនូវរឿងនេះ ដោយអាការស្រៀមយ៉ាងនេះ ។

ការរៀបចំវត្ថុផ្លូវយកម្ម ដោយញាតិបិតាភ្នាក់ងារ ដូចបាននិយាយ

មកនេះ ហៅថា ឧសារណា (ការហៅចូលមក) ក្នុងញាតិចត្តកម្មក៏ថា
នេះ ។

ការម្ចាស់បូរកម្មទាំង ៦ ជាលំដាប់នៃតជ្ជនីយកម្មនេះ មិនបាន
ស្រង់យកមករៀបរៀងក្នុងទំនេះទេ ព្រោះមានទំនងបែបបទប្រហែលគ្នា
នឹងការម្ចាស់បូរតជ្ជនីយកម្មនេះដែរ គ្រាន់តែបញ្ជាក់ថា ការម្ចាស់បូរកម្ម
ទាំង ៦ នោះក៏ហៅថា ឧសារណា ដែរ ។

សម្មតិ ការសន្មតិ ។ សន្មតិក្នុងទំនេះ សំដៅយកភិក្ខុនោះ-
ទតសម្មតិ ការសន្មតិក្នុងភិក្ខុឲ្យជាអ្នកបន្ទានភិក្ខុនី ដូចមានរឿងក្នុង
សិទ្ធិបទទី ១ នៃឧបាសិកា បាចិត្តិយកណ្ណ ភិក្ខុក្នុងថា សម័យនោះ
ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុងវត្តជេតពាន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី
ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ភិក្ខុជាថេរៈទាំងឡាយនាំគ្នាបន្ទាន
ពួកភិក្ខុនី តែងបាននូវបីវេ បិណ្ឌបាត សេនាសនៈ និងតិលាន-
កេសដូជាច្រើន , ពួកពួកគ្នាភិក្ខុនីដឹងហេតុនោះហើយ មានបំណងចង់
បានលាភដូច្នោះ ក៏នាំគ្នាចូលទៅរកពួកភិក្ខុនី និយាយប្រលោមស្អាត
ទាក់ទាញពួកភិក្ខុនី ឲ្យទៅស្ថាបទុព័ទ្ធន ។ ពួកភិក្ខុនីក៏នាំគ្នាចូលទៅ
រកពួកពួកគ្នាភិក្ខុ ដើម្បីស្ថាបទុព័ទ្ធ ។ ពួកពួកគ្នាភិក្ខុនោះ ធ្វើ
នូវធម្មកថាបន្តិចបន្តួចស្តួចស្តើង ច្រើនតែនិយាយពាក្យតិរច្ឆានកថាមាន
ប្រការផ្សេង ។ ហើយបញ្ជូនពួកភិក្ខុនីឲ្យត្រឡប់ទៅវិញ ។ ពួកភិក្ខុនី

នាំគ្នាចូលទៅក្រាបបង្គំគាល់ព្រះមានព្រះភាគ ព្រះអង្គទ្រង់សាកសួរអំពី
 ធុរកិច្ចរបស់ភិក្ខុ គេនឹងមានសារប្រយោជន៍ទូលំទូលាយល្អម្តងផងប្រតិបត្តិ
 បានឬទេ ? ពួកភិក្ខុនីក្រាបបង្គំទូលំអំពីធុរកិច្ចនោះថា ពុំសូវមានសារប្រ-
 យោជន៍ប៉ុន្មានទេ ព្រោះពួកគេពូកែយកភិក្ខុធ្វើធម៌កថាបន្តិចបន្តួចស្អប់ស្អី
 ច្រើនតែនិយាយពាក្យគិរចានកថា ឥតប្រយោជន៍ ហើយបញ្ជូនឲ្យ
 ត្រឡប់មកកាន់លំនៅវិញ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ព្រះតម្រិះថា អំពី
 របស់ភិក្ខុទាំងនោះ នាំមិនឲ្យចំរើនក្នុងធម៌វិន័យ ទើបទ្រង់រកទុក្ខយាននឹង
 បិទផ្លូវ មិនឲ្យពួកភិក្ខុប្រព្រឹត្តអំពើដូច្នោះទៀត ទើបទ្រង់អនុញ្ញាតថា
 អនុជាឆាមិ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុលោវាទកំ សម្មន្នតុ “មាលភិក្ខុ
 ពាំងឡាយ គឺជាគតអនុញ្ញាតនូវការសន្មតនូវភិក្ខុឲ្យជាអកុខនានាឬប្រដៅ
 ភិក្ខុនី” ។ ត្រូវសន្មតយ៉ាងនេះ ៖ ត្រូវអនុវត្តកន្លោះជាមុន លុះអនុវត្ត
 ហើយ ភិក្ខុអកុណ្ឌសប្រតិពាលត្រូវផ្សំសង្ឃៈ :

សុណាតុ មេ កន្លេ សង្ឃោ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្ក
 សង្ឃោ (ឥត្តន្ទាមំ) ភិក្ខុំ ភិក្ខុលោវាទកំ សម្មន្នេយ្យ
 ឯសា ញត្តិ ។

សុណាតុ មេ កន្លេ សង្ឃោ សង្ឃោ (ឥត្តន្ទាមំ)
 ភិក្ខុំ ភិក្ខុលោវាទកំ សម្មន្នតិ យស្សាយស្សតោ ខមតិ
 (ឥត្តន្ទាមស្ស) ភិក្ខុលោ ភិក្ខុលោវាទកស្ស សមត្ថិ

សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។
 ធុតិយម្បី ឯតមត្តំ វេទមិ ។ បេ ។ តតិយម្បី ឯត-
 មត្តំ វេទមិ ។ បេ ។ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃេ សង្ឃេ
 (សត្តន្តម៌) ភិក្ខុំ ភិក្ខុនោវាទកំ សម្មន្តតិ យស្សយ-
 ស្មតោ ឧមតិ (សត្តន្តមស្ស) ភិក្ខុនោ ភិក្ខុនោវាទក-
 ស្ស សម្មតិ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ
 កាសេយ្យ ។

សម្មតោ សង្ឃេន (សត្តន្តមោ) ភិក្ខុំ ភិក្ខុនោវាទ-
 កោ ឧមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហំ ឯវេទតំ ធារយាមិ ។

“បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ បើសម្មតិកម្ម
 មានកាលដ៏សមគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃតប្បីសន្មតនូវភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ)
 ឲ្យជាអ្នកទទួលនូវភិក្ខុនី នេះហៅថា ញាតិ ។

បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ សង្ឃសន្មត
 នូវភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ឲ្យជាអ្នកទទួលនូវភិក្ខុនី ការសន្មតភិក្ខុ (ឈ្មោះ
 នេះ) ឲ្យជាអ្នកទទួលនូវភិក្ខុនី គាប់ចិត្តដល់លោកអ្នកមានអាយុអង្គណា
 លោកអ្នកមានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកអ្នកមាន
 អាយុអង្គណា លោកអ្នកមានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។

ខ្ញុំពោលនូវសេចក្តីនេះជាគំរូបំប៉នឡើង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលនូវ

សេចក្តីនេះជាគំរូបឋង្គ័យៗ : បព៌ត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមព្រះសង្ឃ
 ស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ សង្ឃសន្មតនូវភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ឲ្យជាអ្នកទូន្មានភិក្ខុន៍
 ការសន្មតនូវភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ឲ្យជាអ្នកទូន្មានភិក្ខុន៍ គាបចិត្ត
 ដល់លោកអ្នកមានអាយុអង្គណា លោកអ្នកមានអាយុអង្គនោះត្រូវស្រៀម
 មិនគាបចិត្តដល់លោកអ្នកមានអាយុអង្គណា លោកអ្នកមានអាយុអង្គនោះ
 ត្រូវនិយាយឡើង ។

ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) សង្ឃបានសន្មតហើយឲ្យជាអ្នកទូន្មានភិក្ខុន៍
 ការសន្មតនោះគាបចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃស្រៀម
 ខ្ញុំចាំទុក្ខរឿងនេះ ដោយពាក្យស្រៀមយ៉ាងនេះ”

លំដាប់នោះ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់បញ្ញត្តិសិទ្ធិបទថា យោ បទ
 ភិក្ខុ អសម្មតោ ភិក្ខុនិយោ ឱវទេយ្យ ចាចិត្តយំ “ភិក្ខុណា
 មួយដែលសង្ឃមិនបានសន្មតហើយ ទូន្មានភិក្ខុន៍ត្រូវតែបាចិត្តយំ” ។

ដែលទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យសង្ឃសន្មតដោយញាតិចតុត្តកម្មវា ព្រម
 ទាំងបញ្ញត្តិសិទ្ធិបទជាតាបត្តិបាចិត្តយំនេះ ដើម្បីបិទផ្លូវមិនឲ្យភិក្ខុខ្លា
 ទូន្មានភិក្ខុន៍ លុះតែបានសន្មតអំពីសង្ឃទើបទូន្មានបាន ។

សម័យនោះឯង ពួកភិក្ខុជាថេរៈបានសន្មតអំពីសង្ឃហើយ ក៏នាំគ្នា
 ឲ្យឡើងភិក្ខុន៍ កើតលាភសក្ការៈ គឺបច្ច័យ ៤ ជាច្រើន , ពួកឆព្វគ្គិយៈ
 ភិក្ខុបានដឹងបានឃើញដូច្នោះហើយ ក៏នាំគ្នាចេញទៅក្រៅសីមា សន្មត

គឺគាត់ហើយចូលទៅកកក្នុង ប្រាប់ថាខ្លួនបានសន្មតអំពីសង្ឃសព្វគ្រប់
ហើយ គួរនឹងឲ្យឡើងកកក្នុងបាន ។ ពួកកកក្នុងក៏នាំគ្នាចូលទៅកកក្នុង
ឆ្នេរគ្នាភ្នំភ្នំដើម្បីស្តាប់ឡើង ។ ពួកឆ្នេរគ្នាភ្នំភ្នំធ្វើធម៌ក្នុងបន្តិចបន្តួច
ស្តាប់ស្តី ច្រើនតែនិយាយពាក្យគួរឲ្យបានកថាអតប្រយោជន៍ ក៏បញ្ជូន
ឲ្យគ្រូប្រាប់ទៅវិញដូចរឿងមុនដែរ ។ ពួកកកក្នុងនោះ ចូលទៅក្រាប
បង្គំគាល់ព្រះមានព្រះភាគ, ព្រះអង្គជ្រងំសាកសួរអំពីឡើងរបស់កកក្នុង តើ
មានប្រយោជន៍យ៉ាងណាខ្លះ ? ពួកកកក្នុងក្រាបបង្គំចូលអំពីឡើងរបស់ពួក
ឆ្នេរគ្នាភ្នំភ្នំ ថាមានប្រយោជន៍ស្តាប់ស្តី ច្រើនតែពាក្យគួរឲ្យបានកថា
អតប្រយោជន៍ ទើបព្រះអង្គជ្រងំអនុញ្ញាតឲ្យសន្មតនូវកកក្នុងប្រកបដោយអង្គ
៨ ឲ្យជាអ្នកទទួលកកក្នុង, អង្គ ៨ នោះគឺ

១- សីលវា ហោតិ ចាតិមោក្ខសំវារសំវុតោ វិហារតិ
អាចារតោចរសម្បជ្ជោ អនុមត្តេសុ វុដ្ឋេសុ កយទ-
ស្សាវី សមាធាយ សិក្ខតិ សិក្ខាបទេសុ កកក្នុងមាន
សីល បានសង្រួមតាមព្រះបាទមោក្ខសំវារៈ បរិបូណ៌ដោយអាចារៈនឹង
គោចរៈ ឃើញភ័យក្នុងទោសគ្រាន់តែបន្តិចបន្តួច សមាធាយសិក្សាក្នុង
សិក្ខាបទទាំងឡាយ ។

២- ឧបាស្សតោ ហោតិ សុតតរោ សុតសន្តិចយោ
យេ តេ ធម្មា អាទិគល្យណា មជ្ឈេគល្យណា

បរយោសាឯកល្យាណា សាត្តំ សព្វញ្ញំ កេវលបរ-
 បុណ្ណំ បរិសុទ្ធី ព្រហ្មចរិយំ អភិវន្តំ តថាវចាស្ស ធម្មា
 តហ្មស្សតា ហោន្តំ ធនា វចសា បរិចិត្តា មនសាទុបេ-
 ត្តិតា និដ្ឋយា សុប្បដិវិជ្ជា ជាអ្នកមានពុទ្ធវចនៈច្រើន ទ្រទ្រង់នូវ
 ពុទ្ធវចនៈ សន្សំទុកនូវពុទ្ធវចនៈ ធម៌ទាំងឡាយណាមួយដែល ល្អត្រង់
 កណ្តាល ល្អទាំងចុង តែងប្រកាសនូវព្រហ្មចរិយធម៌ ព្រមទាំងអត្ត ព្រម
 ទាំងពុទ្ធានៈ ដ៏បរិសុទ្ធ បរិបូណ៌ទាំងអស់ ធម៌ទាំងឡាយមានសភាព
 ដូច្នោះ ភិក្ខុនោះបានដឹងដោយច្រើន បានទ្រទ្រង់ បានចាំស្ទាត់រត់មាត់
 បានចូលចិត្តច្បាស់លាស់ បានយល់ត្រូវល្អ ដោយទិដ្ឋិ គឺបញ្ញា ។

៣ - ឧកយានិ ទោបនស្ស ចាតិហោត្វានិ វិត្ថា-
 វេន ស្វាតតានិ ហោន្តំ សុវិភត្តានិ សុប្បវត្តនិ សុវិនិច្ឆ័-
 តានិ សុត្តសោ អនុព្វញ្ញនសោ បាតិមាតូទាំងពីរ ភិក្ខុនោះ
 បានចេះចាំដោយពិស្តារ បានចែកដោយល្អ ស្ទាត់ជំនាញ បានវិនិច្ឆ័យ
 ដោយល្អ ដោយសុត្តៈ គឺប្រយោគ ឬ ទោហារណ៍ ដែលគួរចាញ
 យកមកអំពីខន្ធកៈនឹងបរិវារ បានវិនិច្ឆ័យដោយល្អ ដោយអនុព្វញ្ញនៈ
 គឺអត្ថៈនឹងបទដែលបរិបូណ៌មិនរឹបរិត ។

៤ - កល្យាណាវចោ ហោតិ កល្យាណាវត្ត-
 វណោ ជាអ្នកមានវចាពីរោះ មានសំឡេងពីរោះ ។

៥- យេកុយេរ្យន ភិក្ខុជំនំ មិយោ ហោតិ មនា-
ហោ ជាទីស្រឡាញ់ ជាទីគាប់ចិត្ត នៃភិក្ខុនីទាំងឡាយដោយច្រើន ។

៦ - បដិពាលោ ហោតិ ភិក្ខុនិយោ ឱវទ្ទិតុំ អាច
ដើម្បីទូន្មាននូវភិក្ខុនីទាំងឡាយបាន ។

៧- ន ទោ បនេតំ កកវន្តំ ឧទ្ទិស្ស បព្វជិតាយ
កាសាយវត្តវសនាយ តុរ្យធម្មំ អនុជ្ឈាបន្តបុព្វោ ហោតិ
មិនធ្លាប់ប្រព្រឹត្តកន្លងនូវគុរុធម៌ ដោយស្រ្តីដែលស្បៀកសំពត់ជ្រលក់ទឹក
អម្ពតំ ដែលបួសទទួលព្រះមានព្រះភាគនេះ គឺថា ក្នុងកាលនៃខ្លួនជា
គ្រហស្ថ មិនដែលចាប់ពាល់កាយភិក្ខុនី ឬមិនដែលសេពាមប៉ុនធម្ម
នឹងសិក្ខុមាតា ឬសាមណេរឡើយ ។

៨- វីសតិវស្សោ វា ហោតិ អតិរេកវីសតិវស្សោ វា
មានវស្សា ២០ ឬមានវស្សាច្រើនជាង ២០ ។

ភិក្ខុប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះ ទើបគួរសន្មតឱ្យជាអ្នកទូន្មានភិក្ខុនី ។
ការសន្មតនូវភិក្ខុឱ្យជាអ្នកទូន្មានភិក្ខុនី ដូចបាននិយាយមកនេះ
ហៅថា សម្មតិក្កន្តញ្ញតិចត្តភិក្ខុកថានេះ ។

នាង ការឱ្យ ។ ឱ្យក្នុងទីនេះ សំដៅយក បរិវាសនាង
“ការឱ្យខ្លូរបរិវាស” នឹង មានតួនាទី “ការឱ្យខ្លូរមានតួ ដល់ភិក្ខុ
ដែលគួរដល់បរិវាសនឹងមានតួ” ។

បរិវាសនោះមាន ៣ យ៉ាងគឺ បដិច្ចន្ទបរិវាសោ បរិវាស
ដែលសង្ឃតប្បឱ្យដោយអាបត្តិដែលកិត្តបិទបំពាក់ទុក ១ សុទ្ធន្ទបរិវា-
សោ បរិវាសដែលសង្ឃតប្បឱ្យតាមកំណត់កាលដែលមានបរិសុទ្ធជាទី
បំផុត ១ សមោធានបរិវាសោ បរិវាសដែលសង្ឃតប្បឱ្យដោយការ
ប្រជុំអាបត្តិ ១ ។ បដិច្ចន្ទបរិវាសនោះ មានប្រភេទច្រើនទៀត បើអាបត្តិ
ដែលកិត្តបិទបំពាក់ ១ ថ្ងៃ ហៅថា ឯកាហបរិវាស, បិទបំពាក់ ២ ថ្ងៃ ហៅថា
ទ្វិហបរិវាស, បិទបំពាក់ ៣ ថ្ងៃ ហៅថា តហបរិវាស ។ បេ។

ឯការដែលបិទបំពាក់នោះមាន ១០ ចែកទៅជាគូ ៗ មាន ៥ គូគឺ
អាបត្តិ ច ហោតិ អាបត្តិសញ្ញា ច អាបត្តិ ១ កិត្តមាន
សេចក្តីសំគាល់ថាអាបត្តិ ១ ; សេចក្តីថា អាបត្តិនោះ សំដៅយក
អាបត្តិដែលកិត្តនោះត្រូវ កិត្តនោះដឹងច្បាស់ថាខ្លួនត្រូវអាបត្តិនោះហើយ
បិទបំពាក់ទុកមិនប្រាប់គេ ហៅថា បិទបំពាក់, បើសំគាល់ថា មិនមានអាបត្តិ
ទេ មិនឈ្លោះថាបិទបំពាក់ឡើយ ; បើមិនមានអាបត្តិទេ តែបិទបំពាក់
ដោយសំគាល់ថាអាបត្តិកំដោយ មិនមានអាបត្តិកំដោយ ក៏ឈ្លោះថា
មិនបិទបំពាក់ដែរ ។ កិត្តបិទបំពាក់លហុកាបត្តិដោយសំគាល់ថាគរុកាបត្តិក៏
បិទបំពាក់គរុកាបត្តិដោយសំគាល់ថាលហុកាបត្តិក៏ គ្រាន់តែតាំងនៅក្នុង
ចំណែកនៃអលដ្ឋី តែមិនឈ្លោះថា បិទបំពាក់អាបត្តិឡើយ ។ កិត្តសំគាល់
នូវគរុកាបត្តិ ថាជាលហុកាបត្តិ ហើយសំដែងអាបត្តិនោះ ។ មិនឈ្លោះថា

សំដែងទេ គឺមិនដាច់ ប៉ុន្តែមិនឈ្លានថាបិទបាំងឡើយ^(១) ។ ភិក្ខុដឹង
នូវគុណបក្កិថាជាគុណបក្កិមែន ហើយបិទបាំងទុក ដោយគិតថា អាត្មា
អញបិទបាំងអាបក្កិ អាបក្កិនោះឈ្លានថា បិទបាំងហើយ ។

ប កកតត្ថោ ច ហោតិ បកកតត្ថសញ្ញា ច ភិក្ខុជា
បកកត្ត ១ សំគាល់ខ្លួនថាជាបកកត្ត ១; សេចក្តីថា ភិក្ខុជាបកកត្តនោះ
សំដៅយកភិក្ខុដែលសង្ឃមិនបានធ្វើ ទេត្ថបន័យកម្ម ៣ យ៉ាងគឺ ទេត្ថ-
បន័យកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបក្កិ ១ មិនសំដែងអាបក្កិ ១ មិនលះ
បង់ទង្គិកាក្រក់ ១ បើភិក្ខុនោះសំគាល់ខ្លួនថាជាបកកត្ត ហើយបិទបាំង
អាបក្កិទុក អាបក្កិនោះឈ្លានថា បិទបាំងហើយ ។ ភិក្ខុដឹងថា សង្ឃ
ធ្វើកម្មដល់អាត្មាអញហើយ សំគាល់ខ្លួនថាមិនមែនជាបកកត្ត ហើយ
លាក់អាបក្កិទុក អាបក្កិនោះមិនឈ្លានថាលាក់ទេ ។ ភិក្ខុមិនមែនជា
បកកត្ត ទោះសំគាល់ខ្លួនថាជាបកកត្តក្តី មិនមែនជាបកកត្តក្តី ហើយ
លាក់អាបក្កិទុក អាបក្កិនោះក៏មិនឈ្លានថាលាក់ដែរ ។

អនន្តរាយិកោ ច ហោតិ អនន្តរាយិកសញ្ញា
ច ភិក្ខុគ្មានសេចក្តីអន្តរាយ ១ សំគាល់ខ្លួនថា គ្មានសេចក្តីអន្តរាយ ១ ;

១ សេចក្តីក្នុងប្រយោគនេះ ដែលអ្នកប្រាថ្នាអំពីបុរាណ ប្រើវិធីសំដែងអាបក្កិថា
សព្វា គរុលហុកា អាបក្កិយោ អាហេចេមិ “ខ្ញុំសូមប្រាប់ខ្លួនឯងលហុកាបក្កិ
ទាំងអស់” ។

សេចក្តីថា បណ្តាអន្តរាយទាំង១០យ៉ាង^(១) សូម្បីអន្តរាយតែ ១ ក៏គ្មានផល
 ភិក្ខុណា បើភិក្ខុនោះសំគាល់ខ្លួនថាគ្មានអន្តរាយទេ ហើយលាក់អាបត្តិទុក
 អាបត្តិនោះឈ្លោះថាលាក់ហើយ ។ បើភិក្ខុនោះជាអ្នកខ្លាចច្រើន សំគាល់
 ខ្លួនថាមានអន្តរាយ ព្រោះខ្លាចខ្លាចនឹងម្រឹកតាចក្នុងពេលនឹងតែហើយលាក់
 អាបត្តិទុក អាបត្តិនោះមិនឈ្លោះថាលាក់ទេ ។ ភិក្ខុណានៅក្នុងវត្តលើក្តី
 ទោះបីឆ្លងជ្រោះភ្នំក៏ដោយ ឆ្លងព្រៃក៏ដោយឆ្លងស្ទឹងក៏ដោយ គួរទៅប្រាប់
 អាបត្តិកុំខាន ។ ទោះបីមានភ័យអំពីខ្លាចតាចសាហាវជាដើមនៅពាក់
 កណ្តាលផ្លូវ ឬមានសត្វដទៃនៅកណ្តាលផ្លូវឬស្ទឹងពេញពោរដោយទឹកដ៏

១ អន្តរាយ១០យ៉ាងនោះគឺ

- ១- រាជន្តរាយ អន្តរាយអំពីព្រះរាជា គឺមានស្តេចយាងចូលមក
- ២- ចោរន្តរាយ អន្តរាយអំពីចោរ គឺមានចោរចូលមកលុកលុយ
- ៣- អប្បន្តរាយ អន្តរាយអំពីភ្លើង គឺមានភ្លើងព្រៃឆេះរាលមក ឬភ្លើងរន្ទះជាដើមពេញឡើង
- ៤- ឧទកន្តរាយ អន្តរាយអំពីទឹក គឺមានភ្លៀងខ្លាំងឬជំនន់ហូរមក
- ៥- មនុស្សន្តរាយ អន្តរាយអំពីមនុស្ស គឺមានមនុស្សច្រើនចូលមក
- ៦- អមនុស្សន្តរាយ អន្តរាយអំពីអមនុស្ស គឺខ្មោចចូលកំពូ
- ៧- វិហារន្តរាយ អន្តរាយអំពីសត្វសាហាវ
- ៨- សិរិសបន្តរាយ អន្តរាយអំពីសត្វទុរយោជិត គឺពួកសត្វស្លូត
- ៩- ជីវិតន្តរាយ អន្តរាយនិស្សន្ទជីវិត គឺមានកំពូកកើតម្សិល្បាប ឬមានមនុស្សជាន់ស្រូវបង់
 សម្លាប់កំពូ
- ១០- ព្រហ្មចរិយន្តរាយ អន្តរាយនិស្សន្ទព្រហ្មចារ្យ គឺមានមនុស្សមកចាប់កំពូជីវិត ។

(ឧបោសថវិទូន្តរា)

នន់, កាលបើមានហេតុយ៉ាងនេះ ក៏សំគាល់ថាមានអន្តរាយហើយលាក់
 អាបត្តិទុក អាបត្តិនោះមិនឈ្លោះថាលាក់ឡើយ ។ ក៏មានអន្តរាយពិត ។
 ហើយលាក់អាបត្តិដោយស្មានថា គ្មានអន្តរាយទៅវិញ អាបត្តិនោះក៏មិន
 ឈ្លោះថាលាក់ដែរ ។

បហុ ច ហោតិ បហុសញ្ញ ច កិក្ខុភាច ១ មានសេចក្តី
 សំគាល់ថាភាច ១ ; សេចក្តីថា កិក្ខុណា អាចដើម្បីទៅកាន់សំណាត់ក៏ផង
 គ្នាបានផង ដើម្បីប្រាប់ក៏ផងគ្នាបានផង បើក៏មានសំគាល់ខ្លួនថាភាច
 ហើយលាក់អាបត្តិទុក អាបត្តិនោះឈ្លោះថាលាក់ហើយ ។ បើមានកើត
 បូសបន្តិចបន្តួចត្រង់មុខនៃក៏មាន ឬឈឺក្លាមឬក៏ឈឺធ្មេញ ឬពុំនោះបាន
 ចង្អុនភិចមិនល្អមកឆ្កួត ហេតុតែប៉ុណ្ណោះមិនមែនជាមិនអាចដើម្បីប្រាប់
 មិនមែនជាមិនអាចដើម្បីទៅឡើយ បើសំគាល់ខ្លួនថាមិនអាចទេ ក៏នេះ
 ឈ្លោះថាភាច ប៉ុន្តែសំគាល់ខ្លួនថាមិនអាចទៅវិញ បើលាក់អាបត្តិដោយ
 ហេតុនេះ អាបត្តិនោះឈ្លោះថាមិនលាក់ទេ ។ ក៏មិនអាចដើម្បីប្រាប់ក៏
 មិនអាចដើម្បីទៅក្តី ពោះបីសំគាល់ថា អាចក៏ដោយ ថាមិនអាចក៏ដោយ
 ហើយលាក់អាបត្តិទុកមិនប្រាប់គេ អាបត្តិនោះមិនឈ្លោះថាលាក់ឡើយ ។

ឆាទេតុកាមោ ច ហោតិ ឆាទេតិ ច កិក្ខុមាន
 ចំណង់នឹងលាក់អាបត្តិ ១ លាក់អាបត្តិ ១ ; សេចក្តីថា កិក្ខុណាមាន
 ចំណង់នឹងលាក់បំបិទបំបាំងអាបត្តិ បើក៏មានឥតមានអន្តរាយអ្វីទេ ឥត

មានទំនាស់អ្វីទេ ហើយលាក់បំបិទបំបាំងអាបត្តិភាមបំណងនោះ អាបត្តិ
 នោះឈ្មោះថា លាក់ហើយ ។ បើភិក្ខុណាដាក់ធុរៈថានឹងលាក់បាំងអាបត្តិ
 លុះដល់មកពេលមានកត្តក្តី ក្រោយកត្តក្តី ឬពេលបឋមយាមជាដើមក្តី ក៏
 ស្រាប់តែកើតលម្អ័ត្តិមិឡើង បែរទៅជាប្រាប់អាបត្តិ ឆ្លងឆ្លងក្នុងនៃអរុណ
 គឺក្នុងពេលអរុណមិនទាន់រះ ភិក្ខុនេះឈ្មោះថាមានបំណងនឹងលាក់ ប៉ុន្តែ
 បែរជាមិនលាក់ទៅវិញ ។ ភិក្ខុណានៅក្នុងទីដែលគ្មានភិក្ខុ ហើយត្រូវតែ
 អាបត្តិ ក៏បង្កើតវិធីចាំមើលភិក្ខុជាសភាគៈ ឬមកកាន់សំណាក់ភិក្ខុជាសភាគៈ
 ក្នុងកាលទៅចំនួនកន្លះខែក្តី មួយខែក្តី ភិក្ខុនេះឈ្មោះថាគ្មានបំណងនឹង
 លាក់ទេ តែត្រូវប្រាប់ទៅជាលាក់ ប៉ុន្តែអាបត្តិនេះមិនឈ្មោះថា លាក់ឡើយ ។
 ភិក្ខុណាត្រូវអាបត្តិភាម ។ ប្រញាប់ប្រញាល់ទៅកាន់សំណាក់ នៃសភាគ
 ភិក្ខុប្រាប់អាបត្តិភាម ។ ប្រៀបដូចបុរសជាន់ភ្នំ ភិក្ខុនេះឈ្មោះថាគ្មាន
 បំណងដើម្បីលាក់ផងមិនលាក់ផង ។ បើបានជួបនឹងសភាគភិក្ខុហើយ
 តែមិនបានប្រាប់អាបត្តិព្រោះអៀនខ្មាសថា ភិក្ខុនេះជាឧបជ្ឈាយ៍ឬអាការៈ
 របស់ខ្លួន, ហេតុដែលទំនិញអាក់ខានប្រាប់អាបត្តិកើតអំពីឧបជ្ឈាយ៍ឬអាកា-
 រៈជាដើម យកជាប្រមាណក្នុងរឿងនេះពុំបានឡើយ, បើដំណើរដែល
 ភិក្ខុមិនមែនជាសត្រូវផង ជាសភាគផង ទើបយកជាប្រមាណបាន,
 ព្រោះហេតុនោះ ត្រូវប្រាប់អាបត្តិក្នុងសំណាក់នៃភិក្ខុមិនមែនជាសត្រូវនឹង
 ភិក្ខុជាសភាគ, ជាសភាគ ។ ភិក្ខុណាមួយជាសភាគៈ មានបំណងដើម្បី-

ប្រកាសទោស ព្រោះឮដំណឹងថា ត្រូវអាបត្តិ , មិនត្រូវប្រាប់អាបត្តិដល់
 ភិក្ខុបែបនោះឡើយ ទោះបីជាបុណ្យយកដោយ ។ បើត្រូវអាបត្តិក្នុងពេល
 មុន ភក្តិ ក្រោយភក្តិ ពេលថ្ងៃ យប់ ត្រូវប្រាប់អាបត្តិឱ្យ
 ឆាប់ ។ កុំឱ្យអរណាថ្មីរះឡើងទាន់ បើអរណារះឡើងហើយ អាបត្តិ
 នោះឈ្លោះថាបិទបាំងហើយ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិទុកដទៅគង ព្រោះហេតុ
 បិទបាំងអាបត្តិ ។ ការប្រាប់អាបត្តិក្នុងសំណាក់ភិក្ខុដែលត្រូវអាបត្តិ
 សង្ឃទិសេសដូចគ្នាពុំគួរឡើយ ប៉ុន្តែបើប្រាប់ក៏ឈ្លោះថាបានប្រាប់អាបត្តិ
 ហើយស្រេច មិនឈ្លោះថាលាក់អាបត្តិទេ តែគង់មិនចេះអំពីអាបត្តិទុកដ
 ព្រោះហេតុនោះគួរប្រាប់អាបត្តិក្នុងសំណាក់ភិក្ខុដែលបរិសុទ្ធ ។ ភិក្ខុដែល
 ប្រាប់អាបត្តិ ប្រាប់ថា ឡឃ្មុំ សន្លឹក ឯកំ អាបត្តិ អាវិ-
 តករោមី “ខ្ញុំធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់នូវអាបត្តិ ១ ក្នុងសំណាក់នៃលោក” ដូច្នេះ
 ក៏បាន ឡឃ្មុំ សន្លឹក ឯកំ អាបត្តិ អាវិតករោមី
 “ខ្ញុំប្រាប់នូវអាបត្តិ ១ ក្នុងសំណាក់នៃលោក” ដូច្នេះក៏បាន ឡឃ្មុំ
 សន្លឹក ឯកំ អាបត្តិ អាវិតករោមី “ខ្ញុំផ្សំនូវអាបត្តិ ១
 ក្នុងសំណាក់នៃលោក” ដូច្នេះក៏បាន; មម ឯកំ អាបត្តិ អាបន្ទ-
 ការំ ជាធាហិ “ចូរលោកជឿនូវដំណើរនៃខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១” ដូច្នេះ
 ក៏បាន; ឯកំ ឥរុតាបត្តិ អាវិតករោមី “ខ្ញុំធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់នូវត្រូវ
 អាបត្តិ ១” ដូច្នេះក៏បាន ។ កាលបើបានប្រាប់ដូច្នេះហើយ ឈ្លោះថា

មិនបំបែកបំបែក ។ បើប្រាប់ថា លហុកាបត្តិ អាវត្តកោមិ
 “ឱ្យធ្វើឱ្យដាក់ច្បាស់នូវលហុកាបត្តិ” ដូច្នេះ ឈ្មោះថាបំបែកបំបែក ។
 ប្រាប់វត្តកុំបាន ប្រាប់អាបត្តិកុំបាន ប្រាប់ទាំងវត្តទាំងអាបត្តិកុំបាន
 ទាំងពាយ័ននេះ ឈ្មោះថាប្រាប់អាបត្តិហើយ ។ រីឯយធរណ្ឌក្សត្រូវ
 បដិច្ចបរិវេស ត្រូវពិចារណានូវហេតុទាំង ១០ ជាមុន ត្រូវស្គាល់ការបំបែក
 បំបែកអាបត្តិជាមុន គឺនោះមកត្រូវរាប់ថ្ងៃដែលបំបែកព្រមទាំងរាប់ចំនួន
 អាបត្តិ បើអាបត្តិមួយបំបែកមួយថ្ងៃ ត្រូវសូត្រថា អហំ កន្លែ ឯកំ
 អាបត្តិ អាបត្តិ សព្វេតទិកំ សុត្តន្តស្សដ្ឋី ឯកាហឃ្ម-
 ដិច្ចដ្ឋ “បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ឱ្យព្រះករុណាត្រូវហើយនូវអាបត្តិមួយ
 ឈ្មោះសព្វេតទិកសុត្តន្តស្សដ្ឋី បំបែកមួយថ្ងៃ” ។ ហើយឱ្យបរិវេស
 ដោយសូត្រកម្មវត្តតាមទំនងពាក្យសុំ ។ បើបំបែកពីរថ្ងៃ ត្រូវសូត្រដាក់
 ពាក្យខាងចុងថា ទ្វិហឃ្មដិច្ចដ្ឋ, បីថ្ងៃថា តិហឃ្មដិច្ចដ្ឋ, បួន
 ថ្ងៃថា ចតុហឃ្មដិច្ចដ្ឋ, ប្រាំថ្ងៃថា បញ្ចាហឃ្មដិច្ចដ្ឋ ។ បេ។
 ១៤ ថ្ងៃថា ចន្ទសាហឃ្មដិច្ចដ្ឋ, ១៥ ថ្ងៃថា បត្តប្បដិច្ចដ្ឋ,
 តាំងពី ១៦ ថ្ងៃទៅដល់២៤ថ្ងៃ ត្រូវដាក់ពាក្យខាងចុងថា អតិរេក-
 បត្តប្បដិច្ចដ្ឋ, មួយខែថា មាសប្បដិច្ចដ្ឋ, ជាងមួយខែថា
 អតិរេកមាសប្បដិច្ចដ្ឋ, ពីរខែថា ទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋ, ជាង
 ពីរខែថា អតិរេកទ្វេមាសប្បដិច្ចដ្ឋ ។ បេ ។ ជាង១១ខែ

ថា អតីតកេតិកាទសមាសប្បដិច្ចន្តំ, មួយនាំថា សំវច្ឆ-
រប្បដិច្ចន្តំ ជាងមួយនាំថា អតីតកេតិកសំវច្ឆរប្បដិច្ចន្តំ ។

បើអាបក្កិព័រថា ទ្វេ អាបត្តិយោ, បើអាបក្កិបីថា តិស្សោ
អាបត្តិយោ, តាំងអំពីបួនអាបក្កិទៅត្រូវថា សម្ពហុលា ជា
ដរាប ។ បើអាបក្កិមានវត្ថុផ្សេងៗគ្នា ត្រូវឲ្យសូត្រសូមថា អហំ កន្លែ
សម្ពហុលា សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ ឯកំ
សុត្តរិស្សដ្ឋិ ឯកំ កាយសំសត្តំ ឯកំ ធុដ្ឋល្អវាចំ ឯកំ
អត្តកាមំ ឯកំ សព្វារត្តំ ឯកាហប្បដិច្ចន្តាយោ “បពិត្រ
ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណាត្រូវហើយនូវអាបក្កិសង្ឃទិសេសជាច្រើន
អាបក្កិ មួយឈ្មោះ សុត្តរិស្សដ្ឋិ-កាយសំសត្ត-ធុដ្ឋល្អវាចា-
អត្តកាម, អាបក្កិមួយឈ្មោះ “សព្វារត្ត” ថាដូច្នេះហៅថាឯកប្បដិច្ចន្ត
វត្ថុឲ្យឃើញថាផ្សេងៗគ្នា ។ អហំ កន្លែ សម្ពហុលា សង្ឃ-
ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ បាវាវត្តកាយោ ឯកា-
ហប្បដិច្ចន្តាយោ “បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណាត្រូវអាបក្កិ
សង្ឃទិសេសជាច្រើន មានវត្ថុផ្សេងៗ គ្នា បិទបាំងមួយថ្ងៃ”, ថាដូច្នេះ
គ្រាន់តែប្រកាសប្រាប់វត្ថុថាផ្សេងៗ គ្នាប៉ុណ្ណោះ គ្មានរាយឈ្មោះវត្ថុ ។
អហំ កន្លែ សម្ពហុលា សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ
អាបដ្ឋិ ឯកាហប្បដិច្ចន្តាយោ “បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះ

ករុណាគ្រូហើយនូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន បំផុតមួយថ្ងៃ; ថា
 ដូច្នេះគ្រាន់តែបង្កលទ្រាប់នាមនៃអាបត្តិ; នាមនោះមាន ២ យ៉ាងគឺ ស-
 ជាតិសាធារណនាម ឈ្មោះដែលទូទៅដោយជាតិស្ម័គ្រា ១ សព្វ-
 សាធារណនាម ឈ្មោះដែលទូទៅដល់អាបត្តិទាំងអស់ ១ ។ ពាក្យ
 ថា សង្ឃាទិសេស ជា សជាតិសាធារណនាម, ពាក្យថា អាបត្តិ ជា
 សព្វសាធារណនាម ព្រោះហេតុនោះដ៏ធ្វើបរិវាសកម្មគ្រាន់តែពោលតាម
 សព្វសាធារណនាមថា សម្ពហុលា អាបត្តិយោ ហើយ អា-
 បដ្ឋិ ឯកាហឃ្យជិច្ឆន្ទាយោ ដូច្នេះក៏សម្រេចនិយកម្មហើយ
 ព្រោះការធ្វើនូវនិយកម្មមានបរិវាសជាដើមនេះ រមែងសម្រេចដោយអា-
 ការ ៤ យ៉ាងគឺ វត្ថុ ១ គោត្រ ១ នាម ១ អាបត្តិ ១ ។ ពាក្យថា សុ-
 ត្តិវិស្សដ្ឋិ ដូច្នេះ ហៅថា វត្ថុផង គោត្រផង, ពាក្យថា សង្ឃាទិ-
 សេស ដូច្នេះ ហៅថា នាមផង អាបត្តិផង ។ ការពោលថា សុ-
 ត្តិវិស្សដ្ឋិ, កាយសំសត្ត ដូច្នេះជាដើមក្តី ការពោលថា បាបា-
 វត្ថុកាយោ ដូច្នេះក្តី ហៅថា កាន់យកនូវវត្ថុនឹងគោត្រ ។ ការពោល
 ថា សង្ឃាទិសេស ដូច្នេះក្តី បាបា អាបត្តិយោ ដូច្នេះក្តី ហៅថា
 កាន់យកនូវនាមនឹងអាបត្តិ, ព្រោះហេតុនោះគួរ ធ្វើកម្មវា បណ្តា
 អាការទាំង៤នេះដោយអាការណាមួយក៏បាន ។ តែក្នុងទីនេះ បំផុតនឹង
 និយាយអំពីបរិវាសទាន ប្រើពាក្យតាមសព្វសាធារណនាមផង ប្រើពាក្យ

ភាមសម្ពហុល សព្វផង ។ បើត្រូវអាបត្តិតែមួយទេ វេលាធ្វើនិយកម្ម
 ពោលថា សម្ពហុល គឺអាបត្តិច្រើន អាបត្តិនោះក៏ដាច់ ព្រោះ
 ច្រើន មកពី មួយ, បើគ្មាន មួយ ទេ ច្រើនក៏គ្មានដែរ ។ បើត្រូវ
 អាបត្តិច្រើន វេលាធ្វើនិយកម្មពោលថា អាបត្តិមួយ អាបត្តិនោះមិនដាច់
 ទេ ព្រោះហេតុនោះ ក្នុងអធិការនេះ ត្រូវប្រើសម្ពហុល-សព្វផងរាប់ ។
 និយមន័យដែលឲ្យនូវបដិច្ចបរិវាស បើអាបត្តិបីទាំងមួយថ្ងៃ ត្រូវឲ្យ
 សូត្រសូមថា អហម្ពន្តេ សម្ពហុល អាបត្តិយោ^(១) អាបដ្ឋិ
 ឯកាហឃ្យដិច្ចដ្ឋាយោ សោហម្ពន្តេ សង្ឃំ សម្ព-
 ហុលានំ អាបត្តិនំ ឯកាហឃ្យដិច្ចដ្ឋានំ ឯកាហបរិ-
 វាសំ យាចាមិ ។ អហម្ពន្តេ សម្ពហុល អាបត្តិយោ
 អាបដ្ឋិ ឯកាហឃ្យដិច្ចដ្ឋាយោ នុត្តយម្យិ កន្តេ សង្ឃំ
 សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ ឯកាហឃ្យដិច្ចដ្ឋានំ ឯកាហ-
 បរិវាសំ យាចាមិ ។ អហម្ពន្តេ សម្ពហុល អាបត្តិ-
 យោ អាបដ្ឋិ ឯកាហឃ្យដិច្ចដ្ឋាយោ នុត្តយម្យិ កន្តេ
 សង្ឃំ សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ ឯកាហឃ្យដិច្ចដ្ឋា-
 នំ ឯកាហបរិវាសំ យាចាមិ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន

១ មិនយប់គាត់ សង្ឃាទិសេសា គាត់គេ អាបត្តិយោ មកដូច្នេះ ហៅថា និយកម្ម
 ធ្វើតាមសព្វសាធារណតាម ក៏រាប់ថាជាការត្រឹមត្រូវ អាចសម្រេចប្រយោជន៍បានហើយ ។



ខ្ញុំព្រះករុណា ត្រូវហើយនូវអាបត្តិជាច្រើន បំផ្លាញខ្ញុំ បំផ្លាញព្រះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន (ឥឡូវ) ខ្ញុំព្រះករុណា សូមខ្ញុំឯកាហាបរាសក្តិសង្ឃ ដើម្បី
 អាបត្តិជាច្រើន បំផ្លាញខ្ញុំ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណា
 ត្រូវហើយនូវអាបត្តិជាច្រើន បំផ្លាញខ្ញុំ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន
 (ឥឡូវ) ខ្ញុំព្រះករុណា សូមខ្ញុំឯកាហាបរាសក្តិសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិ
 ជាច្រើន បំផ្លាញខ្ញុំ ជាគំរប់បំផ្លាញទៀត ។ បពិត្រព្រះសង្ឃ
 ដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណា ត្រូវហើយនូវអាបត្តិជាច្រើន បំផ្លាញខ្ញុំ បពិត្រ
 ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន (ឥឡូវ) ខ្ញុំព្រះករុណា សូមខ្ញុំឯកាហាបរាសក្តិសង្ឃ
 ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន បំផ្លាញខ្ញុំ ជាគំរប់បំផ្លាញទៀត” ។

កាលបើសូត្រសូមពង្សយាននេះហើយ កិត្តអ្នកឈ្លាសប្រគល់
 ត្រូវផ្ដល់សង្ឃថាៈ

សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃ អយំ (ឥន្ទ្រាធិបតី) កិត្ត
 សម្ពុហុលា អាបត្តិយោ អាបត្តិ ឯកាហាបរាសក្តិសង្ឃ
 សោ សង្ឃ សម្ពុហុលា អាបត្តិ ឯកាហាបរាសក្តិសង្ឃ
 ឯកាហាបរាសក្តិ យាចតិ យនិ សង្ឃស្ស បត្តកាល
 សង្ឃ (ឥន្ទ្រាធិបតី) កិត្តនោ សម្ពុហុលា អាបត្តិ
 ឯកាហាបរាសក្តិសង្ឃ ឯកាហាបរាសក្តិ ឯកាហាបរាសក្តិ សោ
 ញត្តិ ។

សុត្តន្តបិដក មគ្គិយ្យ សង្ឃ អយំ (ឥន្ទ្រាមោ) ភិក្ខុ
 សម្ពហុលា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ ឯកាហប្បដិច្ចដ្ឋា-
 យោ សោ សង្ឃំ សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ ឯកាហ-
 ប្បដិច្ចដ្ឋានំ ឯកាហបរិវាសំ យាចតិ សង្ឃោ (ឥន្ទ្រ-
 មោស្ស) ភិក្ខុនោ សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ ឯកាហ-
 ប្បដិច្ចដ្ឋានំ ឯកាហបរិវាសំ ទេតិ យស្សាយស្មតោ
 មគ្គិ (ឥន្ទ្រមោស្ស) ភិក្ខុនោ សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ
 ឯកាហប្បដិច្ចដ្ឋានំ ឯកាហបរិវាសស្ស នានំ សោ
 តុល្លាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។

ឧត្តយម្បិ ឯតមត្តំ វនាមិ ។ បេ ។

តតិយម្បិ ឯតមត្តំ វនាមិ ។ បេ ។

ឆិទ្ទោ សង្ឃន (ឥន្ទ្រមោស្ស) ភិក្ខុនោ សម្ព-
 ហុលានំ អាបត្តិនំ ឯកាហប្បដិច្ចដ្ឋានំ ឯកាហបរិវា-
 សោ មគ្គិ សង្ឃស្ស តស្មា តុល្លា ឯវមេតំ ធារ-
 យាមិ ។

“បពិត្រព្រះសង្ឃវេទីនេ សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ ភិក្ខុ (ឈ្មោះ
 នេះ) នេះ ត្រូវហើយនូវអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១ ថ្ងៃ, ភិក្ខុនោះសូម
 នូវឯកាហបរិវាសអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១ ថ្ងៃ, បើ

បរិវាសបានកម្មមានកាលដ៏សមគួរ ដល់សង្ឃហើយ សង្ឃតប្បឱ្យនូវ
ឯកាហបរិវាសដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១ ថ្ងៃ
នេះហៅថា ញត្តិ ។

បតិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ ភិក្ខុ (ឈ្មោះ
នេះ) នេះ ត្រូវហើយនូវអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១ ថ្ងៃ, ភិក្ខុនោះសូម
នូវឯកាហបរិវាសអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១ ថ្ងៃ, (ឥឡូវ)
សង្ឃឱ្យនូវឯកាហបរិវាសដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន
បិទបាំង ១ ថ្ងៃ, ការឱ្យនូវឯកាហបរិវាស ដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បី
អាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១ ថ្ងៃ គាប់ចិត្តដល់លោកអ្នកមានអាយុអង្គណា
លោកអ្នកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកអ្នកមាន
អាយុអង្គណា លោកអ្នកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។

ខ្ញុំពោលនូវសេចក្តីនេះជាគំរប់ពីរដងទៀត ។ បេ។

ខ្ញុំពោលនូវសេចក្តីនេះជាគំរប់បីដងទៀត ។ បេ។

ឯកាហបរិវាស សង្ឃបានឱ្យដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ហើយ ដើម្បីអាបត្តិ
ជាច្រើន បិទបាំង ១ ថ្ងៃ, ការឱ្យនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ
បានជាសង្ឃស្ងៀម, ខ្ញុំចាំទុកនូវរឿងនេះដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ” ។

ភិក្ខុណាត្រូវអាបត្តិ ត្រូវយកនាមភិក្ខុនោះសូត្រតម្កល់ចា ។ កាល
បើបិទបាំងហើយ ភិក្ខុត្រូវសមាទានវត្ថុ ក្នុងរោងឬទីសម្រាប់ធ្វើ

សង្ឃកម្មនោះថា បរិវាសំ សមាធិយាមិ វត្ថុំ សមាធិ-
 យាមិ “ខ្ញុំសូមសមាធិនូវបរិវាស សូមសមាធិនូវវត្ថុ” ថាដូច្នេះ
 មួយដងក៏បាន ពីរដងក៏បាន បីដងក៏បាន ។ កាលបើសមាធិនូវវត្ថុច
 ហើយ ត្រូវប្រាប់វត្ថុដល់សង្ឃថា អហម្ពន្តេ សម្ពហុលា អា-
 បត្តិយោ អាបត្តិ ឯកាហប្បដិច្ចដ្ឋាយោ សោហំ សង្ឃ
 សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ ឯកាហប្បដិច្ចដ្ឋានំ ឯកាហប
 រិវាសំ យាចី តស្ស មេ សង្ឃេ សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ
 ឯកាហប្បដិច្ចដ្ឋានំ ឯកាហបរិវាសំ អធាសំ សោហំ
 បរិវាសាមិ វេទិយាមហំ កន្តេ វេទិយតីតិ មំ សង្ឃេ
 ធារេតុ “បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះគរុណាត្រូវហើយនូវអាបត្តិជា
 ច្រើន បិទបាំង ១ ថ្ងៃ, ខ្ញុំព្រះគរុណានោះបានសូមហើយនូវឯកាហបរិវាស
 អំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១ ថ្ងៃ, សង្ឃបានឲ្យហើយនូវឯ-
 កាហបរិវាស ដល់ខ្ញុំព្រះគរុណានោះ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១
 ថ្ងៃ, (ឥឡូវ) ខ្ញុំព្រះគរុណានោះប្រព្រឹត្តបរិវាស, បពិត្រព្រះសង្ឃ
 ដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះគរុណាសូមប្រាប់វត្ថុ, សូមព្រះសង្ឃចាំទុកនូវខ្ញុំថា ភិក្ខុ
 នេះបានប្រាប់វត្ថុ” ។

ការប្រាប់វត្ថុនេះ បើចាប់យកសេចក្តីនេះបានហើយ នឹងប្រាប់ដោយកាសា
 ណាមួយក៏បាន ។ បើប្រាប់រួចហើយត្រូវការនឹងដាក់វត្ថុចេញត្រូវដាក់ដូច្នេះ

បរិវាសំ និក្ខុទាមិវត្ថំ និក្ខុទាមិ “ខ្ញុំដាក់ចុះនៅបរិវាស ដាក់ចុះនៅ
 វត្ថុ” ។ ជាដូច្នេះមួយដងក៏បាន ពីរដងក៏បាន បីដងក៏បាន ។ ចាប់ដើមតាំង
 អំពីដាក់ក្នុងចេហើយ ក៏ត្រូវនោះតាំងនៅជាបកគត្ត ដូចជាក្នុងធម្មតា ។ កាល
 បើក្នុងទាំងឡាយនិមន្តចេញអំពីពេលសម្រាប់ធ្វើសង្ឃកម្មអស់ហើយ នឹង
 ដាក់វត្ថុក្នុងសំណាក់នៃក្នុងមួយបេក្ខបាន ។ កាលបើចេញអំពីពេលសម្រាប់
 ធ្វើសង្ឃកម្មទៅហើយ បើនិយាយឲ្យដឹងដាក់វត្ថុ គប្បីដាក់វត្ថុក្នុងសំ-
 ណាក់នៃក្នុងដែលដើរទៅជាមួយគ្នា ។ បើក្នុងនោះចេញបាត់ទៅហើយ
 នៅសល់ក្នុងណាមួយ ដែលមិនបានប្រាប់ក្នុងពេលសម្រាប់ធ្វើសង្ឃកម្ម
 ត្រូវទៅប្រាប់ក្នុងនោះកុំខាន ។ បើប្រាប់ក្នុងមួយបេ ត្រូវដាក់ពាក្យខាង
 ចុងថា វេទិយត័តិ មំ អាយស្មត្ថា ជារតុ “សូមលោកអ្នក
 មានអាយុចាំទុកនូវខ្ញុំថា ក្នុងនេះបានប្រាប់វត្ថុ” ។ បើប្រាប់ក្នុងពីរបេ
 ត្រូវដាក់ពាក្យខាងចុងថា វេទិយត័តិ មំ អាយស្មត្ថា ជារតុ
 “សូមលោកអ្នកមានអាយុចាំទុកនូវខ្ញុំថាក្នុងនេះបានប្រាប់វត្ថុ” ។
 បើប្រាប់ក្នុងបីបេថា វេទិយត័តិ មំ អាយស្មត្ថា ជារតុ
 “សូមលោកអ្នកមានអាយុចាំទុកនូវខ្ញុំថាក្នុងនេះបានប្រាប់វត្ថុ” ។
 បើអារាមមានក្នុងតិច ក៏ក្នុងដែលនៅក្នុងអារាមទាំងបួន នូវខ្លះជា
 សកាគៈត្រូវលទ្ធផ្តតាមព្រៀងតាមនិមន្តចាប់ដាក់វត្ថុក្នុង គួរនៅប្រព្រឹត្តវត្ថុ
 វត្ថុក្នុងអារាម រាប់ពត្រីឲ្យបានគ្រប់គ្រាន់ចុះ ។ បើមានក្នុងខ្លះអារាម-

ភាគៈ មិនអាចនឹងជម្រះបរវាសឲ្យបរសុទ្ធបានទេ ត្រូវតែដាក់វត្ថុចេញ
ចាំដល់ពេលជិតបច្ចុសសម័យ សឹមចេញអំពីអាវាស ទៅជាមួយនឹង
ភិក្ខុជាបកគត្ត ១ រូប ចេញទៅឲ្យផុត ២ លេខុបាត^(១) គិតអំពីរបង
អាវាសទៅ, បើអាវាសគ្មានរបងទេ ត្រូវគិតស្មានយកកន្លែងណាដែល
គួរនឹងធ្វើរបង គិតអំពីកន្លែងនោះ ចេញឲ្យផុតចំនួន ២ លេខុបាតទៅ
គេចចេញអំពីផ្ទះធំ អង្គុយពួនសម្លាប់បំបំបាំងខ្លួននឹងគុម្ពឈើក្តី របងក្តី
សមាទានវត្ថុ ប្រាប់វត្ថុទាំងក្នុងអរណ គឺពេលអរណមិនទាន់រះ ។ ការ
ប្រាប់វត្ថុនោះ បើភិក្ខុជាបកគត្តនោះទ្វិជាន់ ត្រូវពោលថា អាវុសោ ជា
ដរាប ។ បើកំពុងប្រព្រឹត្តវត្ថុ មានភិក្ខុណាមួយដទៃដើរមកកាន់ទីនោះ
ដោយកិច្ចអ្វីមួយ ហើយឮភិក្ខុនោះ ឬគ្រាន់តែឮសំឡេង ត្រូវប្រាប់
វត្ថុដល់ភិក្ខុនោះ បើមិនប្រាប់ទេ ជាវត្ថុច្នៃផង ជាវត្ថុភេទផង, វត្ថុច្នៃ
គឺជាចរាត្រី ឬទាគរាត្រី រាប់យកជាការពុំបាន ទុកថាជាអសារផត
ការ, វត្ថុភេទ គឺត្រូវអាបត្តិទុកដ ព្រោះឆ្ងាយវត្ថុ ព្រោះមិនបានប្រាប់
វត្ថុ ។ បើភិក្ខុអ្នកប្រព្រឹត្តបរវាសមិនបានដឹង ភិក្ខុដទៃដើរចូលមក
កាន់ទីទុបចារៈ ចំនួន ១២ ហត្ថ ហើយដើរហួសទៅ យ៉ាងនេះគ្រាន់តែ
ជា វត្ថុច្នៃ មិនជាវត្ថុភេទទេ ។ កាលបើអរណរះឡើងហើយ ត្រូវ

១ មជ្ឈិមបុសវរយាត្រង់របងវត្ត កាន់ដុំដីពេលចេញទៅ ដុំដីធ្លាក់ត្រង់ណាត្រង់នោះ
ហៅថា មួយលេខុបាត ពោលពីរដង ហៅថា ពីរលេខុបាត ចេញឲ្យហួស ២ លេខុបាត អំពី
របងវត្តទៅ ។

ដាក់វត្ថុចេញ ។ បើភិក្ខុជាបកគត្តនោះមានភិក្ខុចេញទៅហើយ បារមី-
សិក្ខិត្តនោះឃើញភិក្ខុណាដទៃមុនគេបង្អស់ ត្រូវប្រាប់វត្ថុ ដល់ភិក្ខុនោះ
ហើយដាក់វត្ថុចេញ ឬដើរចូលទៅកាន់អាវាស ឃើញភិក្ខុណាមុនគេ
ត្រូវប្រាប់វត្ថុដល់ភិក្ខុនោះ ហើយដាក់វត្ថុចេញ។ នេះជាបរិហារនៃ ធិត្តិវត្ថុ-
វត្ថុភិក្ខុ គឺភិក្ខុអកប្រព្រឹត្តបរិវាសដាក់វត្ថុចេញ ។ បារមីសិក្ខិត្តនោះ
បិទបាំងអាបត្តិប៉ុន្មានថ្ងៃ ត្រូវប្រព្រឹត្តបរិវាសប៉ុណ្ណោះថ្ងៃដែរ ឬលើសនោះ
ទៅទៀតក៏ជាការល្អ ដើម្បីបន្ទោបង់សេចក្តីសង្ស័យ កាលបើឃើញ
ថាគ្រប់គ្រាន់ល្មមហើយ ត្រូវចូលទៅរកសង្ឃ សមាទានវត្ថុហើយសូម
មានត្ថ អំពីសង្ឃ ។ ភិក្ខុនេះ កាលបើបានសមាទានវត្ថុចេញហើយ ទើប
បានឈ្មោះថា មានត្ថារហាភិក្ខុ គឺជាភិក្ខុគ្រប់ដល់មានត្ថ ព្រោះ
ខ្លួនជា ធិត្តិវត្ថុវត្ថុ បានប្រព្រឹត្តបរិវាសគ្រប់គ្រាន់ហើយ ។ ចំណែក
អធិត្តិវត្ថុវត្ថុភិក្ខុ គឺភិក្ខុអកប្រព្រឹត្តបរិវាស មិនដាក់វត្ថុចេញ គ្មាន
វិធីសមាទានវត្ថុញឹកញាយឡើយ ព្រោះភិក្ខុនោះ កាលបើបាន
ប្រព្រឹត្តបរិវាសគ្រប់ថ្ងៃដែលបិទបាំងហើយ បានឈ្មោះថា មានត្ថារ-
ហាភិក្ខុ តែម្តង សង្ឃត្រូវឱ្យ មានត្ថ ដល់ភិក្ខុនោះតែម្តង ។
កាលដែលឱ្យមានត្ថនោះ ត្រូវឱ្យសូត្រសូមដូច្នេះ អហម្ពុន្តេ សម្ពុ-
ហុលា អាបត្តិយោ អាបត្តិ ឯកាហាប្បជិទ្ធគ្នា យោ សោ-
ហំ សង្ឃ សម្ពុហុលា អាបត្តិ ឯកាហាប្បជិទ្ធគ្នា ឯ

ឯកាហបរិវាសំ យាចី តស្ស មេ សង្ឃេ សម្ពហុ-
 លាធំ អាចត្តិធំ ឯកាហប្បដិច្ចដ្ឋានំ ឯកាហបរិវាសំ
 អនាសិ សោហំ កន្លេ បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ សម្ព-
 ហុលាធំ អាចត្តិធំ ឯកាហប្បដិច្ចដ្ឋានំ ធារត្តំ មាណត្តំ
 យាចាមិ ។ អហម្ពន្តេ ។ បេ ។ សោហំ កន្លេ
 បរិវត្តបរិវាសោ ធុតិយម្បិ កន្លេ សង្ឃំ សម្ពហុ-
 លាធំ អាចត្តិធំ ឯកាហប្បដិច្ចដ្ឋានំ ធារត្តំ មាណត្តំ
 យាចាមិ ។ អហម្ពន្តេ ។ បេ ។ សោហំ កន្លេ បរិវត្ត-
 បរិវាសោ ធុតិយម្បិ កន្លេ សង្ឃំ សម្ពហុលាធំ អាច-
 ត្តិធំ ឯកាហប្បដិច្ចដ្ឋានំ ធារត្តំ មាណត្តំ យាចាមិ ។

“បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណា ក្រវ៉ាហើយនូវអាបត្តិជាច្រើន បិទ
 បាំងមួយថ្ងៃ, ខ្ញុំព្រះករុណានោះ បានសូមហើយនូវឯកាហបរិវាសអំពី
 សង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំងមួយថ្ងៃ, សង្ឃបានឱ្យហើយនូវឯកាហ-
 បរិវាសដល់ខ្ញុំព្រះករុណានោះ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំងមួយថ្ងៃ, បពិត្រ
 ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណានោះ បានប្រព្រឹត្តបរិវាសគ្រប់គ្រាន់
 ហើយ, (ឥឡូវ) សូមនូវមានក្ត ៦ រាត្រីអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន
 បិទបាំងមួយថ្ងៃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណា ។ បេ ។
 បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណានោះ បានប្រព្រឹត្តបរិវាសគ្រប់

គ្រាន់ហើយ, បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន (ឥឡូវ) ខ្ញុំព្រះករុណាសូម
 នូវមានគូ ៦ រាត្រី អំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន ប៉ុន្មាន១២ថ្ងៃ ជា
 គំរូប្រជុំផងទៀត ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណា ។ បេ ។
 បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណានោះ បានប្រព្រឹត្តបរិវេសគ្រប់
 គ្រាន់ហើយ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន (ឥឡូវ) ខ្ញុំព្រះករុណាសូម
 នូវមានគូ ៦ រាត្រី អំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន ប៉ុន្មាន ១ ២ថ្ងៃ ជា
 គំរូប្រជុំផងទៀត” ។ កាលបើសូត្រសូមប័ណ្ណដូច្នេះហើយ កិត្តអ្នកឈ្លាស
 ប្រតិពល ត្រូវផ្សំសង្ឃថា:

សុណាតុ មេ កន្លែ សង្ឃោ អយំ (ឥន្ទ្រាមស្ស) កិត្តុ
 សម្ពហុលា អាបត្តិយោ អាបត្តិ ឯកាហឫដិច្ចន្ទានយោ
 សោ សង្ឃំ សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ ឯកាហឫដិច្ចន្ទានំ
 ឯកាហបរិវាសំ យាចិ សង្ឃោ (ឥន្ទ្រាមស្ស) កិត្តុនោ
 សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ ឯកាហឫដិច្ចន្ទានំ ឯកាហប-
 រិវាសំ អនាសិ សោ បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ សម្ពហុ-
 លានំ អាបត្តិនំ ឯកាហឫដិច្ចន្ទានំ ធារត្តំ មាណត្តំ
 យាចតិយទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្យំ សង្ឃោ (ឥន្ទ្រាមស្ស)
 កិត្តុនោ សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ ឯកាហឫដិច្ចន្ទានំ
 ធារត្តំ មាណត្តំ ទទេយ្យំ ឯសា ញត្តិ ។

សុណាតុ មេ កន្លែ សង្ឃោ អយំ (ឥន្ទ្រាមោ) ភិក្ខុ
 សម្ពហុលា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ ឯកាហប្បជិច្ឆន្ទាយោ
 សោ សង្ឃំ សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ ឯកាហប្បជិច្ឆន្ទានំ
 ឯកាហបរិវាសំ យាចិ សង្ឃោ (ឥន្ទ្រាមស្ស) ភិក្ខុនោ
 សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ ឯកាហប្បជិច្ឆន្ទានំ ឯកាហប-
 រិវាសំ អនាសិ សោ បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ សម្ពហុលា
 នំ អាបត្តិនំ ឯកាហប្បជិច្ឆន្ទានំ ធារត្ថំ មាណត្ថំ យាចតិ
 សង្ឃោ (ឥន្ទ្រាមស្ស) ភិក្ខុនោ សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ
 ឯកាហប្បជិច្ឆន្ទានំ ធារត្ថំ មាណត្ថំ ទេតិ យស្សាយស្ស-
 តោ ឧមតិ (ឥន្ទ្រាមស្ស) ភិក្ខុនោ សម្ពហុលានំ អាប-
 ត្តិនំ ឯកាហប្បជិច្ឆន្ទានំ ធារត្ថំ មាណត្ថស្ស ឆានំ សោ
 តុល្លាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។

ទុតិយម្យំ ឯតមត្ថំ វនាមិ ។ បេ។

តតិយម្យំ ឯតមត្ថំ វនាមិ ។ បេ។

ទិដ្ឋំ សង្ឃោ (ឥន្ទ្រាមស្ស) ភិក្ខុនោ សម្ពហុលានំ
 អាបត្តិនំ ឯកាហប្បជិច្ឆន្ទានំ ធារត្ថំ មាណត្ថំ ឧមតិ
 សង្ឃស្ស តស្មា តុល្លា ឯវមេតំ ធារយាមិ ។

“បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) នេះ ត្រូវហើយនូវអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១ ថ្ងៃ, ភិក្ខុនោះបានសូមហើយនូវឯកាហាបរវាសអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១ ថ្ងៃ, សង្ឃបានឲ្យហើយនូវឯកាហាបរវាសដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង១ថ្ងៃ, ភិក្ខុនោះបានប្រព្រឹត្តបរិវាសគ្រប់គ្រាន់ហើយ សូមនូវមានក្នុងកត្រីអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើនបិទបាំង១ថ្ងៃ, បើមានក្តានកម្មមានកាលដ៏សមគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវឲ្យនូវមានក្នុងកត្រីដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង១ថ្ងៃ នេះហៅថា ញាតិ ។

បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) នេះ ត្រូវហើយនូវអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១ ថ្ងៃ, ភិក្ខុនោះបានសូមហើយនូវឯកាហាបរវាសអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១ ថ្ងៃ, សង្ឃបានឲ្យហើយនូវឯកាហាបរវាស ដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១ ថ្ងៃ, ភិក្ខុនោះបានប្រព្រឹត្តបរិវាសគ្រប់គ្រាន់ហើយ សូមនូវមានក្នុងកត្រីអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង១ ថ្ងៃ (ឥឡូវ) សង្ឃឲ្យនូវមានក្នុងកត្រី ដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១ ថ្ងៃ, ការឲ្យនូវមានក្នុងកត្រី ដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១ ថ្ងៃ គាបចិត្តដល់លោកអ្នកមានអាយុអង្គណា លោកអ្នកមានអាយុអង្គនោះត្រូវស្វែង

មិនគាប់ចិត្តដល់លោកអ្នកមានអាយុអង្គ្រណា លោកអ្នកមានអាយុអង្គ្រនោះ

ត្រូវនិយាយឡើង ។

ខ្ញុំពោលនូវសេចក្តីនេះជាគំរប់ពីរដងទៀត ។ បេ។

ខ្ញុំពោលនូវសេចក្តីនេះជាគំរប់បីដងទៀត ។ បេ។

មានក្តី ៦ រាត្រី សង្ឃបានឱ្យហើយដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បី
អាបក្តីជាច្រើន បិទបាំង ១ ថ្ងៃ, ការឱ្យនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះ
ហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀម, ខ្ញុំចាំទុកនូវរឿងនេះ ដោយអាការស្ងៀម
យ៉ាងនេះ” ។

កាលបើចប់កម្មវត្ថុហើយ ភិក្ខុនោះត្រូវសមាទានវត្ថុ ក្នុងរោង
សម្រាប់ធ្វើសង្ឃកម្មនោះថា មានត្ថុ សមាទិយាមិ វត្ថុ ស-
មាទិយាមិ “ខ្ញុំសមាទាននូវមានក្តី សមាទាននូវវត្ថុ” សូត្រតែ
មួយដងក៏បាន ពីរដងក៏បាន បីដងក៏បាន ។ កាលបើសមាទានរួចហើយ
ត្រូវប្រាប់វត្ថុដល់សង្ឃក្នុងទីនោះភ្លាមៗ ថា អបម្ពន្តេ សម្ពហុ-
លា អាបត្តិយោ អាបត្តិ ឯកាហប្បដិច្ចន្ទានយោ សោហំ
សង្ឃំ សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ ឯកាហប្បដិច្ចន្ទានំ ឯ-
កាហបរិវាសំ យាទី តស្ស មេ សង្ឃោ សម្ពហុលានំ
អាបត្តិនំ ឯកាហប្បដិច្ចន្ទានំ ឯកាហបរិវាសំ អនាសិ
សោហំ បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ

ឯកាហឃ្យដ៏ឆ្នាំង ធាតុ មានត្ថំ យាចី តស្ស មេ
សង្ឃេ សម្ពហុលាធំ អាបត្តិធំ ឯកាហឃ្យដ៏ឆ្នាំង
ធាតុ មានត្ថំ អនាសី សោហំ មានត្ថំ ចរមិ វេទិ-
យាមហំ កន្តេ វេទិយតីតិ មំ សង្ឃេ ធាតេតុ “បពិត្រ
ព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះតុណ្ហាត្រូវហើយនូវអបក្ខិជាច្រើន បិទបាំង១ ៥, ៥,
ខ្ញុំព្រះតុណ្ហានោះបានសូមហើយនូវឯកាហបរវាសអំពីសង្ឃ ដើម្បីអបក្ខិ
ជាច្រើន បិទបាំង ១ ៥, ៥, សង្ឃបានឲ្យហើយ នូវឯកាហបរវាស ដល់
ខ្ញុំព្រះតុណ្ហានោះ ដើម្បីអបក្ខិជាច្រើន បិទបាំង១ ៥, ៥, ខ្ញុំព្រះតុណ្ហានោះ
បានប្រព្រឹត្តបរវាសគ្រប់គ្រាន់ហើយ បានសូមហើយនូវមានត្ថ ៦ រាត្រី
អំពីសង្ឃ ដើម្បីអបក្ខិជាច្រើន បិទបាំង ១ ៥, ៥, សង្ឃបានឲ្យហើយ
នូវមានត្ថ ៦ រាត្រី ដល់ខ្ញុំព្រះតុណ្ហានោះ ដើម្បីអបក្ខិជាច្រើន បិទ
បាំង ១ ៥, ៥, (ឥឡូវ) ខ្ញុំព្រះតុណ្ហានោះប្រព្រឹត្តមានត្ថ បពិត្រព្រះសង្ឃ
ដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះតុណ្ហាសូមប្រាប់វត្ថុ សូមព្រះសង្ឃចាំទុកនូវខ្ញុំព្រះតុ-
ណាថា ភិក្ខុនេះបានប្រាប់វត្ថុ” ។ បើចាប់យកសេចក្តីនេះបានហើយ
នឹងប្រាប់វត្ថុតាមភាសាណាមួយក៏បាន ។ កាលប្រាប់វត្ថុច្បាច់ហើយ បើ
ចង់ដាក់វត្ថុចេញ គប្បីដាក់វត្ថុកណ្តាលដ៏និសង្សថា មានត្ថំ ធិត្ថិ-
ចាមិ វត្ថុ ធិត្ថិចាមិ “ខ្ញុំដាក់ចុះនូវមានត្ថ ដាក់ចុះវត្ថុ” ។
បើភិក្ខុពុំជឿយនិមន្តចេញអំពីរាងសម្រាប់ធ្វើសង្ឃកម្មហើយ នឹងដាក់

វត្តក្នុងសំណាក់នៃកិច្ចទម្រង់បាន ។ បើកិច្ចនោះចេញអំពីរោងទៅហើយ
 ទើបនឹកឃើញថានឹងដាក់វត្ត គប្បីដាក់វត្ត ក្នុងសំណាក់នៃកិច្ចដែលដើរ
 ទៅជាមួយគ្នា ។ បើកិច្ចអ្នកដើរទៅជាមួយគ្នានោះ ចៀសចេញទៅ
 ហើយ មិនទាន់បានប្រាប់វត្តដល់កិច្ចណាដទៃ ក្នុងរោងសង្ឃកម្ម គប្បី
 ប្រាប់វត្តដាក់វត្ត ក្នុងសំណាក់នៃកិច្ចនោះ ។ កាលដែលប្រាប់វត្ត ដល់
 កិច្ចទម្រង់នោះ ត្រូវដាក់ពាក្យទានចុងថា វេទិយតីតិ មំ អាយ-
 ស្មា ធារេតុ “សូមលោកអ្នកមានអាយុចាំទុកនូវខ្ញុំថា កិច្ចនេះបាន
 ប្រាប់វត្ត” ។ ប្រាប់វត្តដល់កិច្ចពីររូបថា វេទិយតីតិ មំ អាយ-
 ស្មត្ថា ធារេតុ “សូមលោកអ្នកមានអាយុចាំទុកនូវខ្ញុំថា កិច្ច
 នេះបានប្រាប់វត្ត” ។ ប្រាប់វត្តដល់កិច្ចបីរូបថា វេទិយតីតិ មំ អាយ-
 ស្មត្ថោ ធារេតុ “សូមលោកអ្នកមានអាយុចាំទុកនូវខ្ញុំថា
 កិច្ចនេះបានប្រាប់វត្ត” ។ ចាប់ដើមអំពីដាក់វត្តចេញហើយ កិច្ចនោះរមែង
 គាំងនៅក្នុងទីនៃខ្លួនជាបកតត្ត ។ បើអារាមមានកិត្តិច កិច្ចនៅក្នុងអារាម
 សុទ្ធតែជាសភាគៈ បើមិនបាច់ដាក់វត្តក៏បាន ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តរាប់ត្រី
 វត្តក្នុងអារាមចុះ បើមានកិច្ចជាវិសភាគៈក្នុងអារាម មិនអាចនឹងដោះ
 មានក្តីបានទេ ត្រូវដាក់វត្តចេញ ដល់ដីគោលបច្ចុសសម័យ ចេញអំពី
 អារាមទៅជាមួយនឹងកិច្ច ៤ រូប ៥ រូប^(១) ចេញឲ្យហួស២៤ លេខទុក

១ គ្រងនេះប្រែប្រួលនឹងបរិវាស ចំណែកខាងបរិវាស សមាទានវត្តនឹងពិព្វទម្រង់បាន ចំណែក
 មានគ្នា លះពេកក្នុងរូប ឬ ៥ រូបឡើងទៅ ទើបសមាទានវត្តបាន ។

អំពីរបស់អាវសៅ បើអាវសដែលគ្មានរបស់ ត្រូវគិតស្មានយក អំពី
កន្លែងដែលគួរនឹងបោះរបស់ ចេញទៅឲ្យហួស ២ លេខបុគ្គល គេចចេញ
ពីផ្ទះដែរ ទៅអង្គុយបំបិទបំបាំងខ្លួនដោយគុម្ពឈើក្តី របងក្តី ត្រូវសមាទាន
វត្ថុ ប្រាប់វត្ថុខាងក្នុងអរុណកុំឲ្យអរុណារឿងទាន់ ។ កាលបើមានភិក្ខុ
ណាមួយដទៃ មានកិច្ចដើរទៅកាន់ទីនោះ បើភិក្ខុអ្នកប្រព្រឹត្តមានត្ថុបាន
ឃើញឬបានឮសំឡេង ត្រូវប្រាប់វត្ថុដល់ភិក្ខុនោះ បើមិនបានប្រាប់ទេ ជា
ភក្តីច្នៃផង ជាវត្ថុកេងផង ។ បើភិក្ខុអ្នកប្រព្រឹត្តមានត្ថុមិនដឹងទេភិក្ខុដទៃដើរ
ចូលមកកាន់ទីបញ្ចូលចំនួន ១២ ហត្ថហើយដើរហួសទៅគ្រាន់តែជាភក្តីច្នៃ
មិនជាវត្ថុកេងទេ ។ ចាប់ដើមគាំងពីកាលដែលបានសមាទានវត្ថុប្រាប់វត្ថុ
រួចហើយ មានតែភិក្ខុមួយរូបនៅតែដរ ភិក្ខុដ៏សេសមានកិច្ចទៅណាគឺបាន
លុះអរុណារឿងហើយ ត្រូវដាក់វត្ថុក្នុងសំណាត់ភិក្ខុទម្រង់នោះ ។ ប្រសិន
បើភិក្ខុនៅតែដរនោះ មានកិច្ចទៅណាមុនអរុណ បើឃើញភិក្ខុណាដើរចេញ
អំពីអាវសដទៃ ឬជាអាគន្ធកៈមកមុនគេបង្អស់ ត្រូវប្រាប់វត្ថុ ដាក់វត្ថុក្នុង
សំណាត់ភិក្ខុនោះចុះ ។ មួយទៀតភិក្ខុអ្នកប្រព្រឹត្តមានត្ថុនេះ បើបានប្រាប់
វត្ថុដល់ភិក្ខុជាគណៈប្រែប្រួលរួចរឿងទៅហើយ ទើបបានដឹងថានៅមានភិក្ខុ
តាំងឡាយទៀត ដែលមិនបានប្រាប់ ព្រោះហេតុនោះ ទោសព្រោះប្រ-
ព្រឹត្តមានត្ថុមិនគ្រប់គណៈប្រែប្រួលរួចរឿងក្តី ទោសព្រោះនៅប្រាសចាក
គណៈប្រែប្រួលរួចរឿងទៅក្តី មិនមានដល់ភិក្ខុនោះឡើយ ។ នេះជាបរិហារ

របស់ទីក្នុងក្នុងក្នុង ។ ក្នុងបានប្រព្រឹត្តមានក្នុងក្រីគ្រប់គ្រាន់ហើយក្នុងសង្ឃ
 មានគណៈ២០រូបមាននៅក្នុងអាវាសណា សង្ឃត្រូវធ្វើ អញ្ជានកម្ម ចំពោះ
 ក្នុងនោះ ក្នុងអាវាសនោះ ។ កាលដែលធ្វើអញ្ជាន ត្រូវធ្វើក្នុងនោះឲ្យ
 ជា អញ្ជាបាវហាវិក្កុ (ក្នុងក្នុងអញ្ជាន) ជាមុនសិន ព្រោះថាក្នុង
 នោះបានជាត្រូវហើយ បិតនៅក្នុងទីនៃខ្លួនជាបកតក្ក ការឲ្យនូវ
 អញ្ជានដល់ក្នុងជាបកតក្កមិនបានឡើយ ព្រោះហេតុនោះ ត្រូវឲ្យសមា-
 ទានវត្ថុសិន លុះសមាទានរួចហើយ ទើបបានឈ្មោះថាអញ្ជាបាវហាវិក្កុ
 លុះសមាទានវត្ថុ ប្រាប់វត្ថុរួចហើយ ត្រូវសូមអញ្ជាន ។ ចំណែកអនិ-
 ក្នុងក្នុងក្នុង មិនបាច់សមាទានវត្ថុទៀតឡើយ ព្រោះថាបើប្រព្រឹត្តមានគ្រប់
 ៦ រាត្រីហើយ វេលាបានជាអញ្ជាបាវហាវិក្កុតាមធម្មតា ព្រោះហេតុនោះ
 ក្នុងនោះសង្ឃត្រូវធ្វើអញ្ជានកម្មតែម្តង ។ តែអញ្ជានកម្មក្នុងនេះ មិនទាន់
 បាននិយាយទេ ទុកចាំនិយាយដល់នៅកម្មលក្ខណៈខាងចុង ។

សុទ្ធីន្តបរិវាស មានពីរយ៉ាងគឺ ចូឡសុទ្ធីន្ត ។ មហា-
 សុទ្ធីន្ត ។ បរិវាសទាំងពីរយ៉ាងនេះ សង្ឃត្រូវឲ្យដល់ក្នុងដែលមិន
 ដឹងនូវកំណត់រាត្រីទាំងអស់ ឬកំណត់រាត្រីខ្លះផង នឹកមិនឃើញនូវកំណត់
 រាត្រីទាំងអស់ ឬកំណត់រាត្រីខ្លះផង មានសេចក្តីសង្ស័យ ក្នុងកំណត់
 រាត្រីទាំងអស់ ឬកំណត់រាត្រីខ្លះផង ។ ចំណែកខាងកំណត់

អាបត្តិ ទុកជាដឹងក៏ដោយ មិនដឹងក៏ដោយ មិនជាការណ៍អ្វីឡើយ ។

ប្រៀបដូចជាភិក្ខុទូបបួសបាន ៦ ខែហើយ ក្នុងរវាង ៣ ខែខាងដើមឥត
មានសៅហ្មងដោយអាបត្តិសង្ឃទិសេសឡើយ ក្នុងរវាង៣ខែខាងចុងទើប
មានសេចក្តីសៅហ្មង តែមិនដឹងកំណត់ត្រី នឹកក៏មិនឃើញ គ្រាន់តែ
សង្ស័យស្រពេចស្រពិលយកជាភារមិនត្រឹម ។ រីឯយធរត្រូវសួរកិច្ចនោះថា
លោកនឹកឃើញឬទេ? ថ្ងៃប៉ុន្មាន ខែប៉ុន្មាន ដែលលោកបរិសុទ្ធ? ថ្ងៃ ខែ
ប៉ុន្មាន ដែលមិនបរិសុទ្ធ? កិច្ចនោះឆ្លើយថា ខ្ញុំព្រះគរុណាដឹងថា ក្នុងរវាង
៦ខែនេះ ៣ខែខាងដើម ខ្ញុំព្រះគរុណាបរិសុទ្ធទេ តែក្នុងរវាង៣ខែខាងចុង
នេះមិនបរិសុទ្ធ មានសេចក្តីសៅហ្មងដោយអាបត្តិសង្ឃទិសេសជាច្រើន
តែមិនប្រាកដពិត ។ សង្ឃត្រូវឱ្យ សុទ្ធនិហិតស ដល់កិច្ចនោះ ។ ត្រូវ
ប្រព្រឹត្តបរិសុទ្ធគ្រប់ៗខែទៅទល់នឹង ៣ខែដែលបរិសុទ្ធ ។ បរិសុទ្ធដែល
សង្ឃឱ្យដល់កិច្ចនោះ ឈ្មោះថា ចូឡសុទ្ធនិហិតស ។ បើកិច្ចនោះ
កំពុងប្រព្រឹត្តបរិសុទ្ធស្រាប់តែនឹកឃើញជាថ្មីទៀតថា ថ្ងៃដែលមិនបរិសុទ្ធ
នោះចំនួន៤ខែថ្ងៃដែលបរិសុទ្ធតែ២ខែទេ ដូច្នេះត្រូវឱ្យកិច្ចនោះប្រព្រឹត្តបរិ
សុទ្ធគ្រប់៤ខែទៅក៏ជាការស្រួល មិនបាច់ឱ្យបរិសុទ្ធជាថ្មីទៀតឡើយ ឬ
នឹកឃើញថា ថ្ងៃដែលមិនបរិសុទ្ធនោះតែ២ខែទេ ថ្ងៃដែលបរិសុទ្ធនោះ៤
ខែទៅវិញ ដូច្នេះត្រូវឱ្យកិច្ចនោះប្រព្រឹត្តបរិសុទ្ធតែ២ខែក៏ជាការស្រួល មិន

បាច់ឲ្យបរិវាសទៀតទេ ។ ធម្មតាចូលសុទ្ធនូវបរិវាសវេសន៍មានឡើងមានចុះ
មានថែមមានថយដូច្នេះឯង ។

ធម្មតាវិធីចេញចាកអាបត្តិដូច្នេះ ភិក្ខុណាមិនបិទបាំងអាបត្តិទេ វេលា
ធ្វើវិនយកម្មពោលថា បិទបាំង អាបត្តិរបស់ភិក្ខុនោះដាច់; ភិក្ខុណាបិទ
បាំងអាបត្តិ វេលាធ្វើវិនយកម្ម ពោលថា មិនបិទបាំង អាបត្តិរបស់ភិក្ខុនោះ
មិនដាច់ទេ; បិទបាំងមិនយូរ វេលាធ្វើវិនយកម្មពោលថាបិទបាំងយូរ
អាបត្តិនោះដាច់; ត្រូវអាបត្តិ ១ វេលាធ្វើវិនយកម្មពោលថាអាបត្តិ
ច្រើន អាបត្តិនោះដាច់ ព្រោះច្រើនកើតពីមួយ បើគ្មានមួយទេ ច្រើនក៏
គ្មានដែរ; បើត្រូវអាបត្តិច្រើន វេលាធ្វើវិនយកម្មពោលថា អាបត្តិ១ អាបត្តិ
នោះមិនដាច់ឡើយ ។ មួយទៀត ដូចភិក្ខុមួយរូបឬសបាន ៦ ខែហើយ
តាំងពីឬសមក ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីសៅហ្មង ដោយអាបត្តិសង្សារទិសស
ជាដកប គ្រប់ខែទាំង ៦ តែភិក្ខុនោះ មិនអាចនឹកឃើញពត្តិឲ្យប្រាកដ
ឡើយ សង្ឃត្រូវឲ្យសុទ្ធនូវបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ឲ្យភិក្ខុនោះប្រព្រឹត្ត
បរិវាសឲ្យពេញ ៦ ខែ គិតតាំងពីថ្ងៃដែលបានប្រាប់គេទៅទល់នឹង
ថ្ងៃចូលម្សិល សុទ្ធនូវបរិវាសរបស់ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា មហាសុទ្ធន ។
បរិវាសនេះ គ្មានឡើងទេ មានតែចុះ គ្មានថែមទេ មានតែថយ
ឯថយនោះ គឺភិក្ខុនោះ កំពុងប្រព្រឹត្តបរិវាស ក៏ស្រាប់តែនឹកឃើញ

ថាដែលខ្លួនមានសេចក្តីសៅហ្មង ដោយអាបត្តិសង្ឃាទិសេសនោះតែ
៥១១ ឯមួយខែខាងដើមបរិសុទ្ធទេ ដូច្នេះត្រូវឲ្យកិត្តនោះប្រព្រឹត្តបរិវាសតែ
៥១១ ទុកជាភារស្រេច មិនបាច់ឲ្យបរិវាសទៀតឡើយ ។

ឯពីសូមនឹងវិធីឲ្យនូវសុទ្ធបរិវាសនោះ ដូច្នេះ ៖ កិត្តនោះត្រូវចូល
ទៅកសង្ឃ ដណ្តប់ទុក្កកសង្ឃៈទៀងស្មាម្លង ថ្វាយបង្គំបាទានកិត្ត
ចាស់ ។ អង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជីលឿង សូត្រសូមថា អហម្ពន្ត
សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ អាបត្តិ-
បរិយន្តំ ន ជាបាមិ រត្តិបរិយន្តំ ន ជាបាមិ អាបត្តិបរិ-
យន្តំ ន សវាមិ រត្តិបរិយន្តំ ន សវាមិ អាបត្តិបរិយ-
ន្ត វេមតិកោ រត្តិបរិយន្ត វេមតិកោ សោហម្ពន្ត
សង្ឃតាសំ អាបត្តិធំ សុទ្ធន្តបរិវាសំ យាបាមិ “បពិត្រ
ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណា ត្រូវហើយនូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជា
ច្រើន មិនដឹងនូវកំណត់អាបត្តិ មិនដឹងនូវកំណត់ត្រី នឹកមិនឃើញនូវកំ
ណត់អាបត្តិ នឹកមិនឃើញនូវកំណត់ត្រី មានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងកំណត់
អាបត្តិ មានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងកំណត់ត្រី, បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន
(ឥឡូវ) ខ្ញុំព្រះករុណានោះ សូមនូវសុទ្ធបរិវាស អំពីសង្ឃ ដើម្បី
អាបត្តិទាំងឡាយនោះ” (សូត្រ ព ៨៨) ។

កិត្តអកលាស ប្រតិពល ក្រវែង្រៀងសង្ឃថា

សុណាតុ មេ កន្លែ សង្ឃោ អយំ (ឥត្តន្ទាមោ) កិត្តុ
សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ
អាបត្តិបរិយន្តំ ន ជាធាតិ រត្តិបរិយន្តំ ន ជាធាតិ
អាបត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ រត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ អាប-
ត្តិបរិយន្តោ វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តោ វេមតិកោ សោ
សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិទំ សុទ្ធន្តបរិវាសំ យាចតិ យទិ
សង្ឃស្ស បត្តកលំ សង្ឃោ (ឥត្តន្ទាមស្ស) កិត្តុធា
តាសំ អាបត្តិទំ សុទ្ធន្តបរិវាសំ នធម្មេ ឯសា ញត្តិ ។

សុណាតុ មេ កន្លែ សង្ឃោ អយំ (ឥត្តន្ទាមោ)
កិត្តុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ
អាបត្តិបរិយន្តំ ន ជាធាតិ រត្តិបរិយន្តំ ន ជាធាតិ
អាបត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ រត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ អាបត្តិ
បរិយន្តោ វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តោ វេមតិកោ សោ សង្ឃំ
តាសំ អាបត្តិទំ សុទ្ធន្តបរិវាសំ យាចតិ សង្ឃោ (ឥត្ត-
ន្ទាមស្ស) កិត្តុធា តាសំ អាបត្តិទំ សុទ្ធន្តបរិវាសំ នេតិ
យស្សាយស្មតោ មមតិ (ឥត្តន្ទាមស្ស) កិត្តុធា តាសំ

អាបត្តិធំ សុទ្ធទ្គបរិវាសស្ស ធានំ សោ តុណ្ហស្ស
យស្ស នក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។

ទុតិយម្យំ ឯតមត្ថំ វធាមិ ។ បេ ។

តតិយម្យំ ឯតមត្ថំ វធាមិ ។ បេ ។

ធិនោ សង្ខេន (ឥត្តន្ទាមស្ស) ភិក្ខុនោ តាសំ
អាបត្តិធំ សុទ្ធទ្គបរិវាសោ មតិ សង្ខស្ស តស្មា
តុណ្ហំ ឯវេមតំ ធារយាមិ ។

“បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ, ភិក្ខុ (ឈ្មោះ
នេះ) នេះ ត្រូវហើយនូវអាបត្តិសង្ឃទិសេសជាច្រើន មិនដឹងនូវកំណត់
អាបត្តិ មិនដឹងនូវកំណត់ក្រី នឹកមិនឃើញនូវកំណត់អាបត្តិ នឹកមិន
ឃើញនូវកំណត់ក្រី មានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងកំណត់អាបត្តិ មាន
សេចក្តីសង្ស័យក្នុងកំណត់ក្រី, ភិក្ខុនោះសូមនូវសុទ្ធទ្គបរិវាសអំពីសង្ឃ
ដើម្បីអាបត្តិទាំងឡាយនោះ បើបរិវាសទានកម្មមានកាលដ៏សមគួរដល់
សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីឲ្យនូវសុទ្ធទ្គបរិវាសដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បី
អាបត្តិទាំងឡាយនោះ, នេះហៅថា ញាតិ ។

បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ, ភិក្ខុ (ឈ្មោះ
នេះ) នេះ ត្រូវហើយនូវអាបត្តិសង្ឃទិសេសជាច្រើន មិនដឹងនូវកំណត់

អាបត្តិ មិនដឹងនូវកំណត់រាត្រី នឹកមិនឃើញនូវកំណត់អាបត្តិ នឹកមិន
 ឃើញនូវកំណត់រាត្រី មានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងកំណត់អាបត្តិ មានសេចក្តី
 សង្ស័យក្នុងកំណត់រាត្រី, កិច្ចនោះសូមនូវសុទ្ធនូវបរិវេសអំពីសង្ស័យ ដើម្បី
 អាបត្តិទាំងឡាយនោះ, (ឥឡូវ)សង្ស័យនូវសុទ្ធនូវបរិវេស ដល់ភិក្ខុ(ឈ្មោះ
 នេះ) ដើម្បីអាបត្តិទាំងឡាយនោះ, ការឲ្យនូវសុទ្ធនូវបរិវេស ដល់ភិក្ខុ
 (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បីអាបត្តិទាំងឡាយនោះ គាប់ចិត្តដល់លោកអ្នកមានអាយុ
 អន្តរា លោកអ្នកមានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោក
 អ្នកមានអាយុអន្តរា លោកអ្នកមានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។

ឧ្ទៈពាលនូវសេចក្តីនេះ ជាគំរប់ពីដងទៀត ។ ហេ?

ឧ្ទៈពាលនូវសេចក្តីនេះ ជាគំរប់ពីដងទៀត ។ ហេ?

សុទ្ធនូវបរិវេស សង្ស័យបានឲ្យហើយដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បីអាបត្តិ
 ទាំងឡាយនោះ, ការឲ្យនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ស័យ ព្រោះហេតុនោះបាន
 ជាសង្ស័យស្ងៀម, ឧ្ទៈបាទុកនូវរឿងនេះ ដោយពាក្យស្ងៀមយ៉ាងនេះ” ។

កាលបើចប់កម្មវត្ថុហើយ កិច្ចទាំងពួងមានសមាទានវត្ថុជាដើម
 គប្បីដឹងតាមទំនងដែលបាននិយាយរួចហើយ ។ វិធីសូត្រប្រាប់វត្ថុដូច្នេះ
 អហម្ពន្តេ សម្ពហុលា សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ
 អាបដ្ឋី អាបត្តិបរិយន្តំ ន ជាបាមិ រត្តិបរិយន្តំ ន
 ជាបាមិ អាបត្តិបរិយន្តំ ន សវាមិ រត្តិបរិយន្តំ ន

សភាមិ អាបត្តិបរិយន្ត វេមតិកោ វត្តិបរិយន្ត វេមតិ-
 កោ សោហំ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិនំ សុទ្ធព្វន្តបរិវាសំ
 យាចី តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តិនំ សុទ្ធព្វន្តបរិវាសំ
 អនាសិ សោហំ បរិវាសាមិ វេទិយាមហំ កន្តេ វេទិ-
 យត្ថតិ មំ សង្ឃោ ធារេតុ “បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះ
 ករុណាត្រូវហើយនូវអាបត្តិសង្ឃទិសេសជាច្រើន មិនដឹងនូវកំណត់អាបត្តិ
 មិនដឹងនូវកំណត់ក្រី នឹកមិនឃើញនូវកំណត់អាបត្តិ នឹកមិនឃើញនូវ
 កំណត់ក្រី មានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងកំណត់អាបត្តិ មានសេចក្តីសង្ស័យ
 ក្នុងកំណត់ក្រី, ខ្ញុំព្រះករុណានោះ បានសូមហើយនូវសុទ្ធព្វន្តបរិវាសអំពី
 សង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិទាំងឡាយនោះ, សង្ឃបានឲ្យហើយនូវសុទ្ធព្វន្តបរិវាស
 ដល់ខ្ញុំព្រះករុណានោះ ដើម្បីអាបត្តិទាំងឡាយនោះ, (ឥឡូវ) ខ្ញុំព្រះករុ-
 ណានោះប្រព្រឹត្តបរិវាស, បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណាសូមប្រាប់
 វត្ថុ, សូមព្រះសង្ឃចាំទុកនូវខ្ញុំថា កិត្យនេះបានប្រាប់វត្ថុ ” ។

ប្រាប់វត្ថុដល់ភិក្ខុ ១ រូបក្តី ២ រូបក្តី ៣ រូបក្តី បាននិយាយខាងដើម
 រួចហើយ ។ កិត្យនោះប្រព្រឹត្តបរិវាសគ្រប់គ្រាន់ហើយ សង្ឃត្រូវឲ្យមានភូ-
 ត្រូវឲ្យសូត្រសូមមានភូដូច្នេះ អហម្ពន្តេ សម្ពហុលា សង្ឃា
 ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋី អាបត្តិបរិយន្តំ ន

ជាជាមិ រត្តិបរិយន្តំ ន ជាជាមិ អាបត្តិបរិយន្តំ ន
 សភមិ រត្តិបរិយន្តំ ន សភមិ អាបត្តិបរិយន្តំ វេមតិ
 កោ រត្តិបរិយន្តំ វេមតិកោ សោហំ សង្ឃំ តាសំ
 អាបត្តិធំ សុទ្ធន្តបរិវាសំ យាចី តស្ស មេ សង្ឃោ
 តាសំ អាបត្តិធំ សុទ្ធន្តបរិវាសំ អនាសិ សោហម្ពន្ត
 បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិធំ ធារត្តំ មាណត្តំ
 យាចាមិ “បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណាត្រូវហើយនូវអាបត្តិ
 សង្ឃាទិសេសជាច្រើន មិនដឹងនូវកំណត់អាបត្តិ មិនដឹងនូវកំណត់ត្រី នឹក
 មិនឃើញនូវកំណត់អាបត្តិ នឹកមិនឃើញនូវកំណត់ត្រី មានសេចក្តី
 សង្ស័យក្នុងកំណត់អាបត្តិ មានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងកំណត់ត្រី, ខ្ញុំព្រះ
 ករុណានោះបានសូមហើយនូវសុទ្ធន្តបរិវាសអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិទាំង
 នោះ, សង្ឃបានឲ្យហើយនូវសុទ្ធន្តបរិវាសដល់ខ្ញុំព្រះករុណានោះ ដើម្បី
 អាបត្តិទាំងនោះ, បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណានោះបាន
 ប្រព្រឹត្តបរិវាសគ្រប់គ្រាន់ហើយ (ឥឡូវ) សូមនូវមានក្តី ៦ រាត្រីអំពីសង្ឃ
 ដើម្បីអាបត្តិទាំងនោះ” (សូត្រ ៣ ដង) ។

ភិក្ខុអកល្យាស ប្រតិពល ត្រូវផ្ដេរសង្ឃថា
 សុណាតុ មេ កន្លែ សង្ឃោ អយំ ។ (ឥតុដ្ឋាមោ)
 ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ

អាបត្តិបរិយន្តំ ន ជាធាតុ រត្តិបរិយន្តំ ន ជាធាតុ
 អាបត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ រត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ អាបត្តិ-
 បរិយន្ត វេមតិកោ រត្តិបរិយន្ត វេមតិកោ សោ
 សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិធំ សុទ្ធន្តបរិវាសំ យាចិ សង្ឃោ
 (ឥត្តន្តាមស្ស) ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តិធំ សុទ្ធន្តបរិ-
 វាសំ អនាសិ សោ បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ តាសំ
 អាបត្តិធំ ធារត្តំ មាណត្តំ យាចតិ យទិ សង្ឃស្ស
 បត្តកល្យំ សង្ឃោ (ឥត្តន្តាមស្ស) ភិក្ខុនោ តាសំ
 អាបត្តិធំ ធារត្តំ មាណត្តំ ទទេយ្យ ឯសា ញត្តិ ។

សុណាតុ មេ កន្លែ សង្ឃោ អយំ (ឥត្តន្តាមោ)
 ភិក្ខុ សម្មហុលា សង្ឃទិសេសា អាបត្តិយោ អាបត្តិ
 អាបត្តិបរិយន្តំ ន ជាធាតុ រត្តិបរិយន្តំ ន ជាធាតុ អា-
 បត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ រត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ អាបត្តិបរិ-
 យន្ត វេមតិកោ រត្តិបរិយន្ត វេមតិកោ សោ សង្ឃំ
 តាសំ អាបត្តិធំ សុទ្ធន្តបរិវាសំ យាចិ សង្ឃោ (ឥត្តន្តា-
 មស្ស) ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តិធំ សុទ្ធន្តបរិវាសំ អនាសិ

សោ បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិធំ ធារត្តំ
 មានត្តំ យាចតិ សង្ឃំ (ឥត្តន្ទាមស្ស) ភិក្ខុវេ
 តាសំ អាបត្តិធំ ធារត្តំ មានត្តំ ទេតិ យស្ស យស្សតោ
 មមតិ (ឥត្តន្ទាមស្ស) ភិក្ខុវេ តាសំ អាបត្តិធំ ធារត្តំ
 មានត្តស្ស ធានំ សោ តុល្លាស្ស យស្ស ធម្មមតិ
 សោ កាសេយ្យ ។

ធូតិយម្យំ ឯតមត្តំ វេទាមិ ។ បេ ។

តតិយម្យំ ឯតមត្តំ វេទាមិ ។ បេ ។

ទិដ្ឋំ សង្ឃំ (ឥត្តន្ទាមស្ស) ភិក្ខុវេ តាសំ
 អាបត្តិធំ ធារត្តំ មានត្តំ មមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុល្លា
 ឯវេមតិ ធារយាមិ ។

“បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ, ភិក្ខុ(ឈ្មោះនេះ)
 នេះ ត្រូវហើយនូវអាបត្តិសង្ឃទិសេសជាច្រើន មិនដឹងនូវកំណត់អាបត្តិ
 មិនដឹងនូវកំណត់ត្រី ទឹកមិនឃើញនូវកំណត់អាបត្តិ ទឹកមិនឃើញនូវ
 កំណត់ត្រី មានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងកំណត់អាបត្តិ មានសេចក្តីសង្ស័យ
 ក្នុងកំណត់ត្រី, ភិក្ខុនោះសូមហើយនូវសុទ្ធនបរិវាស ដើម្បី
 អាបត្តិទាំងនោះ, សង្ឃបានឱ្យហើយនូវសុទ្ធនបរិវាស ដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះ

នេះ) ដើម្បីអាបត្តិទាំងនោះ, ភិក្ខុនោះបានប្រព្រឹត្តបរិវាសគ្រប់គ្រាន់
ហើយ សូមនូវមានតួ ៦ ពត្រីអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិទាំងនោះ, បើមានគូ-
បានកម្មមានកាលដ៏សមគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីឲ្យនូវមានតួ ៦ ពត្រី
ដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បីអាបត្តិទាំងនោះ, នេះហៅថា ញត្តិ ។

បតិគ្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ, ភិក្ខុ(ឈ្មោះនេះ)
នេះ ត្រូវហើយនូវអាបត្តិសង្ឃទិសេសជាច្រើន មិនដឹងនូវកំណត់អាបត្តិ
មិនដឹងនូវកំណត់កត្រី នឹកមិនឃើញនូវកំណត់អាបត្តិ នឹកមិនឃើញនូវ
កំណត់កត្រី មានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងកំណត់អាបត្តិ មានសេចក្តីសង្ស័យ
ក្នុងកំណត់កត្រី, ភិក្ខុនោះសូមហើយនូវសុខនូវបរិវាសអំពីសង្ឃ ដើម្បីអា-
បត្តិទាំងនោះ, សង្ឃបានឲ្យហើយនូវសុខនូវបរិវាស ដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះ
នេះ) ដើម្បីអាបត្តិទាំងនោះ, ភិក្ខុនោះបានប្រព្រឹត្តបរិវាសគ្រប់គ្រាន់ហើយ
សូមនូវមានតួ ៦ ពត្រីអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិទាំងនោះ, (ឥឡូវ) សង្ឃ
ឲ្យនូវមានតួ ៦ ពត្រី ដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បីអាបត្តិទាំងនោះ, ការ
ឲ្យនូវមានតួ ៦ ពត្រី ដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បីអាបត្តិទាំងនោះ គាប់
ចិត្តដល់លោកអ្នកមានអាយុអង្គណា លោកអ្នកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវ
ស្រៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកអ្នកមានអាយុអង្គណា លោកអ្នកមាន
អាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។

ខ្ញុំពោលនូវសេចក្តីនេះ ជាគំរប់ពីរដងទៀត ។ បេ ។

ខ្ញុំពាលនូវសេចក្តីនេះ ជាគំរប់បីដងទៀត ។ បេ ។

មានគូ ៦ រាត្រី សង្ឃបានឱ្យហើយដល់កិត្យ (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បី
អាបត្តិទាំងនោះ, ការឱ្យនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជា
សង្ឃស្ងៀម, ខ្ញុំចាំទុកនូវរឿងនេះ ដោយអាគារស្ងៀមយ៉ាងនេះ” ។

កាលបើបកម្នាវចារហើយ កិច្ចទាំងឡាយមានសមាទានមានគូជាដើម
មានទំនងដូចបាននិយាយខាងដើមរួចហើយ ។ ឯវិធីប្រាប់មានគូ ត្រូវ
ប្រាប់ដូច្នេះ អមាម្ពុន្តេ សម្ពុហុលា សង្ឃនិសេសា អា-
បត្តិយោ អាបដ្ឋី អាបត្តិបរិយន្តំ ន ជាបាមិ រត្តិបរិយន្តំ
ន ជាបាមិ អាបត្តិបរិយន្តំ ន សវាមិ រត្តិបរិយន្តំ ន
សវាមិ អាបត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តេ វេមតិ-
កោ សោហំ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិធំ សុទ្ធីន្តបរិវាសំ
យាចី ឧស្ស មេ សង្ឃោ តាសំ អាបត្តិធំ សុទ្ធីន្តបរិវាសំ
អនាសិ សោហំ បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិធំ
ធារត្តំ មាធីត្តំ យាចី ឧស្ស មេ សង្ឃោ តាសំ អា-
បត្តិធំ ធារត្តំ មាធីត្តំ អនាសិ សោហំ មាធីត្តំ ចរាមិ
វេទិយាមហំ កន្តេ វេទិយាមហំ មំ សង្ឃោ ធារត
“បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណាត្រូវហើយនូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស
ជាច្រើន មិនដឹងនូវកំណត់អាបត្តិ មិនដឹងនូវកំណត់រាត្រី នឹកមិនយឺញ

នូវកំណត់អាបត្តិ នឹកមិនឃើញនៅកំណត់រាត្រី មានសេចក្តីសង្ស័យក្នុង
 កំណត់អាបត្តិ មានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងកំណត់រាត្រី, ខ្ញុំព្រះករុណានោះ
 បានសូមហើយនូវសុទ្ធនបរិវាសអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិទាំងនោះ, សង្ឃ
 បានឲ្យហើយនូវសុទ្ធនបរិវាស ដល់ខ្ញុំព្រះករុណានោះ ដើម្បីអាបត្តិទាំង
 នោះ. ខ្ញុំព្រះករុណានោះ បានប្រព្រឹត្តិបរិវាសគ្រប់គ្រាន់ហើយ បានសូម
 ហើយនូវមានតួ ៦ រាត្រី អំពីសង្ឃដើម្បីអាបត្តិទាំងនោះ, សង្ឃបានឲ្យហើយ
 នូវមានតួ ៦ រាត្រី ដល់ខ្ញុំព្រះករុណានោះ ដើម្បីអាបត្តិទាំងនោះ, (ឥឡូវ)
 ខ្ញុំព្រះករុណានោះប្រព្រឹត្តមានតួ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណាសូម
 ប្រាប់វត្ត, សូមព្រះសង្ឃចាំទុកនូវខ្ញុំព្រះករុណាថា ភិក្ខុនេះបានប្រាប់វត្ត”។

ភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានតួគ្រប់គ្រាន់ហើយ ភិក្ខុសង្ឃមានគណៈ
 ២០ រូប មាននៅក្នុងអារាមសណា សង្ឃត្រូវធ្វើអញ្ជូនកម្មចំពោះភិក្ខុនោះ
 ក្នុងអារាមនោះ ។

ក្នុងទីនេះ មិនទាន់បាននិយាយអំពីអញ្ជូនកម្មទេ ទុកចាំដល់កម្ម-
 លក្ខណៈខាងចុង សឹមនិយាយ ។

សមាធានបរិវាស មាន ៣ យ៉ាងគឺ ឱដានសមោធាន ១
 អត្យសមោធាន ១ មិស្សកសមោធាន ១ ។

ឱដានសមោធាន គឺបរិវាសដែលសង្ឃត្រូវលាសចោល
 លុបចោល នូវផ្លូវដែលបានប្រព្រឹត្តិបរិវាសរួចហើយ ប្រមូលយកអាបត្តិ

ដែលត្រូវគ្រោយមកបញ្ចេញក្នុងអាបត្តិមុនតាមកំណត់ថ្ងៃមុន រួចឱ្យដល់ភិក្ខុ
 ដែលកំពុងប្រព្រឹត្តបរិវាសហើយគិតត្រូវអន្តរាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកៗសេចក្តី
 ថា ភិក្ខុណាកំពុងប្រព្រឹត្តបរិវាស ដោយអាបត្តិដែលបិទបាំងទុក្ខក្តី ជា
 អាបត្តិគួរដល់មានត្ថក្តី កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ថក្តី ជាអាបត្តិគួរដល់អន្តរាប
 ត្តិ មិនបានដាក់វត្ថុចេញ គិតត្រូវអាបត្តិដទៃទៀត ហៅថា អន្តរាបត្តិ ហើយ
 បិទបាំងអស់វាត្រូវស្ម័គ្រានឹងអាបត្តិមុនក្តី គឺជាអាបត្តិមុនក្តី សង្ឃត្រូវលុប
 ចោលនូវថ្ងៃទាំងអស់ គឺថ្ងៃដែលបានប្រព្រឹត្តបរិវាសហើយនោះក្តី ថ្ងៃ
 ដែលបានប្រព្រឹត្តមានត្ថក្តីហើយនោះក្តី ហើយធ្វើឱ្យទៅជាគ្មានថ្ងៃ ប្រមូល
 យកអាបត្តិដែលត្រូវគ្រោយមកបញ្ចេញក្នុងអាបត្តិមុន ហើយឱ្យបរិវាសដល់
 ភិក្ខុនោះដោយ មូលាយ ឃ្ល័យ ធីតា សង្ឃជីវិត គឺទាញត្រឡប់មកដាក់
 ក្នុងមូលាបត្តិ (អាបត្តិដើម) បើបិទបាំង នូវមូលាបត្តិមួយប៉ុន្មាន (កន្លះទៃ)
 បិទបាំងអន្តរាបត្តិគឺជាអាបត្តិ ត្រូវប្រព្រឹត្តបរិវាស ១ ប៉ុន្មានទៀត ឬបើបិទបាំង
 អន្តរាបត្តិ ១ ប៉ុន្មានដែរ ស្ម័គ្រានឹងមូលាបត្តិ គិតត្រូវប្រព្រឹត្តបរិវាសតែ ១ ប៉ុន្មាន
 ប៉ុណ្ណោះ ។ ទោះបីបិទបាំងមូលាបត្តិ ៦០ ឆ្នាំក៏ដោយ ត្រូវធ្វើឱ្យគ្រប់ ៦០
 ឆ្នាំដោយដាច់ខាត, ទប់មាថា ភិក្ខុ ១ រូបប្រព្រឹត្តបរិវាសវាបាន ៦០ ឆ្នាំ
 ហើយ បានឈ្មោះថា ជាអ្នកគួរដល់មានត្ថក្តីហើយ បិទបាំងអន្តរាបត្តិ
 តែ ១ ថ្ងៃ ក៏គួរដល់បរិវាស ៦០ ឆ្នាំទៀត ។ បើអាបត្តិដែលត្រូវក្នុងកាល
 ដែលកំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ថក្តី គួរដល់មានត្ថក្តី សង្ឃបានធ្វើមូលាយឃ្ល័យជីក-

ស្រូវចេញហើយ ថ្ងៃដែលបានប្រព្រឹត្ត មានក្តីតាំងអស់ក្តី ថ្ងៃដែលបាន
 ប្រព្រឹត្តបរិវាសតាំងអស់ក្តី ក៏ឈ្មោះថា សង្ឃបានលុបចោលតាំងអស់
 ស្រេច ។ បើកិច្ចដាក់ក្តីចេញហើយទើបត្រូវអាបត្តិ កិច្ចនោះមិនគួរដល់
 មូលាយប្បដិកស្សនៈឡើយ ព្រោះកិច្ចនោះកាលនៅកំពុងប្រព្រឹត្តបរិវាស
 មិនត្រូវអាបត្តិទេ លុះដល់ដាក់ក្តីចេញ តាំងនៅជាបតក្តីទើបត្រូវអាបត្តិ
 ព្រោះហេតុនោះបើមិនបិទបាំងអាបត្តិទេ ត្រូវប្រព្រឹត្តមានក្តីមួយលើកផ្សេង
 ទៀត ដើម្បីអាបត្តិនោះ ។ បើបិទបាំងអាបត្តិ ត្រូវតែធ្វើបរិវាសខាងតុប៉ុន្មាន ។

សួរថា បើអន្តរាបត្តិ កិច្ចបិទបាំងច្រើនថ្ងៃជាងមូលាបត្តិ តើត្រូវធ្វើ
 ដូចម្តេច ។ ឆ្លើយថា ព្រះមហាសុមគ្គីរោលថា បុគ្គលនោះជាអគតិច្ចៈ
 ជួយកែមិនបានទេ ត្រូវប្រកាសចោលទៅ ។ ចំណែកព្រះមហាបទុមគ្គីរោល
 ថា មិនមែនជាអគតិច្ចបុគ្គលទេ ព្រោះថា សមុច្ចយក្នុងក្តី^(១)
 ទុកដូចជាព្រះពុទ្ធគង់នៅ អាបត្តិដែលបិទបាំងកំដៅយ មិនបិទបាំងកំ
 ដៅយ បិទបាំងស្មើនឹងអាបត្តិមុនកំដៅយ តិចជាងកំដៅយ ច្រើនជាង
 កំដៅយ លើកទុកសិនចុះ ស្រេចតែវិន័យធរចេះលែលកប្រកបចងកម្ម-
 វាចា សូត្រឲ្យត្រូវតាមទំនងធ្វើទៅ បើអន្តរាបត្តិបិទបាំងច្រើនជាងមូលា-
 បត្តិ ត្រូវប្តូរយកអន្តរាបត្តិនោះមកដាក់ជាមូលាបត្តិវិញ ហើយប្រមូលយក
 មូលាបត្តិមកបញ្ចេញក្នុងអន្តរាបត្តិនោះហើយឲ្យបរិវាសទៅ ។

១ វន្តកៈដែលនិយាយពីធម្មវិសាលកម្ម ។

នេះហៅថា ធិនាសមាធិនបរិវាស ។ កាលដែលសង្ឃឱ្យនូវធិនាស
សមាធិនបរិវាសនោះ ត្រូវទាញត្រឡប់មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិជាមុន រើប
ឱ្យបរិវាសជាខាងក្រោយ ។ បើភិក្ខុណាមួយកំពុងប្រព្រឹត្តបរិវាសដោយ
អាបត្តិដែលបិទបាំង ១ ប័ក្ខ មិនបានដាក់ក្នុងចេញក្នុងចន្លោះ ។ ទេ ត្រូវ
អាបត្តិហើយបិទបាំង ៥ ថ្ងៃទៀត ភិក្ខុនោះត្រូវចូលទៅកេសង្ឃ ដណ្តប់
ឧត្តរាសន្តៈឆៀងស្មាមាត់ ថ្វាយបង្គំបាទភិក្ខុចាស់ ។ អង្គុយប្រហោង
ផ្គងអញ្ជូលឡើង សូត្រសូមនូវមូលាយប្បដិកស្សនៈថា អហម្ពន្តេ
សម្ពហុលា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋី បក្ខប្បដិច្ចន្ទាយោ
សោហំ សង្ឃំ សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ បក្ខប្បដិច្ច-
ន្ទានំ បក្ខបរិវាសំ យាចី តស្ស មេ សង្ឃោ សម្ពហុ-
លានំ អាបត្តិនំ បក្ខប្បដិច្ចន្ទានំ បក្ខបរិវាសំ អនាសិ
សោហំ បរិវាសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា អាបត្តិយោ
អាបដ្ឋី បក្ខាហប្បដិច្ចន្ទាយោ សោហម្ពន្តេ សង្ឃំ
អន្តរា សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ បក្ខាហប្បដិច្ចន្ទានំ
មូលាយប្បដិកស្សនំ យាចាមិ “បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន
ខ្ញុំព្រះករុណាត្រូវហើយនូវអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១ ប័ក្ខ ខ្ញុំព្រះ
ករុណានោះ បានសូមហើយនូវបក្ខបរិវាស អំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិ
ជាច្រើនបិទបាំង ១ ប័ក្ខ សង្ឃបានឱ្យហើយនូវបក្ខបរិវាស ដល់ខ្ញុំព្រះ

ករុណានោះ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១ បីកូ, ខ្ញុំព្រះករុណា កំពុង
ប្រព្រឹត្តបរិវាស បានត្រូវហើយនូវអាបត្តិជាច្រើនក្នុងចន្លោះ បិទបាំង ៥
ថ្ងៃ, បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណានោះ សូមនូវមូលាយប្បដិក-
ស្សនៈ (ការទាញត្រឡប់មកវិញក្នុងមូលាបត្តិ) អំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជា
ច្រើន ក្នុងចន្លោះ បិទបាំង ៥ ថ្ងៃ” (សូត្រ ៣ ផង) ។

ភិក្ខុអ្នកឈ្លាស ប្រតិពល ត្រូវផ្សំសង្ឃថា

សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ (ឥត្តន្ទាមោ)
ភិក្ខុ សម្ពហុលា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ បក្ខប្បដិច្ចន្ទា-
យោ សោ សង្ឃំ សម្ពហុលា អាបត្តិ បក្ខប្បដិច្ចន្ទា-
នំ បក្ខបរិវាសំ យាចិ សង្ឃោ (ឥត្តន្ទាមស្ស) ភិក្ខុនោ
សម្ពហុលា អាបត្តិ បក្ខប្បដិច្ចន្ទានំ បក្ខបរិវាសំ
អនាសិ សោ បរិវាសនោ អន្តរា សម្ពហុលា អាបត្តិយោ
អាបដ្ឋិ បញ្ចាបាប្បដិច្ចន្ទាយោ សោ សង្ឃំ អន្តរា
សម្ពហុលា អាបត្តិ បញ្ចាបាប្បដិច្ចន្ទានំ មូលាយ-
ប្បដិកស្សនំ យាចតិ យនិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ
(ឥត្តន្ទាម) ភិក្ខុ អន្តរា សម្ពហុលា អាបត្តិ បញ្ចា
បាប្បដិច្ចន្ទានំ មូលាយ បដិកស្សេយ្យ ឯសា ញត្តិ ។

សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ (ឥត្តន្ទាមោ)

កិត្តុ សម្ពហុលា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ បក្ខប្បដិច្ច-
 ដ្ឋាយោ សោ សង្ឃំ សម្ពហុលាន អាបត្តិំ បក្ខប្ប-
 ដិច្ចដ្ឋានំ បក្ខបរិវាសំ យាចិ សង្ឃោ (ឥន្ទនាមស្ស)
 កិត្តុនោ សម្ពហុលានំ អាបត្តិំ បក្ខប្បដិច្ចដ្ឋានំ បក្ខ-
 បរិវាសំ អនាសិ សោ បរិសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា
 អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋាយោ សោ សង្ឃំ
 អន្តរា សម្ពហុលានំ អាបត្តិំ បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋានំ
 មូលាយប្បដិកស្សនំ យាចតិ សង្ឃោ (ឥន្ទនាមំ)
 កិត្តុំ អន្តរា សម្ពហុលានំ អាបត្តិំ បញ្ចាហប្បដិច្ច-
 ដ្ឋានំ មូលាយ បដិស្សតិ យស្សយស្មតោ ឧមតិ
 (ឥន្ទនាមស្ស) កិត្តុនោ អន្តរា សម្ពហុលានំ អាបត្តិំ
 បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋានំ មូលាយប្បដិកស្សនា សោ
 តុល្លាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។

ឧត្តយម្បំ ឯតមត្តំ វនាមិ ។ បេ ។

តត្ថយម្បំ ឯតមត្តំ វនាមិ ។ បេ ។

បដិកស្សតោ សង្ឃេន (ឥន្ទនាមោ) កិត្តុ អន្តរា
 សម្ពហុលានំ អាបត្តិំ បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋានំ មូលាយ
 ឧមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុល្លា ឯវមេតំ ជារយាមិ ។

“បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ, ភិក្ខុ (ឈ្មោះ
នេះ) នេះ ត្រូវហើយនូវអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១ ប័ក្ខ, ភិក្ខុនោះបាន
សូមហើយនូវបក្ខបរិវាសអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១ ប័ក្ខ,
សង្ឃបានឲ្យហើយនូវបក្ខបរិវាស ដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បីអាបត្តិជា
ច្រើន បិទបាំង ១ ប័ក្ខ, ភិក្ខុនោះកំពុងប្រព្រឹត្តិបរិវាស បានត្រូវហើយនូវ
អាបត្តិជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ បិទបាំង ៥ ថ្ងៃ, ភិក្ខុនោះសូមនូវមូលាយប្បដិ-
កស្សនៈ (ការពាញត្រឡប់មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ) អំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិ
ជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ បិទបាំង ៥ ថ្ងៃ, បើមូលាយប្បដិកស្សនកម្ម មានកាល
ដ៏សមគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីពាញនូវភិក្ខុ(ឈ្មោះនេះ) មកដាក់ក្នុង
មូលាបត្តិ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ បិទបាំង ៥ ថ្ងៃ, នេះហៅថា ញាតិ ។

បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ, ភិក្ខុ (ឈ្មោះ
នេះ) នេះ បានត្រូវហើយនូវអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១ ប័ក្ខ, ភិក្ខុនោះ
បានសូមហើយនូវបក្ខបរិវាសអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១
ប័ក្ខ, សង្ឃបានឲ្យហើយនូវបក្ខបរិវាសដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បី
អាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១ ប័ក្ខ, ភិក្ខុនោះកំពុងប្រព្រឹត្តិបរិវាស បានត្រូវ
ហើយនូវអាបត្តិជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ បិទបាំង ៥ ថ្ងៃ, ភិក្ខុនោះសូមនូវ
មូលាយប្បដិកស្សនៈអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ បិទបាំង
៥ ថ្ងៃ, (ឥឡូវ) សង្ឃពាញនូវភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ

ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ ប៉ុន្មាន ៥ ថ្ងៃ, ការពាញនូវភិក្ខុ (ឈ្មោះ
នេះ) មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ ប៉ុន្មាន ៥
ថ្ងៃ គាបចិត្តដល់លោកអ្នកមានអាយុអង្គណា លោកអ្នកមានអាយុអង្គនោះ
ត្រូវស្ងៀម មិនគាបចិត្តដល់លោកអ្នកមានអាយុអង្គណា លោកអ្នកមាន
អាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។

ខ្ញុំពោលនូវសេចក្តីនេះ ជាគំរប់ពីរដងទៀត ។ បេ ។

ខ្ញុំពោលនូវសេចក្តីនេះ ជាគំរប់បីដងទៀត ។ បេ ។

ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) សង្ឃបានពាញមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិហើយ ដើម្បី
អាបត្តិជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ ប៉ុន្មាន ៥ ថ្ងៃ, ការពាញនោះគាបចិត្តដល់
សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម, ខ្ញុំចាំទុកនូវរឿងនេះដោយ
ពាក្យស្ងៀមយ៉ាងនេះ” ។

ភិក្ខុនោះ កាលបើសង្ឃបានធ្វើមូលាយប្បដិកស្សនកម្មយ៉ាងនេះហើយ
សង្ឃត្រូវឲ្យសមោទានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះទៀត ភិក្ខុនោះត្រូវចូលទៅក
សង្ឃ សូត្រសូមសមោទានបរិវាសដូច្នេះ អហម្ពន្តេ សម្ពហុលា
អាបត្តិយោ អាបត្តិំ បក្ខប្បជិច្ឆន្ទាយោ សោហំ សង្ឃ
សម្ពហុលានំ អាបត្តិំ បក្ខប្បជិច្ឆន្ទានំ បក្ខបរិវាសំ
យាចី ឧស្ស មេ សង្ឃោ សម្ពហុលានំ អាបត្តិំ បក្ខ-
ប្បជិច្ឆន្ទានំ បក្ខបរិវាសំ អនាសិ សោហំ បរិវាសន្តោ

អន្តរា សម្ពហុលា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ បញ្ចាហឃ្មដ-
 ច្ឆន្ទាយោ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា សម្ពហុលា អាបត្តិដំ
 បញ្ចាហឃ្មដច្ឆន្ទា មូលាយឃ្មដកស្សនំ យាចិ តម្កំ
 សង្ឃោ អន្តរា សម្ពហុលា អាបត្តិដំ បញ្ចាហឃ្មដច្ឆ-
 ន្ទា មូលាយ បដិកស្សំ សោហំ កន្តេ សង្ឃំ អន្តរា
 សម្ពហុលា អាបត្តិដំ បញ្ចាហឃ្មដច្ឆន្ទា បុរិមាសុ
 អាបត្តិសុ សមោធានបរិវាសំ យាចាមិ “បពិត្រព្រះសង្ឃដំ
 ចំរើន ខ្ញុំព្រះករុណាត្រូវហើយ នូវអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១ ប័ក្ខ, ខ្ញុំព្រះ
 ករុណានោះ បានសូមហើយនូវបក្ខបរិវាសអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន
 បិទបាំង ១ ប័ក្ខ, សង្ឃបានឲ្យហើយនូវបក្ខបរិវាស ដល់ខ្ញុំព្រះករុណានោះ
 ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១ ប័ក្ខ, ខ្ញុំព្រះករុណានោះកំពុងប្រព្រឹត្តបរិវាស
 បានត្រូវហើយនូវអាបត្តិជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ បិទបាំង ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំព្រះករុ-
 ណានោះ បានសូមហើយនូវមូលាយឃ្មដកស្សនៈអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជា
 ច្រើន ក្នុងចន្លោះ បិទបាំង ៥ ថ្ងៃ, សង្ឃបានទាញហើយនូវខ្ញុំព្រះករុណានោះ
 មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ បិទបាំង ៥ ថ្ងៃ;
 បពិត្រព្រះសង្ឃដំចំរើន (ឥឡូវ) ខ្ញុំព្រះករុណានោះ សូមនូវបរិវាសប្រកប
 ដោយការប្រមូលនូវអាបត្តិជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ បិទបាំង ៥ ថ្ងៃ មកបញ្ចេញ
 ក្នុងអាបត្តិមុន អំពីសង្ឃ” (សូត្រ ៣ ដង) ។

កិត្តិយស ប្រតិបត្តិ ត្រូវផ្ដើមសង្ឃឹម សុណាតុ មេ កន្លែង
សង្ឃឹម អយ្យ (ឥត្តន្តរមោ) កិត្តិយស សម្ពុហុលា អាបត្តិយោ
អាបត្តិ បក្ខប្បដិច្ចន្តរមោ សោ សង្ឃឹម សម្ពុហុលានំ
អាបត្តិនំ បក្ខប្បដិច្ចន្តរមោ បក្ខប្បវិវាសំ យាចិ សង្ឃឹម
(ឥត្តន្តរមស្ស) កិត្តិយោ សម្ពុហុលានំ អាបត្តិនំ បក្ខ-
ប្បដិច្ចន្តរមោ បក្ខប្បវិវាសំ អនាសិ សោ បរិសន្តោ អន្តរា
សម្ពុហុលា អាបត្តិយោ អាបត្តិ បញ្ចាប្បដិច្ចន្តរមោ
សោ សង្ឃឹម អន្តរា សម្ពុហុលានំ អាបត្តិនំ បញ្ចាប្ប-
ដិច្ចន្តរមោ មូលាយប្បដិច្ចស្សនំ យាចិ សង្ឃឹម (ឥត្តន្ត-
រម) កិត្តិយោ អន្តរា សម្ពុហុលានំ អាបត្តិនំ បញ្ចាប្បដិ-
ច្ចន្តរមោ មូលាយ បដិច្ចស្សនំ សោ សង្ឃឹម អន្តរា សម្ព-
ហុលានំ អាបត្តិនំ បញ្ចាប្បដិច្ចន្តរមោ បុរិមាសុ អាប-
ត្តិសុ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ យាចិ សង្ឃឹមស្ស បត្ត-
កលំ សង្ឃឹម (ឥត្តន្តរមស្ស) កិត្តិយោ អន្តរា សម្ពុហុ-
លានំ អាបត្តិនំ បញ្ចាប្បដិច្ចន្តរមោ បុរិមាសុ អាបត្តិសុ
សមោធានបរិវាសំ ឧទេយ្យ ឯសា ញត្ថិ ។

សុណាតុ មេ កន្លែង សង្ឃឹម អយ្យ (ឥត្តន្តរមោ) កិត្តិយស
សម្ពុហុលា អាបត្តិយោ អាបត្តិ បក្ខប្បដិច្ចន្តរមោ សោ

សង្ឃំ សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ បក្ខប្បដិច្ចដ្ឋានំ បក្ខ-
 បរិវាសំ យាចិ សង្ឃោ (ឥន្ទន្ទាមស្ស) ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ-
 ហុលានំ អាបត្តិនំ បក្ខប្បដិច្ចដ្ឋានំ បក្ខបរិវាសំ អនា-
 សិ សោ បរិសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា អាបត្តិយោ
 អាបដ្ឋិ បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋានយោ សោ សង្ឃំ អន្តរា
 សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋានំ មូលាយ-
 ប្បដិកស្សនំ យាចិ សង្ឃោ (ឥន្ទន្ទាម) ភិក្ខុ អន្តរា
 សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋានំ មូលាយ
 បដិកស្សិ សោ សង្ឃំ អន្តរា សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ
 បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋានំ បុរិមាសុ អាបត្តិសុ សមោធាន-
 បរិវាស យាចតិ សង្ឃោ (ឥន្ទន្ទាមស្ស) ភិក្ខុវេ
 អន្តរា សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋានំ បុរិ-
 មាសុ អាបត្តិសុ សមោធានបរិវាសំ នេតិ យស្សាយ-
 ស្មតោ ឧមតិ (ឥន្ទន្ទាមស្ស) ភិក្ខុវេ អន្តរា សម្ព-
 ហុលានំ អាបត្តិនំ បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋានំ បុរិមាសុ អាប-
 ត្តិសុ សមោធានបរិវាសស្ស ធានំ សោ តុល្លាស្ស
 យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។

ធុត្ថយម្សិ ឯតមត្ថំ វេទានិ ។ បេ ។

តត្ថយម្សិ ឯតមត្ថំ វេទានិ ។ បេ ។

ធិន្តោ សង្ឃេន (ឥត្តជ្ជាមស្ស) ភិក្ខុនោ អន្តរា
សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ បញ្ចហប្បដិច្ចដ្ឋានំ បុរិមាសុ
អាបត្តិសុ សមោធានបរិវាសោ ឧមត្ថំ សង្ឃស្ស
តស្មា តុល្លា ឯវមេតំ ជារយានិ ។

“បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ, ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ)
នេះ បានត្រូវហើយ នូវអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១ ប័ក្ខ, ភិក្ខុនោះបាន
សូមហើយនូវបក្ខបរិវាសអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១
ប័ក្ខ, សង្ឃបានឲ្យហើយនូវបក្ខបរិវាស ដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បី
អាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១ ប័ក្ខ, ភិក្ខុនោះកំពុងប្រព្រឹត្តបរិវាស បាន
ត្រូវហើយនូវអាបត្តិជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ បិទបាំង ៥ ថ្ងៃ, ភិក្ខុនោះ
បានសូមហើយ នូវមូលាយប្បដិកស្សនៈអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន
ក្នុងចន្លោះ បិទបាំង ៥ ថ្ងៃ, សង្ឃបានទាញនូវភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ)
មកជាក្នុងមូលាយត្តិហើយ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ បិទ
បាំង ៥ ថ្ងៃ, ភិក្ខុនោះសូមនូវបរិវាស ប្រកបដោយការប្រមូល នូវ
អាបត្តិជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ បិទបាំង ៥ ថ្ងៃ មកបញ្ចេញក្នុងអាបត្តិមុន;
បើបរិវាសបានកម្មមានកាលដ៏សមគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីឲ្យនូវ

បរិវាសប្រកបដោយការប្រមូលនូវអាបត្តិជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ បិទបាំង ៥
ថ្ងៃ មកបញ្ជាក់ក្នុងអាបត្តិមុន ដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ), នេះហៅថា ញាតិ ។

បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ, ភិក្ខុ (ឈ្មោះ
នេះ) នេះ បានត្រូវហើយនូវអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១ បន្ទុំ, ភិក្ខុនោះ
បានសូមហើយនូវបន្ទុកបរិវាសអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១
បន្ទុំ, សង្ឃបានឱ្យហើយនូវបន្ទុកបរិវាស ដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បី
អាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១ បន្ទុំ, ភិក្ខុនោះកំពុងប្រព្រឹត្តបរិវាស បាន
ត្រូវហើយនូវអាបត្តិជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ បិទបាំង ៥ ថ្ងៃ, ភិក្ខុនោះបាន
សូមហើយនូវមូលាយប្បដិសន្ធិ អំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន ក្នុង
ចន្លោះ បិទបាំង ៥ ថ្ងៃ, សង្ឃបានទាញនូវភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) មកដាក់ក្នុង
មូលាបត្តិហើយ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ បិទបាំង ៥ ថ្ងៃ, ភិក្ខុនោះ
សូមនូវបរិវាសប្រកបដោយការប្រមូលនូវអាបត្តិជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ បិទ
បាំង ៥ ថ្ងៃ មកបញ្ជាក់ក្នុងអាបត្តិមុន អំពីសង្ឃ, (ឥឡូវ) សង្ឃឱ្យនូវ
បរិវាសប្រកបដោយការប្រមូលនូវអាបត្តិជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ បិទបាំង ៥ ថ្ងៃ
មកបញ្ជាក់ក្នុងអាបត្តិមុន ដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ), ការឱ្យនូវបរិវាសប្រកប
ដោយការប្រមូលនូវអាបត្តិជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ បិទបាំង ៥ ថ្ងៃ មកបញ្ជាក់
ក្នុងអាបត្តិមុន ដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) គាប់ចិត្តដល់លោកអ្នកមានពាយុ
អង្គណា លោកអ្នកមានពាយុអង្គនោះត្រូវស្យម មិនគាប់ចិត្តដល់លោក

អ្នកមានអាយុអង្គណា លោកអ្នកមានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។

ខ្ញុំពោលនូវសេចក្តីនេះ ជាគំរប់ពីរដងទៀត ។ បេ ។

ខ្ញុំពោលនូវសេចក្តីនេះ ជាគំរប់បីដងទៀត ។ បេ ។

បរិវាសប្រកបដោយការប្រមូលនូវអាបត្តិជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ បិទ
បាំង ៥ ថ្ងៃ មកបញ្ជាក់ក្នុងអាបត្តិមុន សង្ឃបានឲ្យហើយដល់ភិក្ខុ
(ឈ្មោះនេះ), ការឲ្យនោះគាបចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជា
សង្ឃស្ងៀម, ខ្ញុំចាំទុកនូវរឿងនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ” ។

កាលបើចប់កម្មវត្ថុហើយ កិច្ចព័ន្ធមានសមាទានវត្ថុជាដើម
មានរបៀបបែបបទដូចបាននិយាយរួចហើយខាងដើម ។ ភិក្ខុនោះត្រូវប្រាប់
វត្ថុដូច្នេះ អមាម្ពុន្ត សម្ពុហុលា អាបត្តិយោ អាបត្តិ បក្ខុ-
ប្បដិច្ចន្ទាយោ សោហំ សង្ឃំ សម្ពុហុលានំ អាបត្តិនំ
បក្ខុប្បដិច្ចន្ទានំ បក្ខុបរិវាសំ យាចី ឥស្ស មេ សង្ឃោ
សម្ពុហុលានំ អាបត្តិនំ បក្ខុប្បដិច្ចន្ទានំ បក្ខុបរិវាសំ
អនាសិ សោហំ បរិវាសន្តោ អន្តរា សម្ពុហុលា អាបត្តិ-
យោ អាបត្តិ បញ្ចាប្បដិច្ចន្ទាយោ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា
សម្ពុហុលានំ អាបត្តិនំ បញ្ចាប្បដិច្ចន្ទានំ មូលាយប្ប-
ដិកស្សនំ យាចី ឥម្មំ សង្ឃោ អន្តរា សម្ពុហុលានំ អា-
បត្តិនំ បញ្ចាប្បដិច្ចន្ទានំ មូលាយ បដិកស្សំ សោហំ

សង្ឃ អន្តរា សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ បញ្ចាបាប្បដិច្ចដ្ឋានំ
 បុរិមាសុ អាបត្តិសុ សមោធានបរិវាសំ យាចិ តស្ស មេ
 សង្ឃ អន្តរា សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ បញ្ចាបាប្បដិច្ច-
 ដ្ឋានំ បុរិមាសុ អាបត្តិសុ សមោធានបរិវាសំ អធាសិ
 សោហំ បរិវាសមិ វេទិយាមហំ កន្តេ វេទិយត្ថិតិ មំ
 សង្ឃ ធាតេតុ “បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណាត្រូវហើយ
 នូវអាបត្តិជាច្រើនបីទំព័រ ១ បក្ខ, ខ្ញុំព្រះករុណានោះបានសូមហើយនូវបក្ខ-
 បរិវាសអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើនបីទំព័រ ១ បក្ខ, សង្ឃបានឲ្យហើយ
 នូវបក្ខបរិវាស ដល់ខ្ញុំព្រះករុណានោះ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើនបីទំព័រ ១ បក្ខ,
 ខ្ញុំព្រះករុណានោះកំពុងប្រព្រឹត្តបរិវាស បានត្រូវហើយនូវអាបត្តិជាច្រើន
 ក្នុងចន្លោះ បីទំព័រ ៥ ថ្ងៃ, ខ្ញុំព្រះករុណានោះបានសូមហើយនូវមូលាយ-
 ប្បដិកសន្តះអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ បីទំព័រ ៥ ថ្ងៃ,
 សង្ឃបានទាញនូវខ្ញុំព្រះករុណានោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិហើយ ដើម្បី
 អាបត្តិជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ បីទំព័រ ៥ ថ្ងៃ, ខ្ញុំព្រះករុណានោះបានសូម
 ហើយនូវបរិវាសប្រកបដោយការប្រមូលនូវអាបត្តិជាច្រើនក្នុងចន្លោះ បីទំ
 ព័រ ៥ ថ្ងៃ មកបញ្ចេញក្នុងអាបត្តិមុនអំពីសង្ឃ, សង្ឃបានឲ្យហើយ នូវបរិ-
 វាសប្រកបដោយការប្រមូលនូវអាបត្តិជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ បីទំព័រ ៥ ថ្ងៃ
 មកបញ្ចេញក្នុងអាបត្តិមុន ដល់ខ្ញុំព្រះករុណានោះ, (ឥឡូវ) ខ្ញុំព្រះករុណា

នោះកុំពុំប្រព្រឹត្តបរិវាស; បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណាសូម
ប្រាប់វត្ត សូមព្រះសង្ឃចុកឡូខ្ញុំព្រះករុណាថា ភិក្ខុនេះបានប្រាប់វត្ត” ។

កាលបើភិក្ខុនោះបានប្រព្រឹត្តបរិវាសគ្រប់គ្រាន់ហើយ សង្ឃត្រូវឲ្យ
មានក្តី ត្រូវឲ្យសូត្រសូមមានក្តីដូច្នេះ អហម្ពន្តេ សម្ពហុលា អាប-
ត្តិយោ អាបដ្ឋី បក្ខប្បដិច្ចដ្ឋានោ សោហំ សង្ឃំ សម្ព-
ហុលា អាបត្តិនំ បក្ខប្បដិច្ចដ្ឋានំ បក្ខបរិវាសំ យាចី
តស្ស មេ សង្ឃោ សម្ពហុលា អាបត្តិនំ បក្ខប្ប-
ដិច្ចដ្ឋានំ បក្ខបរិវាសំ អនាសិ សោហំ បរិវាសន្តោ
អន្តរា សម្ពហុលា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋី បញ្ចាហប្បដិច្ច-
ដ្ឋានោ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា សម្ពហុលា អាបត្តិនំ
បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋានំ មូលាយប្បដិកស្សំ យាចី តម្ក
សង្ឃោ អន្តរា សម្ពហុលា អាបត្តិនំ បញ្ចាហប្បដិច្ច-
ដ្ឋានំ មូលាយបដិកស្សិ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា សម្ពហុ-
លា អាបត្តិនំ បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋានំ បុរិមាសុ អាបត្តិសុ
សមោធានបរិវាសំ យាចី តស្ស មេ សង្ឃោ អន្តរា
សម្ពហុលា អាបត្តិនំ បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋានំ បុរិមាសុ
អាបត្តិសុ សមោធានបរិវាសំ អនាសិ សោហំ កន្តោ
បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ សម្ពហុលា អាបត្តិនំ ធាវត្តំ មានត្ត

យាចាមី “បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណាបានត្រូវហើយនូវ
 អាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១ ប័ក្ខ, ខ្ញុំព្រះករុណានោះបានសូមហើយនូវបក្ខ-
 បរិវាសអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១ ប័ក្ខ, សង្ឃបានឲ្យហើយ
 នូវបក្ខបរិវាសដល់ខ្ញុំព្រះករុណានោះ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១ ប័ក្ខ,
 ខ្ញុំព្រះករុណានោះកំពុងប្រព្រឹត្តបរិវាស បានត្រូវហើយនូវអាបត្តិជាច្រើន
 ក្នុងចន្លោះ បិទបាំង ៥ ថ្ងៃ, ខ្ញុំព្រះករុណានោះបានសូមហើយនូវមូលា-
 យប្បដិសន្ធនៈអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ បិទបាំង ៥ ថ្ងៃ,
 សង្ឃបានពាញនូវខ្ញុំព្រះករុណានោះ មកជាប់ក្នុងមូលាបត្តិហើយ ដើម្បី
 អាបត្តិជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ បិទបាំង ៥ ថ្ងៃ, ខ្ញុំព្រះករុណានោះ បានសូម
 ហើយនូវបរិវាស ប្រកបដោយការប្រមូលនូវអាបត្តិជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ
 បិទបាំង ៥ ថ្ងៃ មកបញ្ជាក់ក្នុងអាបត្តិមុនអំពីសង្ឃ, សង្ឃបានឲ្យហើយ
 នូវបរិវាសប្រកបដោយការប្រមូលនូវអាបត្តិជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ បិទបាំង
 ៥ ថ្ងៃ មកបញ្ជាក់ក្នុងអាបត្តិមុន ដល់ខ្ញុំព្រះករុណានោះ, បពិត្រព្រះសង្ឃ
 ដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណានោះបានប្រព្រឹត្តបរិវាសគ្រប់គ្រាន់ហើយ (ឥឡូវ)
 សូមនូវមានតួ ៣ ព្រឹកអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន” (សូត្រ ៣ ដង)។

ភិក្ខុអកណ្ឌស ប្រតិពាល ត្រូវផ្ដេរសង្ឃថា:

សុណាតុ មេ កន្តេ ឆ្នើម្បី អយំ (ឥត្តន្ទាមោ) ភិក្ខុ
 សម្ពហុលា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ បក្ខប្បដិច្ចន្ទាយោ សោ

សង្ឃំ សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ បក្ខប្បដិច្ចដ្ឋានំ បក្ខបរិ-
 វាសំ យាចិ សង្ឃោ (ឥន្ទន្ទាមស្ស) ភិក្ខុនោ សម្ពហុ-
 លានំ អាបត្តិនំ បក្ខប្បដិច្ចដ្ឋានំ បក្ខបរិវាសំ អនាសិ
 សោ បរិវាសនោ អន្តរា សម្ពហុលា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ
 បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋាយោ សោ សង្ឃំ អន្តរា សម្ពហុលានំ
 អាបត្តិនំ បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋានំ មូលាយប្បដិកស្សនំ
 យាចិ សង្ឃោ (ឥន្ទន្ទាម) ភិក្ខុ អន្តរា សម្ពហុលានំ
 អាបត្តិនំ បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋានំ មូលាយ បដិកស្ស សោ
 សង្ឃំ អន្តរា សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋានំ
 បុរិមាសុ អាបត្តិសុ សមោធានបរិវាសំ យាចិ សង្ឃោ
 (ឥន្ទន្ទាមស្ស) ភិក្ខុនោ អន្តរា សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ
 បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋានំ បុរិមាសុ អាបត្តិសុ សមោធានបរិ-
 វាសំ អនាសិ សោ បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ សម្ពហុលានំ
 អាបត្តិនំ ធារត្តំ មាណត្តំ យាចតិ យទិ សង្ឃស្ស បត្ត-
 កល្យំ សង្ឃោ (ឥន្ទន្ទាមស្ស) ភិក្ខុនោ សម្ពហុលានំ
 អាបត្តិនំ ធារត្តំ មាណត្តំ ទិធម្មេយ្យ វសា ញត្ថំ ។

សុណា មេ គន្ថេ សង្ឃោ អយំ (ឥន្ទន្ទាមោ) ភិក្ខុ
 សម្ពហុលា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ បក្ខប្បដិច្ចដ្ឋាយោ សោ

សង្ឃំ សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ បក្ខប្បដិច្ចដ្ឋានំ បក្ខបរ-
វាសំ យាចិ សង្ឃោ (ឥត្តន្ទាមស្ស) ភិក្ខុនោ សម្ពហុ-
លានំ អាបត្តិនំ បក្ខប្បដិច្ចដ្ឋានំ បក្ខបរវាសំ អនាសិ
សោ បរិសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ
បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋានោ សោ សង្ឃំ អន្តរា សម្ពហុលានំ
អាបត្តិនំ បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋានំ មូលាយប្បដិកស្សនំ
យាចិ សង្ឃោ (ឥត្តន្ទាម) ភិក្ខុំ អន្តរា សម្ពហុលានំ
អាបត្តិនំ បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋានំ មូលាយ បដិកស្សំ សោ
សង្ឃំ អន្តរា សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋានំ
បុរិមាសុ អាបត្តិសុ សមោធានបរវាសំ យាចិ សង្ឃោ
(ឥត្តន្ទាមស្ស) ភិក្ខុនោ អន្តរា សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ
បញ្ចាហប្បដិច្ចដ្ឋានំ បុរិមាសុ អាបត្តិសុ សមោធានបរ-
វាសំ អនាសិ សោ បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ សម្ពហុលានំ
អាបត្តិនំ ឆានត្ថំ មាណត្ថំ យាចតិ សង្ឃោ (ឥត្តន្ទាមស្ស)
ភិក្ខុនោ សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ ឆានត្ថំ មាណត្ថំ នេតិ
យស្សយស្សតោ ទមតិ (ឥត្តន្ទាមស្ស) ភិក្ខុនោ សម្ព-
ហុលានំ អាបត្តិនំ ឆានត្ថំ មាណត្ថស្ស ធានំ សោ តុល្លា-
ស្ស យស្ស ធកុមតិ សោ ភាសេយ្យ ។

ឧត្តយម្បិ ឯតមត្តំ វេទានិ ។ បេ ។

តត្ថយម្បិ ឯតមត្តំ វេទានិ ។ បេ ។

ធិន្ទំ សង្ឃន (ឥត្តន្ទាមស្ស) ភិក្ខុនោ សម្ពហុ-
លានំ អាបត្តិនំ ធារត្តំ មាណត្តំ មមតិ សង្ឃស្ស តស្មា
តុល្លា ឯវេទានំ ធារយាមិ ។

“បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ, ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ)
នេះ ត្រូវហើយនូវអាបត្តិជាច្រើន ប៉ុន្មាន ១ បន្ទុក, ភិក្ខុនោះបានសូមហើយ
នូវបត្តបរិវាសអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន ប៉ុន្មាន ១ បន្ទុក, សង្ឃបាន
ឲ្យហើយនូវបត្តបរិវាសដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន ប៉ុន្មាន
១ បន្ទុក, ភិក្ខុនោះកំពុងប្រព្រឹត្តបរិវាស បានត្រូវហើយនូវអាបត្តិជាច្រើន ក្នុង
ចន្លោះ ប៉ុន្មាន ៥ ថ្ងៃ, ភិក្ខុនោះបានសូមហើយនូវមូលាយប្បដិកស្សនៈ
អំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ ប៉ុន្មាន ៥ ថ្ងៃ, សង្ឃបាន
ទាញនូវភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិហើយ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន
ក្នុងចន្លោះ ប៉ុន្មាន ៥ ថ្ងៃ ភិក្ខុនោះបានសូមហើយនូវបរិវាសប្រកបដោយ
ការប្រមូលនូវអាបត្តិជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ ប៉ុន្មាន ៥ ថ្ងៃ មកបញ្ជាក់ក្នុង
អាបត្តិមុនអំពីសង្ឃ, សង្ឃបានឲ្យហើយនូវបរិវាសប្រកបដោយការប្រមូល
នូវអាបត្តិជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ ប៉ុន្មាន ៥ ថ្ងៃ មកបញ្ជាក់ក្នុងអាបត្តិមុន
ដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ), ភិក្ខុនោះបានប្រព្រឹត្តបរិវាសគ្រប់គ្រាន់ហើយ សូម

នូវមានតួ ៦ រាត្រីអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន, បើមានតួបានកម្ម មាន
កាលដ៏សមគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីឲ្យនូវមានតួ ៦ រាត្រីដល់ភិក្ខុ
(ឈ្មោះនេះ) ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន, នេះហៅថា ញត្តិ ។

បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ, ភិក្ខុ(ឈ្មោះនេះ)
នេះ ត្រូវហើយនូវអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១ បន្ទុំ, ភិក្ខុនោះបានសូមហើយ
នូវបត្តបរិវាសអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១ បន្ទុំ, សង្ឃបាន
ឲ្យហើយនូវបត្តបរិវាសដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន បិទ
បាំង ១ បន្ទុំ, ភិក្ខុនោះកំពុងប្រព្រឹត្តបរិវាស បានត្រូវហើយនូវអាបត្តិជាច្រើន
ក្នុងចន្លោះ បិទបាំង ៥ ថ្ងៃ, ភិក្ខុនោះបានសូមហើយនូវមូលាយប្បដិកស្សនៈ
អំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ បិទបាំង ៥ ថ្ងៃ, សង្ឃបាន
ទាញនូវភិក្ខុ(ឈ្មោះនេះ) មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិហើយ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន
ក្នុងចន្លោះ បិទបាំង ៥ ថ្ងៃ, ភិក្ខុនោះបានសូមហើយនូវបរិវាសប្រកបដោយ
ការប្រមូលនូវអាបត្តិជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ បិទបាំង ៥ ថ្ងៃ, មកបញ្ជាក់ក្នុង
អាបត្តិដើម អំពីសង្ឃ, សង្ឃបានឲ្យហើយនូវបរិវាសប្រកបដោយការ
ប្រមូលនូវអាបត្តិជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ បិទបាំង ៥ ថ្ងៃ, មកបញ្ជាក់ក្នុងអាបត្តិ
ដើម ដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ), ភិក្ខុនោះបានប្រព្រឹត្តបរិវាសគ្រប់គ្រាន់ហើយ
សូមនូវមានតួ ៦ រាត្រីអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន, (ឥឡូវ) សង្ឃឲ្យ
នូវមានតួ ៦ រាត្រីដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន, ការឲ្យនូវ

មានគូ ៦ រាត្រី ដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន តាមចិត្តដល់
 លោកអ្នកមានអាយុអង្គណា លោកអ្នកមានអាយុអង្គនោះត្រូវស្យៀម មិន
 តាមចិត្តដល់លោកអ្នកមានអាយុអង្គណា លោកអ្នកមានអាយុអង្គនោះ
 ត្រូវនិយាយឡើង ។

ខ្ញុំពាលនូវសេចក្តីនេះ ជាគំរប់ពីរដងទៀត ។ បេ ។

ខ្ញុំពាលនូវសេចក្តីនេះ ជាគំរប់បីដងទៀត ។ បេ ។

មានគូ ៦ រាត្រី សង្ឃបានឲ្យហើយ ដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បី
 អាបត្តិជាច្រើន , ការឲ្យនោះតាមចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជា
 សង្ឃស្ងៀម, ខ្ញុំចាំទុកនូវរឿងនេះ ដោយពាក្យស្ងៀមយ៉ាងនេះ” ។

កាលបើចប់កម្មវាចាហើយ កិច្ចព័ន្ធនឹងមានសមាទានមានគូជាដើម
 មានទំនងបែបបទដូចបាននិយាយខាងដើមរួចហើយ ។ ភិក្ខុនោះត្រូវប្រាប់
 វត្តដូច្នេះ អបាម្ពន្ត សម្ពហុលា អាបត្តិយោ អាបត្តិ បត្តិ-
 ប្បដិច្ចន្ទាយោ សោហំ សង្ឃំ សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ
 បត្តិប្បដិច្ចន្ទានំ បត្តិបរិវាសំ យាចិ ឧស្ស មេ សង្ឃោ
 សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ បត្តិប្បដិច្ចន្ទានំ បត្តិបរិវាសំ
 អនាសិ សោហំ បរិវាសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា អាបត្តិ-
 យោ អាបត្តិ បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ទាយោ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា
 សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ទានំ មូលាយប្ប-

ដីកស្សន៍ យាចី តម្ក រស្មី អន្តរា សម្ពហុលានំ អា-
 បត្តិនំ បញ្ចាហឃ្មដិច្ចន្ទានំ មូលាយ បដិកស្សិ សោហំ
 សង្ឃំ អន្តរា សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ បញ្ចាហឃ្មដិច្ចន្ទានំ
 បុរិមាសុ អាបត្តិសុ សមោធានបរិវាសំ យាចី តស្ស មេ
 ស្មី អន្តរា សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ បញ្ចាហឃ្មដិច្ច-
 ន្ទានំ បុរិមាសុ អាបត្តិសុ សមោធានបរិវាសំ អនាសិ
 សោហំ បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ
 ធារត្តំ មានត្តំ យាចី សោហំ មានត្តំ ចរមិ វេទិយាមហំ
 កន្តេ វេទិយត្ថិតិ មំ ស្មី ធារេតុ “បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន
 ខ្ញុំព្រះករុណាគ្រូហើយនូវអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១ ប័ក្ខ, ខ្ញុំព្រះករុណា
 ព្រះ បានសូមហើយនូវបក្ខបរិវាស អំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន បិទ-
 បាំង ១ ប័ក្ខ, សង្ឃបានឱ្យហើយនូវបក្ខបរិវាសដល់ខ្ញុំព្រះករុណាព្រះ ដើម្បី
 អាបត្តិជាច្រើន បិទបាំងមួយប័ក្ខ, ខ្ញុំព្រះករុណាព្រះ កំពុងប្រព្រឹត្តបរិវាស
 បានគ្រូហើយនូវអាបត្តិជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ បិទបាំង ៥ ថ្ងៃ, ខ្ញុំព្រះករុណា
 ព្រះបានសូមហើយនូវមូលាយប្បដិកស្សន៍អំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន
 ក្នុងចន្លោះ បិទបាំង ៥ ថ្ងៃ, សង្ឃបានទាញនូវខ្ញុំព្រះករុណាព្រះមកដាក់
 ក្នុងមូលាបត្តិហើយ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ បិទបាំង ៥ ថ្ងៃ, ខ្ញុំ
 ព្រះករុណាព្រះបានសូមហើយនូវបរិវាស ប្រកបដោយការប្រមូលនូវ

អាបត្តិជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ បិទបាំង ៥ ថ្ងៃ មកបញ្ជាក់ក្នុងអាបត្តិដើម អំពី សង្ឃ . សង្ឃបានឲ្យហើយនូវបរិស្រកបដោយការប្រមូលនូវអាបត្តិជា ច្រើន ក្នុងចន្លោះ បិទបាំង ៥ ថ្ងៃ មកបញ្ជាក់ក្នុងអាបត្តិដើម ដល់ខ្ញុំព្រះ ករុណានោះ . ខ្ញុំព្រះករុណានោះបានប្រព្រឹត្តបរិស្រគប់គ្រាន់ហើយ បាន សូមហើយនូវមានក្តី ៦ រាត្រី អំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន . សង្ឃបាន ឲ្យហើយនូវមានក្តី ៦ រាត្រី ដល់ខ្ញុំព្រះករុណានោះ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន ; (ឥឡូវ) ខ្ញុំព្រះករុណានោះ ប្រព្រឹត្តនូវមានក្តី . បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំ ព្រះករុណាសូមប្រាប់វត្ត សូមព្រះសង្ឃចាំទុកនូវខ្ញុំព្រះករុណាថា ភិក្ខុនេះ បានប្រាប់វត្ត” ។

កាលបើភិក្ខុនោះបានប្រព្រឹត្តមានក្តីគ្រប់ ៦ រាត្រីហើយ សង្ឃត្រូវឲ្យ អញ្ជាន តែអញ្ជានក្នុងទីនេះ មិនទាន់និយាយទេ នឹងនិយាយត្រង់កម្មលក្ខណៈ ដែលនឹងមាននិយាយក្នុងខាងមុខ ។

អត្ថសមោធានបរិវាស គឺបរិវាសដែលសង្ឃត្រូវឲ្យដោយ ប្រជុំអាបត្តិជាច្រើន ធ្វើជាមួយគ្នា តាមតម្លៃអាបត្តិណាដែលបិទបាំងយូរ ជាងគេបង្អស់ ទោះបីអាបត្តិណាតែមួយក្តី ពីរក្តី បីក្តី ច្រើនក្តី ដែលបិទ បាំងយូរជាងគេ សង្ឃត្រូវប្រជុំអាបត្តិទាំងអស់ ដែលបិទបាំងតិចជាងមក ធ្វើជាមួយគ្នា តាមតម្លៃអាបត្តិដែលបិទបាំងយូរជាងគេនោះ រាប់យករាត្រី តាមកំណត់អាបត្តិ ដែលបិទបាំងយូរជាងគេនោះ ។

មួយទៀត កិច្ចការត្រូវអាបត្តិ ១០០ ប៉េប៉ាន់ ១០ ថ្ងៃ ត្រូវអាបត្តិ ១០០ ទៀត ប៉េប៉ាន់ ១០ ថ្ងៃទៀត, ការគ្រប់នឹងការប៉េប៉ាន់ដូច្នេះហួត ដល់ ១០ ដង រួមជាអាបត្តិ ១.០០០ ប៉េប៉ាន់ ១០០ ថ្ងៃ បើដូច្នេះគឺកិច្ច នោះត្រូវធ្វើដូចម្តេច? កិច្ចនោះត្រូវប្រជុំអាបត្តិតាំង ១.០០០ ធ្វើបរិវេសតែម្តង ប្រព្រឹត្តបរិវេសតែ ១០ ថ្ងៃទុកជាស្រេច ។ សូម្បីថ្ងៃដែលប៉េប៉ាន់ដល់ ៧ ១០០ ថ្ងៃ ប្រព្រឹត្តបរិវេសតែ ១០ ថ្ងៃ ក៏រួចចាកអាបត្តិតាំង ១.០០០ ដោយហេតុក្រើប្បថ្ងៃស្មើភាគគ្នា ។ ព្រោះហេតុនោះ បានជាមានបាលី ជាបែបបទទុកមកថា :

នសសតំ វត្ថុសតំ អាបត្តិយោ ជារយិត្វាន

នសវត្ថុយោ វសិត្វាន មុច្ឆេយ្យ ចារិវាសិកោ

“បារិវេសក គឺកិច្ចជាអ្នកប្រព្រឹត្តនូវបរិវេស ប៉េប៉ាន់អាបត្តិមួយរយ ដប់ដង គឺ ១ ០០០ អាបត្តិ ចំនួន ១០០ ព្រឹត្ត នៅបរិវេសត្រឹមតែ ១០ ព្រឹត្តក៏អាចរួចចាកអាបត្តិបាន” ។ នេះហៅថា អគ្បសមោធាន ដែរ ។

ឯលក្ខណៈនៃការសូត្រសូម នឹងការឲ្យនូវអគ្បសមោធាននោះដូច្នេះ ប្រសិនបើកិច្ចការមួយត្រូវអាបត្តិហើយ អាបត្តិខ្លះ ប៉េប៉ាន់ ១ ថ្ងៃ, ខ្លះ ២ ថ្ងៃ, ខ្លះ ៣ ថ្ងៃ, ខ្លះ ៤ ថ្ងៃ, ខ្លះ ៥ ថ្ងៃ, ខ្លះ ៦ ថ្ងៃ, ខ្លះ ៧ ថ្ងៃ, ខ្លះ ៨ ថ្ងៃ, ខ្លះ ៩ ថ្ងៃ, អាបត្តិខ្លះ ប៉េប៉ាន់ ១០ ថ្ងៃ ក៏ក្នុងនោះត្រូវចូលទៅ រកសង្ឃ ដណ្តប់ទុក្ខពាសផ្ទះឲ្យស្អាត ថ្វាយបង្គំបាទនៃកិច្ចចាស់ ។

អង្គុយប្រហោងផ្គង់អញ្ចូលឡើង សូត្រសូមសមោធានបរិវាសថៈ អហ
 ម្ពន្ត សម្ពហុលា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋី ឯកត្វា អាបត្តិ
 យោ ឯកាហប្បដិច្ចន្ទាយោ ឯកត្វា ត្ថិហប្បដិច្ចន្ទាយោ
 ឯកត្វា តិហប្បដិច្ចន្ទាយោ ឯកត្វា ចត្ថហប្បដិច្ចន្ទាយោ
 ឯកត្វា បញ្ចាហប្បដិច្ចន្ទាយោ ឯកត្វា ឆាហប្បដិច្ចន្ទា-
 យោ ឯកត្វា សត្តាហប្បដិច្ចន្ទាយោ ឯកត្វា អដ្ឋាហ-
 ប្បដិច្ចន្ទាយោ ឯកត្វា នវាហប្បដិច្ចន្ទាយោ ឯកត្វា ទ-
 សាហប្បដិច្ចន្ទាយោ សោហម្ពន្ត សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិ-
 នំ យោ អាបត្តិយោ ទសាហប្បដិច្ចន្ទាយោ តាសំ អគ្សេន
 សមោធានបរិវាសំ យោថាមិ “បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះ
 ករុណាបានត្រូវហើយនូវអាបត្តិជាច្រើន អាបត្តិខ្លះបិទបាំង ១ ថ្ងៃ ខ្លះបិទ
 បាំង ២ ថ្ងៃ ខ្លះបិទបាំង ៣ ថ្ងៃ ខ្លះបិទបាំង ៤ ថ្ងៃ ខ្លះបិទបាំង ៥ ថ្ងៃ
 ខ្លះបិទបាំង ៦ ថ្ងៃ ខ្លះបិទបាំង ៧ ថ្ងៃ ខ្លះបិទបាំង ៨ ថ្ងៃ ខ្លះបិទបាំង ៩
 ថ្ងៃ អាបត្តិខ្លះបិទបាំង ១០ ថ្ងៃ, បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន បណ្តាអាបត្តិទាំង
 ឡាយនោះ អាបត្តិទាំងឡាយណាដែលបិទបាំង ១០ ថ្ងៃ ខ្ញុំព្រះករុណា
 នោះ សូមនូវសមោធានបរិវាសអំពីសង្ឃ តាមតម្លៃនៃអាបត្តិទាំងឡាយ
 នោះ” (សូត្រ ៣ ដង) ។

ភិក្ខុអ្នកឈ្លាស ប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងសង្ឃថាៈ

សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ អយ (ឥត្តន្តោមោ) កិត្តុ
 សម្ពហុលា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ ឯកក្ខា អាបត្តិយោ ឯ-
 កាហប្បជិច្ឆន្តាយោ ឯកក្ខា ភ្ជិហប្បជិច្ឆន្តាយោ ឯក-
 ក្ខា តិហប្បជិច្ឆន្តាយោ ឯកក្ខា ចត្វហប្បជិច្ឆន្តាយោ
 ឯកក្ខា បញ្ចហប្បជិច្ឆន្តាយោ ឯកក្ខា ឆាហប្បជិច្ឆន្តា-
 យោ ឯកក្ខា សត្តហប្បជិច្ឆន្តាយោ ឯកក្ខា អដ្ឋាហ-
 ប្បជិច្ឆន្តាយោ ឯកក្ខា នវហប្បជិច្ឆន្តាយោ ឯកក្ខា
 ទសហប្បជិច្ឆន្តាយោ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិទំ យា
 អាបត្តិយោ ទសហប្បជិច្ឆន្តាយោ តាសំ អក្សេន
 សមោធានបរិវាសំ យាចតិ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្យ
 សង្ឃោ (ឥត្តន្តមស្ស) កិត្តុនោ តាសំ អាបត្តិទំ យា
 អាបត្តិយោ ទសហប្បជិច្ឆន្តាយោ តាសំ អក្សេន
 សមោធានបរិវាសំ ទទេយ្យ ឯសា ញត្ថិ ។

សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ (ឥត្តន្តោមោ) កិត្តុ
 សម្ពហុលា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ ឯកក្ខា អាបត្តិយោ
 ឯកាហប្បជិច្ឆន្តាយោ ។ មេ។ ឯកក្ខា ទសហប្បជិច្ឆ-
 ន្តាយោ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិទំ យា អាបត្តិយោ
 ទសហប្បជិច្ឆន្តាយោ តាសំ អក្សេន សមោធានបរិវាសំ

បិទបាំង១០ថ្ងៃ ភិក្ខុនោះសូមសមាធានបរិវាសអំពីសង្ឃតាមតម្លៃនៃអាបត្តិ
 ទាំងឡាយនោះ ។ បើបរិវាសបានកម្ម មានកាលដ៏សមគួរដល់សង្ឃហើយ
 បណ្តាអាបត្តិទាំងឡាយនោះ អាបត្តិទាំងឡាយណាដែលបិទបាំង ១០ ថ្ងៃ
 សង្ឃតប្បឱ្យនូវសមាធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) តាមតម្លៃនៃ
 អាបត្តិទាំងឡាយនោះ, នេះហៅថា ញាតិ ។

បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ, ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ)
 នេះ ត្រូវហើយនូវអាបត្តិជាច្រើន អាបត្តិខ្លះបិទបាំង១០ថ្ងៃ ។ បើ ខ្លះបិទបាំង
 ១០ ថ្ងៃ, បណ្តាអាបត្តិទាំងឡាយនោះ អាបត្តិទាំងឡាយណា ដែលបិទបាំង
 ១០ ថ្ងៃ ភិក្ខុនោះសូមនូវសមាធានបរិវាសអំពីសង្ឃ តាមតម្លៃនៃអាបត្តិទាំង
 ឡាយនោះ; បណ្តាអាបត្តិទាំងឡាយនោះ អាបត្តិទាំងឡាយណា ដែលបិទ
 បាំង១០ ថ្ងៃ (ឥឡូវ) សង្ឃឱ្យនូវសមាធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ)
 តាមតម្លៃនៃអាបត្តិទាំងឡាយនោះ; បណ្តាអាបត្តិទាំងឡាយនោះ អាបត្តិ
 ទាំងឡាយណា ដែលបិទបាំង១០ ថ្ងៃ ការឱ្យនូវសមាធានបរិវាស ដល់
 ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) តាមតម្លៃនៃអាបត្តិទាំងឡាយនោះ គាប់ចិត្តដល់លោក
 អ្នកមានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគាប់
 ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកអ្នកមានអាយុអង្គនោះត្រូវ
 និយាយឡើង ។

ខ្ញុំពាលនូវសេចក្តីនេះ ជាគំរប់ពីរដងទៀត ។ បេ ។

ខ្ញុំពាលនូវសេចក្តីនេះ ជាគំរប់បីដងទៀត ។ បេ ។

បណ្តាអាបត្តិទាំងឡាយនោះ អាបត្តិទាំងឡាយណាដែលបិទបាំងខ្លួន
សមាធានបរិវាស សង្ឃបានឱ្យហើយ ដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) តាមតម្លៃ
នៃអាបត្តិទាំងឡាយនោះ, តាមឱ្យនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ
បានជាសង្ឃស្ងៀម, ខ្ញុំចាំទុកនូវរឿងនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ។

កាលបើបកប្បវេណីហើយ កិច្ចទាំងឡាយមានសមាធានវត្តជាដើម មាន
ទំនងបែបបទដូចបាននិយាយខាងដើមចេញហើយ ។ កិច្ចនោះ លុះសមាធាន
រួចហើយ ត្រូវប្រាប់វត្តដូច្នេះ អហម្ពិក្ខុ សម្ពុត្តហុណ អាប-
ត្តិយោ អាបត្តិ ឯកត្វា អាបត្តិយោ ឯកាហប្បដិច្ចដ្ឋា-
យោ ។ បេ ។ ឯកត្វា ឧសាហប្បដិច្ចដ្ឋាយោ សោហំ
សង្ឃ តាសំ អាបត្តិយោ អាបត្តិយោ ឧសាហប្បដិ-
ច្ចដ្ឋាយោ តាសំ អត្សេន សមោធានបរិវាសំ យាថី
តស្ស មេ សង្ឃ តាសំ អាបត្តិយោ អាបត្តិយោ
ឧសាហប្បដិច្ចដ្ឋាយោ តាសំ អត្សេន សមោធានបរិវាសំ
អនាសិ សោហំ បរិវាសាមិ វេទិយាមហំ កន្តេ វេទិយតីតិ
មំ សង្ឃ ធាតេតុ “បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណាបានត្រូវ
ហើយនូវអាបត្តិជាច្រើន អាបត្តិខ្លះបិទបាំងខ្លួន ។ បេ ។ ខ្លះបិទបាំងខ្លួន,

បណ្តាអាបត្តិទាំងឡាយនោះ អាបត្តិទាំងឡាយណា ដែលបិទបាំងខ្លួន
 ខ្ញុំព្រះករុណានោះបានសូមហើយនូវសមោធានបរិវាសអំពីសង្ឃ តាមតម្លៃ
 អាបត្តិទាំងឡាយនោះ; បណ្តាអាបត្តិទាំងឡាយនោះ អាបត្តិទាំងឡាយណា
 ដែលបិទបាំងខ្លួន សង្ឃបានឲ្យហើយនូវសមោធានបរិវាស ដល់ខ្ញុំព្រះ
 ករុណានោះ តាមតម្លៃនៃអាបត្តិទាំងឡាយនោះ (ឥឡូវ) ខ្ញុំព្រះករុណានោះ
 ប្រព្រឹត្តបរិវាស, បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណាសូមប្រាប់វត្ត សូម
 ព្រះសង្ឃចាំទុកនូវខ្ញុំព្រះករុណាថា កិត្តនេះបានប្រាប់វត្ត” ។

លុះកិត្តនោះបានប្រព្រឹត្តបរិវាសគ្រប់គ្រាន់ហើយ សង្ឃត្រូវឲ្យ
 មានក្នុងដល់កិត្តនោះ ត្រូវឲ្យកិត្តនោះសូត្រសូមមានក្នុងចុង អបាម្ពន្ត
 សម្ពហុលា អាបត្តិយោ អាបត្តិដ៏ ឯកត្វា អាបត្តិយោ
 ឯកាហឫដ៏ច្នៀយយោ ។ បេ។ ឯកត្វា ឧសាហឫដ៏ច្នៀ-
 យយោ សោហំ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិដ៏ យោ អាបត្តិយោ
 ឧសាហឫដ៏ច្នៀយយោ តាសំ អត្សេន សមោធានបរិ-
 វាសំ យាចី តស្ស មេ សង្ឃោ តាសំ អាបត្តិដ៏ យោ អា-
 បត្តិយោ ឧសាហឫដ៏ច្នៀយយោ តាសំ អត្សេន សមោធា-
 នបរិវាសំ អនាសិ សោហម្ពន្ត បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ
 តាសំ អាបត្តិដ៏ ធារត្តំ ម្សានត្តំ យាចាមិ “បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏
 ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណាបានត្រូវហើយនូវអាបត្តិជាច្រើន អាបត្តិទាំងបិទបាំងខ្លួន

។ បេ។ ខ្លះបិទបាំង១០ថ្ងៃ បណ្តាអាបត្តិទាំងឡាយនោះ អាបត្តិទាំងឡាយ
ណា ដែលបិទបាំង ១០ ថ្ងៃ ខ្ញុំព្រះករុណានោះបានសូមហើយនូវសមា-
ធានបរិវាសអំពីសង្ឃ តាមគម្លៃនៃអាបត្តិទាំងឡាយនោះ បណ្តាអាបត្តិ
ទាំងឡាយនោះ អាបត្តិទាំងឡាយណាដែលបិទបាំង១០ថ្ងៃ សង្ឃបានឲ្យ
ហើយនូវសមាធានបរិវាស ដល់ខ្ញុំព្រះករុណានោះ តាមគម្លៃនៃអាបត្តិ
ទាំងឡាយនោះ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណានោះបានប្រព្រឹត្ត
បរិវាសគ្រប់គ្រាន់ហើយ (ឥឡូវ) សូមនូវមានគូ ៦ រាត្រី អំពីសង្ឃ
ដើម្បីអាបត្តិទាំងឡាយនោះ” (សូត្រ ៣ ដង) ។

ភិក្ខុអកុល្យាស ប្រតិពល ត្រូវផ្ញើសង្ឃ៧៖

សុណាតុមេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ (ឥត្តន្ទាមោ) ភិក្ខុ សម្ព-
ហុលា អាបត្តិយោ អាបត្តិ ឯកត្ថា អាបត្តិយោ ឯកា-
ហប្បដិច្ចន្ទាយោ ។ បេ។ ឯកត្ថា ទសាហប្បដិច្ចន្ទាយោ
សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិយោ អាបត្តិយោ ទសា-
ហប្បដិច្ចន្ទាយោ តាសំ អគ្សេន សមោធានបរិវាសំ
យាចិ សង្ឃោ (ឥត្តន្ទាមស្ស) ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តិយោ
អាបត្តិយោ ទសាហប្បដិច្ចន្ទាយោ តាសំ អគ្សេន
សមោធានបរិវាសំ អនាសំ សោ បរិវត្តបរិវាសោ
សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិយោ ឆានត្តំ មានត្តំ យាចតិ យេនិ

សង្ឃស្ស បត្តកល្យ សង្ឃោ (ឥន្ទ្រាមស្ស) ភិក្ខុវោ
តាសំ អាបត្តិនំ ធារត្តំ មាណត្តំ ទទេយ្យ ឯសា ញត្តិ ។

សុណាតុ មេកន្តេ សង្ឃោ អយំ (ឥន្ទ្រាមោ) ភិក្ខុ
សម្ពហុលា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ ឯកត្វា អាបត្តិយោ
ឯកាហប្បដិច្ចដ្ឋាយោ ។ បេ ។ ឯកត្វា ទសាហប្បដិ-
ច្ចដ្ឋាយោ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិនំ យា អាបត្តិយោ
ទសាហប្បដិច្ចដ្ឋាយោ តាសំ អគ្សេន សមោធានបរិវា-
សំ យាចិ សង្ឃោ (ឥន្ទ្រាមស្ស) ភិក្ខុវោ តាសំ អាបត្តិ-
នំ យា អាបត្តិយោ ទសាហប្បដិច្ចដ្ឋាយោ តាសំ អគ្សេន
សមោធានបរិវាសំ អនាសិ សោ បរុវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ
តាសំ អាបត្តិនំ ធារត្តំ មាណត្តំ យាចិ សង្ឃោ (ឥន្ទ្រ-
ន្ទាមស្ស) ភិក្ខុវោ តាសំ អាបត្តិនំ ធារត្តំ មាណត្តំ
នេតិ យស្សយស្សតោ មតិ (ឥន្ទ្រាមស្ស) ភិក្ខុវោ
តាសំ អាបត្តិនំ ធារត្តំ មាណត្តស្ស ទានំ សោ តុណ្ហស្ស
យស្ស នក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។

ទុតិយម្យំ ឯកមត្តំ វនាមិ ។ បេ ។

តតិយម្យំ ឯកមត្តំ វនាមិ ។ បេ ។

ទី១ សង្ឃោ (ឥន្ទ្រាមស្ស) ភិក្ខុវោ តាសំ អាបត្តិនំ

ធារត្តំ មាណសំ ឧមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុល្លា វេរមេតំ
 ធារយាមិ “បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ, ភិក្ខុ
 (ឈ្មោះនេះ) នេះ ត្រូវហើយនូវអាបត្តិជាច្រើន អាបត្តិខ្លះបិទបាំង១២ថ្ងៃ
 ៗ បេ ៗ ខ្លះបិទបាំង១០ថ្ងៃ; បណ្តាអាបត្តិទាំងឡាយនោះ អាបត្តិទាំងឡាយ
 ណា ដែលបិទបាំង ១០ ថ្ងៃ ភិក្ខុនោះបានសូមហើយនូវសមោធានបរិ-
 វាសអំពីសង្ឃ តាមតម្លៃនៃអាបត្តិទាំងឡាយនោះ; បណ្តាអាបត្តិទាំងឡាយ
 នោះ អាបត្តិទាំងឡាយណា ដែលបិទបាំង១០ថ្ងៃ សង្ឃបានឲ្យហើយនូវ
 សមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) តាមតម្លៃនៃអាបត្តិទាំងឡាយ
 នោះ ភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តិបរិវាសគ្រប់គ្រាន់ហើយ សូមនូវមានក្នុង ៦ រាត្រី
 អំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិទាំងឡាយនោះ; បើមានក្តីទានកម្ម មានកាលដ៏
 សមគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីឲ្យនូវមានក្នុង ៦ រាត្រីដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ)
 ដើម្បីអាបត្តិទាំងឡាយនោះ; នេះហៅថា ញត្តិ ។

បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ, ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ)
 នេះ ត្រូវហើយនូវអាបត្តិជាច្រើន អាបត្តិខ្លះបិទបាំង ១២ថ្ងៃ ៗ បេ ៗ ខ្លះបិទបាំង
 ១០ថ្ងៃ; បណ្តាអាបត្តិទាំងឡាយនោះ អាបត្តិទាំងឡាយណា ដែលបិទបាំង
 ១០ថ្ងៃ; ភិក្ខុនោះបានសូមហើយនូវសមោធានបរិវាសអំពីសង្ឃ តាមតម្លៃ
 នៃអាបត្តិទាំងឡាយនោះ; បណ្តាអាបត្តិទាំងឡាយនោះ; អាបត្តិទាំងឡាយ

ណា ដែលបំបែកចំណង់ ១០ ថ្ងៃ សង្ឃបានឲ្យហើយនូវសមាធានបរិវាស
 ដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) តាមតម្លៃនៃអាបត្តិពុទ្ធារាមនោះ ភិក្ខុនោះបាន
 ប្រព្រឹត្តបរិវាសគ្រប់គ្រាន់ហើយ សូមនូវមានក្តី ក្នុងក្រីក្រដ៏សង្ឃ ដើម្បីអា-
 បត្តិពុទ្ធារាមនោះ (ឥឡូវ) សង្ឃឲ្យនូវមានក្តី ក្នុងក្រីក្រដ៏សង្ឃ (ឈ្មោះនេះ)
 ដើម្បីអាបត្តិពុទ្ធារាមនោះ, ការឲ្យនូវមានក្តីក្នុងក្រីក្រដ៏សង្ឃ (ឈ្មោះនេះ)
 ដើម្បីអាបត្តិពុទ្ធារាមនោះ គាប់ចិត្តដល់លោកអ្នកមានអាយុអង្គណា
 លោកអ្នកមានអាយុអង្គនោះស្រៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកអ្នកមាន
 អាយុអង្គណា លោកអ្នកមានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។

ខ្ញុំពោលនូវសេចក្តីនេះ ជាគំរូបំបែកដង្ហែង ។ បេ។

ខ្ញុំពោលនូវសេចក្តីនេះ ជាគំរូបំបែកដង្ហែង ។ បេ។

មានក្តី ក្នុងក្រី សង្ឃបានឲ្យហើយដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បីអាបត្តិ
 ពុទ្ធារាមនោះ, ការឲ្យនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជា
 សង្ឃស្រៀម, ខ្ញុំចាំទុកនូវរឿងនេះ ដោយអាការស្រៀមយ៉ាងនេះ” ។

កាលបើបំបែកចំណង់ហើយ កិច្ចពុទ្ធារាមមានសមាធានវត្តជាដើម
 មានទំនងបែបបទដូចបាននិយាយខាងដើមរួចហើយ ។ លុះសមាធាន
 វត្តរួចហើយ ត្រូវប្រាប់វត្តដូច្នេះ អហម្ពុទ្ធ សម្ពុហុល អាបត្តិ-
 យោ អាបត្តិ ឯកត្ថា អាបត្តិយោ ឯកត្ថា ហឫដ្ឋិច្ចន្ទាយោ
 ។ បេ។ ឯកត្ថា ឧសាហឫដ្ឋិច្ចន្ទាយោ សោហំ សង្ឃ

តាសំ អាបត្តិធំ យា អាបត្តិយោ ឧសាហប្បដិច្ចដ្ឋាយោ
តាសំ អត្យោន សមោធានបរិវាសំ យាចី តស្ស មេ
សង្ឃោ តាសំ អាបត្តិធំ យា អាបត្តិយោ ឧសាហប្បដិ-
ច្ចដ្ឋាយោ តាសំ អត្យោន សមោធានបរិវាសំ អនាសិ
សោហំ បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃោ តាសំ អាបត្តិធំ ធារត្ត
មាណត្ត យាចី តស្ស មេ សង្ឃោ តាសំ អាបត្តិធំ ធារត្ត
មាណត្ត អនាសិ សោហំ មាណត្ត ចកមិ វេទិយាមហំ
កន្តេ វេទិយតិច្ឆិ មំ សង្ឃោ ធារេតុ “បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន
ខ្ញុំព្រះករុណាត្រូវហើយនូវអាបត្តិជាច្រើន អាបត្តិខ្លះបិទបាំង ១ ថ្ងៃ ៗ បេរ
ខ្លះបិទបាំង១០ថ្ងៃ បណ្តាអាបត្តិទាំងឡាយនោះ អាបត្តិទាំងឡាយណា
ដែលបិទបាំង១០ថ្ងៃ ខ្ញុំព្រះករុណានោះបានសូមហើយនូវសមោធានបរិវា-
សអំពីសង្ឃ តាមតម្លៃនៃអាបត្តិទាំងឡាយនោះ, បណ្តាអាបត្តិទាំងឡាយ
នោះ អាបត្តិទាំងឡាយណា ដែលបិទបាំង១០ថ្ងៃ សង្ឃបានឲ្យហើយនូវ
សមោធានបរិវាស ដល់ខ្ញុំព្រះករុណានោះ តាមតម្លៃនៃអាបត្តិទាំងឡាយ
នោះ ខ្ញុំព្រះករុណានោះបានប្រព្រឹត្តិបរិវាសគ្រប់គ្រាន់ហើយ បានសូម
ហើយ នូវមានក្ត ៦ ពត្រីអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិទាំងឡាយនោះ សង្ឃបាន
ឲ្យហើយនូវមានក្ត ៦ ពត្រី ដល់ខ្ញុំព្រះករុណានោះ ដើម្បីអាបត្តិទាំងឡាយ
នោះ, (ឥឡូវ) ខ្ញុំព្រះករុណានោះប្រព្រឹត្តិមានក្ត, បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន

ខ្ញុំព្រះគរុណាសូមប្រាប់វត្ត សូមព្រះសង្ឃបំពេញនូវខ្ញុំព្រះគរុណាថា ភិក្ខុនេះ
បានប្រាប់វត្ត” (សូត្រសូម ៣ ជង) ។

លុះភិក្ខុនោះបានប្រព្រឹត្តមានក្តីសព្វគ្រប់ហើយ សង្ឃត្រូវធ្វើអញ្ញាតកម្ម
ដល់ភិក្ខុនោះ តែក្នុងទីនេះ មិនទាន់បាននិយាយអំពីអញ្ញាតកម្មទេ នឹង
និយាយដល់ទៅកម្មលក្ខណៈខាងចុង ។

មិស្សត្តកសមោធានបរិវាស ភិបរិវាសដែលសង្ឃត្រូវឱ្យ
ដោយប្រជុំអាបត្តិដែលច្រឡំច្រឡំគ្នា ភិបរិវាសដែលមានវត្តផ្សេង ។ គ្នា
មានឈ្មោះថា សុត្តវិស្សដ្ឋី កាយសំសត្ថៈ និង ទុដ្ឋល្លវាចា
ជាដើម ។ ភិក្ខុដែលត្រូវអាបត្តិមានសភាពយ៉ាងនេះ វេលាដែលធ្វើបរិ-
វាស ត្រូវសូត្រសូមបរិវាសដូច្នេះ អហម្ពន្តេ សម្ពហុលា សង្ឃ-
ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋី ឯតំ សុត្តវិស្សដ្ឋី ឯតំ
កាយសំសត្ថំ ឯតំ ទុដ្ឋល្លវាចំ ឯតំ អត្តកាមំ ឯតំ
សញ្ជរត្តំ ឯតំ កុដិការ^(១) ឯតំ វិហារការំ ឯតំ ទុដ្ឋ-
នោសំ ឯតំ អញ្ញភាតិយំ ឯតំ សង្ឃកេទំ ឯតំ កេទា-
នុវត្តកំ ឯតំ ទុព្វចំ ឯតំ កុលទូសតំ សោហម្ពន្តេ
សង្ឃតាសំ អាបត្តិនំ សមោធានបរិវាសំ យាចាមិ “បពិត្រ
ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះគរុណាបានត្រូវហើយ នូវអាបត្តិសង្ឃទិសេសជា

១ ជា កុដិការំ ព័មាន ។

ច្រើន អាបត្តិមួយឈ្មោះសុក្ខវិស្សដ្ឋ មួយឈ្មោះកាយសំសគ្គៈ មួយឈ្មោះ
 ទុដ្ឋលុក្ខ មួយឈ្មោះអគ្គតាមៈ មួយឈ្មោះសញ្ញាវត្ថុៈ មួយឈ្មោះកុដិការៈ
 មួយឈ្មោះវិហារការៈ មួយឈ្មោះទុដ្ឋពាសៈ មួយឈ្មោះអញ្ញាកាតិយៈ មួយ
 ឈ្មោះសង្ឃកេទៈ មួយឈ្មោះភិទានវត្ថុកៈ មួយឈ្មោះទុព្វចៈ មួយឈ្មោះ
 កុល្យូសកៈ បព៌ត្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណានោះ សូមនូវសមោទន-
 បរិវាសអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិទាំងឡាយនោះ ” សូត្រ ៣ ដង ។

វិនយធរគប្បីលេលកប្រកបចងកម្មវាចា ឲ្យត្រូវតាមទំនងពាក្យសូម
 នេះ ធ្វើវិនយកម្មដល់កិត្តិវិស្សដ្ឋអាបត្តិបែបនេះ ទាំងមានក្តីទាំងអញ្ញាន ក៏
 ត្រូវរៀបរៀងឲ្យត្រូវតាមទំនងពាក្យសូមនេះដែរ ។

មួយទៀត បើអាបត្តិដែលមិនបិទបាំងទេ សង្ឃមិនបាច់ឲ្យបរិវាស
 ឡើយ ត្រូវឲ្យតែមានក្តី ៦ ព្រឹក ហើយឲ្យអញ្ញានទៅ ក៏អាចនឹងរួចចាក
 អាបត្តិបាន តាមពុទ្ធានុញ្ញាត ។ ឯវិធីដែលធ្វើមានក្តីនោះ ត្រូវឲ្យសូមដូច្នេះ
 អហម្ពន្តេ សម្ពហុលា អាបត្តិយោ អាបត្តិដ៏ អប្បដិច្ច-
 ដ្ឋានយោ សោហម្ពន្តេ សង្ឃំ សម្ពហុលា អាបត្តិដ៏ អប្បដិ-
 ច្ចដ្ឋានំ ធារត្តំ មាណត្តំ យាចាមិ ។ អហម្ពន្តេ ។ បេ ។
 ទុតិយម្បំ កន្តេ សង្ឃំ សម្ពហុលា អាបត្តិដ៏ អប្បដិច្ច-
 ដ្ឋានំ ធារត្តំ មាណត្តំ យាចាមិ ។ អហម្ពន្តេ ។ បេ ។ តតិយម្បំ
 កន្តេ សង្ឃំ សម្ពហុលា អាបត្តិដ៏ អប្បដិច្ចដ្ឋានំ ធារត្តំ

មានត្ថំ យាចាមិ^(១) “បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះគរុណាត្រូវហើយ
 នូវអាបត្តិជាច្រើន មិនបានបិទបាំងទេ, បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន (ភ័ក្ត្រ) ខ្ញុំ
 ព្រះគរុណាដោយសូមនូវមានត្ថំ ៦ រាត្រីអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន ដែល
 មិនបិទបាំង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះគរុណា ។ បេវ បពិត្រព្រះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះគរុណាសូមនូវមានត្ថំ ៦ រាត្រីអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជា
 ច្រើន ដែលមិនបិទបាំង ជាគំរូប្រពៃណីទៀត ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំ
 ព្រះគរុណា ។ បេវ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះគរុណាសូមនូវមានត្ថំ ៦
 រាត្រីអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើនដែលមិនបិទបាំង ជាគំរូប្រពៃណីទៀត”។

កិក្ខុអកណ្ឌាស ប្រគិតល ត្រូវផ្ដេងសង្ឃថា:

សុណាតុ មេ កន្ថេ សង្ឃោ អយំ (ឥត្ថន្ទាមោ)
 ភិក្ខុ សម្ពហុលា អាបត្តិយោ អាបត្តិ អប្បជិច្ឆន្ទា យោ
 សោ សង្ឃំ សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ អប្បជិច្ឆន្ទានំ ធារត្ថំ
 មានត្ថំ យាចតិ យនិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ
 (ឥត្ថន្ទាមស្ស) ភិក្ខុនោ សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ អប្បជិ-
 ច្ឆន្ទានំ ធារត្ថំ មានត្ថំ ធនេយ្យ ឯសា ញត្ថិ ។

សុណាតុ មេ កន្ថេ សង្ឃោ អយំ (ឥត្ថន្ទាមោ) ភិក្ខុ

១ វិធីសូត្រសូមបរិសន្តិមានត្ថំ ដែលនិយាយដោយសង្ខេបទាំងប៉ុន្មាន ត្រូវនិយាយតាម
 បែបនេះទាំងអស់ ។



សម្ពហុលា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ អប្បដិច្ចដ្ឋាយោ សោ
 សង្ឃំ សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ អប្បដិច្ចដ្ឋានំ ធារត្ថំ មាណត្ថំ
 យាចតិ សង្ឃោ (ឥន្ទដ្ឋាមស្ស) ភិក្ខុនោ សម្ពហុលានំ
 អាបត្តិនំ អប្បដិច្ចដ្ឋានំ ធារត្ថំ មាណត្ថំ ទេតិ យស្សយ-
 ស្មតោ ឧមតិ (ឥន្ទដ្ឋាមស្ស) ភិក្ខុនោ សម្ពហុលានំ
 អាបត្តិនំ អប្បដិច្ចដ្ឋានំ ធារត្ថំ មាណត្ថស្ស ទានំ សោ
 តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។

ទុតិយម្បំ ឯតមត្ថំ វេទានិ ។ បេ ។

តតិយម្បំ ឯតមត្ថំ វេទានិ ។ បេ ។

ទិដ្ឋំ សង្ឃោ (ឥន្ទដ្ឋាមស្ស) ភិក្ខុនោ សម្ពហុ-
 លានំ អាបត្តិនំ អប្បដិច្ចដ្ឋានំ ធារត្ថំ មាណត្ថំ ឧមតិ
 សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហំ វេទេតំ ធារយានិ ។

“បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ, ភិក្ខុ (ឈ្មោះ
 នេះ) នេះ ត្រូវហើយនូវអាបត្តិជាច្រើន មិនបានបិទបាំងទេ ភិក្ខុនោះសូម
 នូវមានក្តី ឯ ពត្រីអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន ដែលមិនបិទបាំង បើ
 មានក្តីបានកម្ម មានកាលដ៏សមគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីឱ្យនូវមានក្តី
 ពត្រី ដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន ដែលមិនបិទបាំង នេះ
 ហៅថា ញត្តិ ។



បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ ភិក្ខុ (ឈ្មោះ
នេះ) នេះ ត្រូវហើយនូវអាបត្តិជាច្រើន មិនបានបិទបាំងទេ ភិក្ខុនោះសូម
នូវមានក្តឯកត្រីអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន ដែលមិនបិទបាំង (ឥឡូវ)
សង្ឃឲ្យនូវមានក្តឯកត្រី ដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន ដែល
មិនបិទបាំង; ការឲ្យនូវមានក្តឯកត្រី ដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បីអាបត្តិជា
ច្រើន ដែលមិនបិទបាំង គាប់ចិត្តដល់លោកអ្នកមានអាយុអង្គណា លោក
អ្នកមានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកអ្នកមានអាយុអង្គ
ណា លោកអ្នកមានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។

ខ្ញុំពោលនូវសេចក្តីនេះ ជាគំរូបដ៏វង្សៀត ។ បេ ។

ខ្ញុំពោលនូវសេចក្តីនេះ ជាគំរូបដ៏វង្សៀត ។ បេ ។

មានក្ត ៦ កត្រី សង្ឃបានឲ្យហើយ ដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បីអាបត្តិ
ជាច្រើន ដែលមិនបិទបាំង; ការឲ្យនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ
បានជាសង្ឃស្ងៀម, ខ្ញុំចាំទុកនូវរឿងនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ” ។

កាលបើចប់កម្មវាចាហើយ កិច្ចព័ន្ធជាសមាធានវត្តក្តី ដាក់វត្តក្តី
ការប្រព្រឹត្តមានក្តក្តី គប្បីដឹងតាមរបៀបដូចបាននិយាយខាងដើម រួច
មកហើយ ។ ភិក្ខុនោះលុះសមាធានវត្តរួចហើយ ត្រូវប្រាប់វត្តដូច្នេះ
អមាម្ពន្តេ សម្ពហុលា អាបត្តិយោ អាបត្តិ អប្បដិច្ចដ្ឋា-
យោ សោហំ សង្ឃី សម្ពហុលាធំ អាបត្តិធំ អប្បដិច្ច

ដ្ឋានំ ធារត្តំ មាណត្តំ យាចី តស្ស មេ សង្ឃោ សម្ពហុ លាងំ
 អាបត្តិទំ អប្បដិច្ចដ្ឋានំ ធារត្តំ មាណត្តំ អនាសិ សោហំ
 មាណត្តំ ចរាមិ វេទិយាមហំ កន្តោ វេទិយត្ថិតិ មំ សង្ឃោ
 ធារេតុ “បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណាត្រូវហើយនូវអាបត្តិជា
 ច្រើន មិនបានបិទបាំងទេ ខ្ញុំព្រះករុណានោះ បានសូមហើយនូវមានក្តី
 រាត្រីអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន ដែលមិនបិទបាំង សង្ឃបានឲ្យហើយ
 នូវមានក្តីរាត្រី ដល់ខ្ញុំព្រះករុណានោះ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន ដែលមិន
 បិទបាំង (ឥឡូវ) ខ្ញុំព្រះករុណានោះប្រព្រឹត្តមានក្តី, បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏
 ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណាសូមប្រាប់វត្ត សូមព្រះសង្ឃចំណុះនូវខ្ញុំព្រះករុណាថា
 ភិក្ខុនេះបានប្រាប់វត្ត” ។

លុះភិក្ខុនោះបានប្រព្រឹត្តមានក្តីគ្រប់ ៦ រាត្រីហើយ សង្ឃមានគណៈ ២០
 រូប ត្រូវធ្វើអញ្ជូនកម្មចំពោះភិក្ខុនោះ តែអញ្ជូន មិនទាន់បាននិយាយ
 ក្នុងទីនេះទេ នឹងនិយាយដល់ទៅកម្មលក្ខណៈខាងចុង ដែលគម្ពីរនេះទៅ
 ទៀត ។ ការឲ្យខ្ញុំបរិវាសនឹងការឲ្យមានក្តីដូចបាននិយាយមកនេះ ហៅ
 ថា ផាណ ក្នុងញត្តិចតុត្តកម្មកថានេះ ។

ឆិត្តហៈ ការសង្កត់សង្កិន ។ សង្កត់សង្កិនក្នុងទីនេះសំដៅយក
 មូលាយប្បដិកស្សនកម្ម គឺការទាញត្រឡប់មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិវិញ ។
 សេចក្តីថា ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសសបិទបាំងប៉ុន្មានថ្ងៃ សង្ឃឲ្យបរិវាស

តាមកំណត់ថ្ងៃដែលបំប៉ន ក៏ក្នុងនោះកំពុងប្រព្រឹត្តបរិវាស គឺត្រូវអាបត្តិ
សង្ស័យចំសេសទៀត បំប៉នទៀត តែអាបត្តិក្រោយបំប៉នគឺច្រើន
ជាងអាបត្តិមុន ឬស្មើថ្ងៃគ្នា ក៏ក្នុងនោះត្រូវសូមនូវមូលាយប្បដិកស្សនកម្ម
អំពីសង្ឃ សង្ឃត្រូវឲ្យនូវមូលាយប្បដិកស្សនកម្មដល់ក៏ក្នុងនោះ ដោយញាតិ
ចតុត្ថកម្មវា ឈ្មោះថាបានពាញក៏ក្នុងនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិហើយ ត្រូវ
ឲ្យក៏ក្នុងនោះសូមនូវសមោធានបរិវាស សង្ឃបានឲ្យសមោធានបរិវាស គឺ
ប្រជុំអាបត្តិមុននឹងក្រោយធ្វើជាមួយគ្នា ថ្ងៃដែលបានប្រព្រឹត្តបរិវាសហើយ
ទាំងប៉ុន្មាន ត្រូវលុបចោលទាំងអស់ ត្រូវប្រព្រឹត្តសាជាថ្មីទៀត យកត្រឹម
តែកំណត់ថ្ងៃអាបត្តិមុនប៉ុណ្ណោះ បរិវាសក្រោយនេះ ហៅថា ឧបាសមោ-
ធានបរិវាស ។ ត្រង់ពាក្យថា សង្ឃឲ្យនូវមូលាយប្បដិកស្សនកម្មដល់ក៏ក្នុង
នោះ ហៅថា ធិត្ថហៈ ការសង្កត់សង្កិន ក្នុងញាតិចតុត្ថកម្មក្នុងនោះ ។
ប៉ុន្តែក្នុងនោះ មិនបានស្រង់យកញាតិនោះមកនិយាយទេ ព្រោះ
បាននិយាយខាងដើមត្រង់ ឧបាសមោធានបរិវាស រួចហើយ ។

សមនុកាសនា ការសូត្រសមនុកាសនកម្ម ហាមប្រាមនូវកិត្តបុកិត្តនី
ដែលប្រព្រឹត្តមិនសមគួរ ក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា ឲ្យលះបង់នូវអំពើពាក្រក
នោះចោលចេញទៅ បើមិនលះបង់ទេ ត្រូវអាបត្តិសង្ស័យចំសេសក៏មាន
ប៉ុល្តិចៗក៏មាន បាចិត្តយៈក៏មាន ទុក្ខក៏មាន បារាជកក៏មាន។ ក៏ដំណើរសូត្រ
សមនុកាសនកម្មនោះ មាន ១១ សិក្ខាបទ ដែលលោកពាញមកចង្អុល

បង្ហាញក្នុងញាតិបុគ្គលកម្មក្នុងនេះ គឺកិត្តិក្នុងមាន ៥ សិក្ខាបទ កិត្តិនិក្ខ័យ
 មាន ៦ សិក្ខាបទ ត្រូវជា ១១ សិក្ខាបទ ។
 សូមអធិប្បាយសិក្ខាបទទាំង ១១ ដោយសង្ខេប ដូចតទៅនេះ ៖

១-សង្ឃកេនសិក្ខាបទ ជាសិក្ខាបទទី ១០ ក្នុងសង្ឃទិសេស-
 កណ្ត មានរឿងថា កាលព្រះមានព្រះភាគ គង់នៅក្នុងវត្តវៀរនៃកលន្ទក-
 និវាសន្តាននាគ្រងរាជគ្រឹះ កាលនោះ ទេវទត្តកិត្តិព្យាយាមដើម្បីបំបែក
 សង្ឃដែលព្រមព្រៀងគ្នា សេចក្តីព្យាយាមនោះក៏ត្រូវវត្តាហូសប្រមាណ ។
 ពួកកិត្តិដែលមានសេចក្តីប្រាថ្នាចិត្ត ក៏នាំគ្នាគ្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ,
 ព្រះអង្គទ្រង់បញ្ជាសិក្ខាបទថា យោ បទ កិត្តិ សមត្ថសង្ឃ
 សង្ឃសង្ឃ កេនាយ បរក្កមេយ្យ កេននសំវត្ថនិកំ វា
 អធិករណំ សមាធាយ បត្តយ្ហ តិដ្ឋេយ្យ សោ កិត្តិ
 កិត្តិហិ ឯវមស្ស វចនីយោ មា អាយស្មា សមត្ថសង្ឃ
 សង្ឃសង្ឃ កេនាយ បរក្កមិ កេននសំវត្ថនិកំ វា អធិក-
 រណំ សមាធាយ បត្តយ្ហ អដ្ឋាសិ សមេតាយស្មា
 សង្ឃន សមត្តោ ហិ សង្ឃោ សម្មោទមាធមោ អវិវទមា-
 ធមោ ឯកុទ្ទេសោ ជាសុ វិហរតីតិ ឯវញ្ច សោ កិត្តិ
 កិត្តិហិ វុច្ឆមាធមោ តថេវ បត្តន្តោយ្យ សោ កិត្តិ កិត្តិហិ
 យាវតតិយំ សមនុភាសិតញ្ច តស្ស បដិទិស្សត្តាយ

យោវតតិយញ្ចេ សមទុកាសិយមា នោ តំ បដិទិស្ស-
 ដ្ឋេយ្យំ នំច្ចុតំ កុសលំ នោ ចេ បដិទិស្សដ្ឋេយ្យំ
 សង្ខារិកសេសោ “ភិក្ខុណាមួយព្យាយាម ដើម្បីបំបែកសង្ស័យ ដែល
 ព្រមព្រៀងគ្នាឬកាន់យកនឹងផ្គុំឡើងនូវអធិការណ៍ ដែលប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បី
 បែកគ្នា, ភិក្ខុចាំឡើយគប្បីនិយាយនឹងភិក្ខុនោះយ៉ាងនេះថា លោកអ្នក
 មានអាយុ កុំព្យាយាមដើម្បីបំបែកសង្ស័យដែលព្រមព្រៀងគ្នាឡើយ ឬកុំកាន់
 យកនឹងផ្គុំឡើងនូវអធិការណ៍ដែលប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីបែកគ្នាឡើយ, លោក
 អ្នកមានអាយុ ចូរព្រមព្រៀងគ្នាជាមួយនឹងសង្ស័យទៅ ព្រោះថាសង្ស័យដែល
 ព្រមព្រៀងគ្នា រីករាយរកគ្នា មិនទាស់ទែងគ្នា មានទទួលជាមួយគ្នា រមែង
 នៅជាសុខសប្បាយ, ភិក្ខុនោះកាលបើភិក្ខុចាំឡើយ និយាយយ៉ាងនេះ
 ហើយ ក៏នៅតែផ្គុំឡើងយ៉ាងនោះដែរ ភិក្ខុចាំឡើយគប្បី (សូត្រ
 សមទុកាសនកម្ម) ហាមប្រាមភិក្ខុនោះ ជាគំរប់បំផងជាកំណត់ ដើម្បីឱ្យ
 លះបង់ខ្ញុំអំពើនោះចេញ ភិក្ខុនោះកាលបើភិក្ខុចាំឡើយ (សូត្រសមទុកា-
 សនកម្ម) ហាមប្រាមជាគំរប់ ៣ ដង ក៏លះបង់ខ្ញុំអំពើនោះចេញ, ការ
 លះបង់នេះ ជាការគាប់ប្រសើរ (ឥតទោស) បើមិនលះបង់ទេ, ត្រូវ
 តាមគ្គិសង្ស័យទិសេស” ។

ត្រង់ពាក្យថា ហាមប្រាម នោះគឺសូត្រសមទុកាសនកម្មដោយ
 ញាតិបុគ្គលកម្មវាចា ។ ភិក្ខុអ្នកឈ្លាស ប្រតិពល ត្រូវផ្ដើមសង្ស័យថា

សុណាតុ មេ កន្លែ សង្ឃោ អយំ (ឥត្តន្ទាមោ) ភិក្ខុ
 សមគុស្ស សង្ឃស្ស ភេទាយ បរក្កមតិ សោ តំ វត្ថុ
 ឧប្បជិជិស្សជ្ជតិ យជិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ
 (ឥត្តន្ទាមំ) ភិក្ខុំ សមនុកាសេយ្យ តស្ស វត្ថុស្ស បជិជិ-
 ស្សក្កាយ ឯសា ញត្តិ ។

សុណាតុ មេ កន្លែ សង្ឃោ អយំ (ឥត្តន្ទាមោ) ភិក្ខុ
 សមគុស្ស សង្ឃស្ស ភេទាយ បរក្កមតិ សោ តំ វត្ថុ
 ឧប្បជិជិស្សជ្ជតិ សង្ឃោ (ឥត្តន្ទាមំ) ភិក្ខុំ សមនុកាស-
 តិ តស្ស វត្ថុស្ស បជិជិស្សក្កាយ យស្សយស្សតោ
 ឧមតិ (ឥត្តន្ទាមស្ស) ភិក្ខុនោ សមនុកាសនា តស្ស
 វត្ថុស្ស បជិជិស្សក្កាយ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស ឧក្ខ-
 មតិ សោ កាសេយ្យ ។

ទុតិយម្យំ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។

តតិយម្យំ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។

សមនុកដ្ឋោ សង្ឃេន (ឥត្តន្ទាមោ) ភិក្ខុ តស្ស វត្ថុស្ស
 បជិជិស្សក្កាយ ឧមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហំ ឯវមេតំ
 ពារយាមិ ។

“បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ, ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ)

នេះ ព្យាយាមដើម្បីបំបែកសង្ឃវាំងលាត្រាមព្រៀងគ្នា ភិក្ខុនោះមិនលះបង់
 នូវរឿងនោះទេ បើសមុទុក្ខាសនកម្ម មានកាលដ៏សមគួរដល់សង្ឃហើយ
 សង្ឃតប្បិហាមប្រាមនូវភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បីឲ្យលះបង់នូវរឿងនោះ
 ចេញ នេះហៅថា ញាតិ ។

បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ, ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ)
 នេះ ព្យាយាមដើម្បីបំបែកសង្ឃវាំងលាត្រាមព្រៀងគ្នា ភិក្ខុនោះមិនលះបង់នូវ
 រឿងនោះទេ (ឥឡូវ) សង្ឃហាមប្រាមនូវភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បីឲ្យលះ
 បង់នូវរឿងនោះចេញ, ការហាមប្រាមនូវភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បីឲ្យលះ
 បង់នូវរឿងនោះចេញ គាប់ចិត្តដល់លោកអ្នកមានអាយុអង្គណា លោក
 អ្នកមានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកអ្នកមានអាយុអង្គ
 ណា លោកអ្នកមានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។

ខ្ញុំពាលនូវសេចក្តីនេះ ជាគំរប់ពីរដងទៀត ។ បេ។
 ខ្ញុំពាលនូវសេចក្តីនេះ ជាគំរប់បីដងទៀត ។ បេ។

ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) សង្ឃបានហាមប្រាមហើយ ដើម្បីឲ្យលះបង់
 នូវរឿងនោះចេញ, ការហាមប្រាមនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ
 បានជាសង្ឃស្ងៀម, ខ្ញុំចាំទុកនូវរឿងនេះ ដោយពាក្យស្ងៀមយ៉ាងនេះ។

សេចក្តីក្នុងសិទ្ធិបទនេះថា សង្ឃសូត្រសមុទុក្ខាសនកម្ម ចប់ញាតិ
 បើមិនលះបង់ទេត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ ១ ចប់អនុស្សាវរីនាទី ១ ត្រូវថ្កល់ថ្កួយ ១

ចប់អនុស្សាវរនាទី ២ ត្រូវថ្កល់ថ្មយ ១ ទៀត, ចប់អនុស្សាវរនាទី ៣ ត្រូវ
សង្ស័យទិសេស, កាលបើត្រូវសង្ស័យទិសេសហើយ អាបត្តិទុក្ខដ៏ ១ នឹង
ថ្កល់ថ្មយ ២ ក៏រម្ងាប់ទៅឯង ។

២- គេដាច់រុក្ខកសិក្ខាបទ ជាសិក្ខាបទទី ១១ មានរឿងថា
កាលព្រះមានព្រះភាគគង់នៅ ក្នុងវត្តវេទ្យវ័ន្តកលន្តកន្តបស្ថាន នាគ្រុង
រាជគ្រឹះ គ្រានោះ ទេវទត្តកិត្តព្យាយាម ដើម្បីបំបែកសង្ឃ ដើម្បីបំបែក
ចក្រ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនាំគ្នាពោលទោសថា ទេវទត្តជាអធម្មវាទី ជា
អវិនយវាទី មិនសមរម្យព្យាយាម ដើម្បីបំបែកសង្ឃ ដើម្បីបំបែកចក្រ
សោះ ។ ទើប គោតាលិកភិក្ខុ គង់មោកគិស្សភិក្ខុ ជាខណ្ឌទេវីបុត្ត នឹង
សមុទទត្តកិត្ត និយាយទៅនឹងភិក្ខុទាំងឡាយនោះថា លោកអ្នកមាន
អាយុទាំងឡាយកុំពោលយ៉ាងហ្នឹងឡើយ ទេវទត្តជាធម៌វាទី ជាវិនយវាទី
កាន់យកនូវសេចក្តីពេញចិត្តនឹងសេចក្តីគាប់ចិត្ត របស់យើងទាំងឡាយ
ហើយទើបពោល ដឹងនូវសេចក្តីពេញចិត្តនឹងសេចក្តីគាប់ចិត្តរបស់យើង
ទាំងឡាយហើយទើបពោល អំពើនេះគាប់ចិត្ត ដល់យើងទាំងឡាយ ។
ពួកភិក្ខុដែលមានសេចក្តីប្រាថ្នាចិត្តនាំគ្នាគ្រាបបង្គំទូលព្រះមាន ព្រះភាគ,
ព្រះអង្គទ្រង់បញ្ជាគន្លងរុក្ខកសិក្ខាបទនេះឡើង, ឯសេចក្តីក្នុងសិក្ខា-
បទនេះថា បើមានភិក្ខុព្យាយាមដើម្បីបំបែកសង្ឃ ហើយមានភិក្ខុដែល
ត្រឹមត្រូវពោលទោសថា ជាអធម្មវាទី ជាអវិនយវាទីជាដើម មានពួកភិក្ខុ

សូម្បីតែ ១ រូបក្តី ២ រូបក្តី ៣ រូបក្តី ជាអ្នកនិយាយប្រកាន់ពួកប័ក្ខ ប្រព្រឹត្ត
តាមកិត្យុដែលព្យាយាមដើម្បីបំបែកសង្ឃនោះ ពោលពាក្យប្រឆាំងគ្នានឹង
ពួកកិត្យុអ្នកត្រឹមត្រូវនោះថា ម្ចាស់លោកអ្នកមានអាយុពុំទាន់ឡើយ លោក
ពុំទាន់ឡើយកុំពោលពាក្យអ្វីនឹងកិត្យុនេះឡើយ ព្រោះកិត្យុនេះ ជាធម្មវត្ថុដែល
ជាវិន័យវត្ថុដែល កាន់យកនូវសេចក្តីពេញចិត្តនឹងសេចក្តីគាប់ចិត្តរបស់យើង
ពុំទាន់ឡើយហើយទើបពោល ដឹងនូវសេចក្តីពេញចិត្តនឹងសេចក្តីគាប់ចិត្ត
របស់យើងពុំទាន់ឡើយហើយទើបពោល ; ពួកកិត្យុដែលត្រឹមត្រូវ គប្បី
និយាយទៅកិត្យុពុំទាន់នោះវិញថា ម្ចាស់លោកអ្នកមានអាយុពុំទាន់ឡើយ
លោកពុំទាន់ឡើយកុំនិយាយយ៉ាងហ្នឹងឡើយ ព្រោះកិត្យុនេះមិនមែនជាធម្ម-
វត្ថុ មិនមែនជាវិន័យវត្ថុទេ លោកអ្នកមានអាយុពុំទាន់ឡើយកុំគាប់ចិត្តនឹង
សង្ឃនេះឡើយ ចិត្តរបស់លោកអ្នកមានអាយុពុំទាន់ឡើយចូរព្រមព្រៀង
ជាមួយនឹងសង្ឃទៅ ព្រោះសង្ឃដែលព្រមព្រៀងគ្នា រីករាយរកគ្នា
មិនទាស់ទែងគ្នា មានទុក្ខសម្បជញ្ញ រមែងនៅជាសុខសប្បាយ ; ពួក
កិត្យុនោះ កាលបើពួកកិត្យុអ្នកត្រឹមត្រូវនិយាយយ៉ាងនេះហើយ ក៏នៅតែ
ផ្គង់ឡើងដូចមុនដែរ ; ពួកកិត្យុអ្នកត្រឹមត្រូវគប្បី (សូត្រសមនុភាសនកម្ម)
ហាមប្រាមពួកកិត្យុនោះជាគំរប់ៗដែរ ដើម្បីឱ្យលះបង់នូវអំពើនោះចេញ
កាលបើគេហាមប្រាមហើយលះបង់អំពើនោះចេញ ក៏ជាការគាប់ប្រសើរ
បើមិនលះបង់ទេ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសស ។

៣- ឧទ្ធចជាតិកាសិក្ខាបទ ជាសិក្ខាបទទី ១២ មានរឿង
 ថា កាលព្រះមានព្រះភាគគង់នៅក្នុងរោងសាតាមទៀបត្រូវកោសម្ព័ត្ត គ្រា
 នោះ ឆន្ទកិត្យប្រព្រឹត្តអនាចារផ្សេងៗ ។ ពួកកិត្យបាននិយាយដាស់តឿន
 ត្រើនរំលឹកថា កុំធ្វើអំពើយ៉ាងហ្នឹងទៀត អំពើនេះមិនគួរទេ ។ ឆន្ទកិត្យ
 ជាមនុស្សវ័ន្តសប្បវេណី ក៏និយាយហាមឃាត់ថា លោកលក់គ្នាមិនត្រូវ
 និយាយអ្វីនឹងខ្ញុំទេ ខ្ញុំក៏មិនត្រូវនិយាយអ្វីនឹងលោកលក់គ្នាដែរ ព្រះពុទ្ធ
 របស់យើង ព្រះធម៌របស់យើង ព្រះអយ្យបុត្ររបស់យើងគ្រាសង្កេតធម៌ ។
 ពួកកិត្យដែលមានសេចក្តីប្រាថ្នាចិត្ត ក៏នាំគ្នាគ្រាបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ
 ព្រះអង្គទ្រង់បញ្ជាឲ្យឧទ្ធចជាតិកាសិក្ខាបទនេះឡើង ឯសេចក្តីក្នុងសិក្ខាបទនេះ
 ថា កិត្យជាឧទ្ធចជាតិកា គឺប្រកបដោយជាតិដែលគេប្រវេណី កាលបើកិត្យ
 ទៀតនិយាយទូន្មានដោយពាក្យ ប្រកបដោយធម៌ក្នុងសិក្ខាបទព្រំឡាយ
 ដែលរាប់បញ្ចូលក្នុងទទួល (បាតិមោក្ខ) ធ្វើខ្លួនឲ្យគេនិយាយទូន្មានមិន
 កើត ហាមឃាត់គេថា លោកអ្នកមានអាយុព្រំឡាយកុំនិយាយអ្វី ពោះ
 លក្ខី ពាក្យក្តីនឹងខ្ញុំឡើយ ខ្ញុំក៏មិនត្រូវនិយាយអ្វី ពោះលក្ខី ពាក្យក្តីនឹង
 លោកអ្នកមានអាយុព្រំឡាយដែរ បពិត្រលោកអ្នកមានអាយុព្រំឡាយ
 លោកព្រំឡាយលែងនិយាយនឹងខ្ញុំទៅទៀត កិត្យព្រំឡាយឯទៀត
 ត្រូវនិយាយនឹងកិត្យនោះយ៉ាងនេះថា លោកអ្នកមានអាយុកុំធ្វើខ្លួនឲ្យគេ
 និយាយទូន្មានមិនកើតឡើយ លោកអ្នកមានអាយុច្បាស់ធ្វើខ្លួនឲ្យគេនិយាយ

ទូន្មានបានទៅ លោកអ្នកមានអាយុ ចូរនិយាយនឹងភិក្ខុក្នុងទៀត ដោយ
 ពាក្យប្រកបដោយធម៌ទៅ ចំណែកពួកភិក្ខុក្នុងទៀត ក៏នឹងនិយាយរកលោក
 អ្នកមានអាយុ ដោយពាក្យប្រកបដោយធម៌ដែរ ព្រោះបរិស័ទរបស់ព្រះ
 មានព្រះភាគនោះលូតលាស់ចំរើនបាន ក៏ដោយសារពាក្យជាប្រយោជន៍
 ដល់គ្នានឹងគ្នា ដោយការញ្ចាំងគ្នានឹងគ្នាឱ្យចេញចាកអាបក្ខិ ភិក្ខុនោះកាល
 ដែលពួកភិក្ខុក្នុងទៀតនិយាយយ៉ាងនេះ ក៏នៅតែផ្ដន្ទឡើងយ៉ាងនោះដដែល
 ពួកភិក្ខុក្នុងទៀតត្រូវ (សូត្រសមនុកាសនកម្ម) ហាមប្រាមភិក្ខុនោះជាគំរប់
 បីដង ដើម្បីឱ្យលះបង់នូវអំពើនោះចេញ បើហាមប្រាមគំរប់បីដងហើយ
 លះបង់អំពើនោះចេញ ក៏ជាការគាប់ប្រសើរ បើមិនលះបង់ទេ ត្រូវ
 អាបក្ខិសង្ឃទិសេស ។

៤- តុលទ្ធសត្តសិ ត្យាបទ ជាសិក្ខាបទទី ១៣ មានរឿងថា
 កាលព្រះមានព្រះភាគគង់នៅក្នុងវត្តជេតពន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋីទៀប
 ក្រុងសាវត្ថី គ្រានោះ ពួកអស្សជីភិក្ខុនឹងបុរសុកភិក្ខុ មានអាវសក្កន៍ក៏ជា
 គិរីជនបទ ជាភិក្ខុលាមកតតមានសេចក្ដីអៀនខ្មាស ប្រព្រឹត្តអនាថារដ្ឋេងៗ
 មានង៉ាំដើមផ្កាខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេឱ្យង៉ាំខ្លះ ស្រោចខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេឱ្យ
 ស្រោចខ្លះ បេះខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេឱ្យបេះខ្លះ ក្រងផ្កាខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេឱ្យ
 ក្រងផ្កាខ្លះ ជាដើម ។ ពួកភិក្ខុដែលមានសេចក្ដីប្រាថ្នាតិច ក៏នាំគ្នាគ្រាបបង្គំ
 ទូលព្រះមានព្រះភាគ, ព្រះអង្គជ្រងំបញ្ញត្តតុលទ្ធសត្តសិក្ខាបទនេះឡើង

ឯសេចក្តីក្នុងសិទ្ធិបទនេះថា កិច្ចនៅអាស្រ័យនឹងស្រុកឬនិគមណាមួយ ជា
អ្នកទ្រុស្តត្រកូលមានការប្រព្រឹត្តិដ៏អាក្រក់, ការប្រព្រឹត្តិដ៏អាក្រក់របស់កិច្ច
នោះ គេតែងឃើញតែឮជាក់ស្តែង ទាំងត្រកូលដែលកិច្ចនោះប្រឡូស្ត
ហើយ ក៏គេឃើញគេឮជាក់ស្តែងដែរ; ពួកកិច្ចឯទៀតត្រូវនិយាយនឹងកិច្ច
នោះយ៉ាងនេះថា លោកអ្នកមានអាយុជាអ្នកទ្រុស្តត្រកូល មានការប្រព្រឹត្តិ
ដ៏អាក្រក់, ការប្រព្រឹត្តិដ៏អាក្រក់របស់លោកអ្នកមានអាយុ គេតែងឃើញ
តែឮជាក់ស្តែង ទាំងត្រកូលដែលលោកអ្នកមានអាយុប្រឡូស្តហើយ ក៏គេ
ឃើញគេឮជាក់ស្តែងដែរ លោកអ្នកមានអាយុចូរប៉យចេញអំពីអាវសនេះ
ទៅ លោកមិនគួរនៅក្នុងអាវសនេះទេ; កិច្ចនោះកាលដែលពួកកិច្ចឯទៀត
និយាយយ៉ាងនេះហើយ ក៏និយាយតបទៅពួកកិច្ចនោះយ៉ាងនេះថា កិច្ចទាំង
ឡាយលុះលង់ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ផង លុះលង់ដោយសេចក្តីស្អប់ផង
លុះលង់ដោយសេចក្តីល្ងង់ផង លុះលង់ដោយសេចក្តីខ្លាចផង បណ្តាញ
កិច្ចខ្លះ មិនបណ្តាញកិច្ចខ្លះ ដោយអាបត្តិដូច្នោះដែរ, កិច្ចទាំងឡាយត្រូវ
និយាយនឹងកិច្ចនោះយ៉ាងនេះថា លោកអ្នកមានអាយុកុំនិយាយយ៉ាងហ្នឹង
ឡើយ កិច្ចទាំងឡាយមិនមែនលុះលង់ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ទេ មិនមែន
លុះលង់ដោយសេចក្តីស្អប់ទេ មិនមែនលុះលង់ដោយសេចក្តីល្ងង់ទេ មិន
មែនលុះលង់ដោយសេចក្តីខ្លាចទេ លោកអ្នកមានអាយុទេតើ ដែលជាអ្នក
ទ្រុស្តត្រកូល មានការប្រព្រឹត្តិដ៏អាក្រក់; ការប្រព្រឹត្តិដ៏អាក្រក់របស់លោក

អ្នកមានអាយុ គេតែងឃើញតែឮជាក់ស្តែង ទាំងគ្រូក្នុងដែលលោក
 អ្នកមានអាយុទ្រុស្តហើយ ក៏គេឃើញគេឮជាក់ស្តែងដែរ លោកអ្នកមាន
 អាយុចូលថយចេញអំពីអាយុស្រស់នេះទៅ លោកមិនគួរនៅក្នុងអាយុស្រស់នេះទេ;
 ភិក្ខុនោះកាលដែលភិក្ខុទាំងឡាយ និយាយយ៉ាងនេះហើយ ក៏នៅតែផ្តង
 ឡើងដូចមុនដដែល, ភិក្ខុទាំងឡាយគប្បី (សូត្រសមុគ្គាសនកម្ម) ហាម
 ប្រាមភិក្ខុនោះតំបែបដង ដើម្បីឱ្យលះបង់នូវអំពើនោះចេញ, បើហាមប្រាម
 តំបែបដងហើយ លះបង់នូវអំពើនោះចេញ ក៏ជាការគាប់ប្រសើរ បើមិន
 លះបង់ទេ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេស ។

៥-អរិដ្ឋសិ ឡាបទ ជាសិក្ខាបទទី៨ នៃសប្បាណកវគ្គបាចិត្តយកណ្ត
 ភិក្ខុវិភង្គ មានរឿងថា កាលព្រះមានព្រះភាគគង់នៅក្នុងវត្តដេតនារបស់
 អនាថបិណ្ឌិកេសដ៏ទៀបក្រុងសាវត្ថី គ្រានោះអរិដ្ឋភិក្ខុជាពហុសូត្រជាធម្ម-
 កថិក ស្គាល់នូវអនុញ្ញាតធម៌ដ៏សេស តែមិនស្គាល់នូវបណ្តាភិក្ខុមន្តរយ-
 កធម៌ (គឺការប្រព្រឹត្តិកម្មនៃបញ្ញាភិក្ខុជាធម៌ធ្វើនូវសេចក្តីអនុញ្ញាត) ព្រោះមិន
 ឈ្លាសក្នុងព្រះវិន័យបានជានៅក្នុងទីស្ងាត់កើតគំនិតខុសឡើងថា ពួកគ្រូ-
 ហស្តគប្បិភោគតាមគុណទាំង ៥ គេបានជាសោតាបន្តបុគ្គលក៏មាន ជា
 សកិទាតាមក៏មាន ជាអនាតាមក៏មាន ចំណែកខាងពួកភិក្ខុឃើញរូបដែល
 ជាទីគាប់ចិត្ត ដែលគួរដឹងដោយចក្ខុវិញ្ញាណក្តី ៗ បេ។ ពាល់ត្រូវផ្តោតដូច្នេះ
 ដែលគួរដឹងច្បាស់ដោយកាយវិញ្ញាណក្តី ប្រើប្រាស់នូវវត្ថុមានកម្រាលនឹង

សំខាន់ណាស់ជាដើមដែលមានសាច់ទង់ល្អក្តី របស់នេះសុទ្ធតែគួរតាំងអស់
 ចុះហេតុអ្វីបានជាប្រស្រ្តី ៗ ហើយ ដោយដង្ហែនៃស្រ្តី ត្រឡប់ទៅជាមិនគួរ
 ទៅវិញ? ការម្នាក់តាំងអម្បាលនេះប្រាកដជាគួរ ។ អង្គភាពនោះយករស
 នឹងរសមកប្រៀបធៀបគ្នា យកសច្ចនរកគប្បកោតនឹងច្ចនរកគប្បកោតមក
 ផ្គុំគ្នា ប្រៀបដូចគេយកសំបកឈើដែលថ្លោសមកគ្នានឹងអម្បាល ដែល
 ឆ្មារល្អិត ពុំនោះសោតដូចគេយកគ្រាប់ស្ពៃទៅផ្គុំគ្នានឹងក្បូនស្រូវមេញ្រាង
 ទំងន់ខុសឱ្យកើតឡើងថា ព្រះអង្គបញ្ចតិបធម៌បាវជិត ប្រៀបដូចគេទប់
 មហាសមុទ្រដោយព្យាយាមដ៏ធំ គ្មានទោសអ្វីត្រង់រូបស្រ្តីជាដើមនោះទេ។
 អង្គភាពនោះ មានការយល់ដឹងនាំសំខាន់នឹងសព្វពាក្យពោណ កាត់បង់នូវ
 សេចក្តីប្រាថ្នារបស់គុហ្មត្ថល ឱ្យនូវប្រហារក្នុងអំណាចក្ររបស់ព្រះជន-
 ស្រី បានជាប្រកាសថា ខ្ញុំដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់
 សំដែងហើយថា “ធ្វើនូវសេចក្តីអន្តរាយ” ធម៌នោះឥតមានអន្តរាយអ្វីដែល
 បុគ្គលអ្នកសេពឡើយ ។ ពួកភិក្ខុដែលមានសេចក្តីប្រាថ្នាភិច កំណត់
 គ្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ទ្រង់បញ្ចក្តអង្គសំគូបទេនេះឡើង, ឯ
 សេចក្តីក្នុងសំគូបទេនេះថា ភិក្ខុណាមួយ ពោលថា ខ្ញុំដឹងច្បាស់ថា
 ធម៌ដែលព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែងហើយ ថាធ្វើនូវសេចក្តីអន្តរាយ
 ធម៌នោះឥតមានអន្តរាយអ្វីដែលបុគ្គលអ្នកសេពឡើយ; ភិក្ខុតាំងឡាយត្រូវ
 និយាយនឹងភិក្ខុនោះថា លោកអ្នកមានអាយុកុំនិយាយយ៉ាងនេះឡើយ កុំ

ពោលបង្កប់ព្រះមានព្រះភាគឡើយ ការពោលបង្កប់ព្រះមានព្រះភាគ
 មិនល្អទេ ព្រះមានព្រះភាគមិនពោលយ៉ាងនេះទេ ម្ចាស់ពារុសា ធម៌ដ៏ល្អ
 សេចក្តីអន្តរាយ ព្រះអង្គទ្រង់សំដែងហើយដោយអនេកបរិយាយ ធម៌នោះ
 គួរដើម្បីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេពដោយពិត; កិច្ចនោះ កាលបើកិច្ចពាំង
 ឡាយនិយាយយ៉ាងនេះហើយ ក៏ទៅតែផ្គងឡើងដូចមុនដដែល, កិច្ចពាំង
 ឡាយត្រូវ (សូត្រសមនុភាសនកម្ម) ហាមប្រាម កិច្ចនោះជាគំរប់បំផង
 ដើម្បីឲ្យលះបង់នូវអំពើនោះចេញ; បើហាមប្រាមគំរប់បំផងហើយលះបង់
 នូវអំពើនោះចេញ ក៏ជាការគាប់ប្រសើរ បើមិនលះបង់ទេ ត្រូវអាបក្តិ
 បាចិត្តិយៈ ។

សេចក្តីក្នុងសិក្ខាបទនេះថា ចប់ញត្តិត្រូវទុក្ខ, ចប់អនុស្សាវនាទី
 ទី ២ ត្រូវទុក្ខ ២, ចប់អនុស្សាវនាទី ៣ ត្រូវបាចិត្តិយៈ ។

៦- ចណ្ឌកាលីសិក្ខាបទ ជាសិក្ខាបទទី ១០ ក្នុងសង្ឃទី -
 សេសគណ្ឌ កិច្ចនីវិភង្គ មានសេចក្តីថា កាលព្រះពុទ្ធជាបរមសាស្តា ទ្រង់
 គង់នៅនាវត្តដេតបានរបស់អនាថបំណុកសេដ្ឋីទៀបក្រុងសាវត្ថី គ្រានោះ
 កិច្ចនិឈ្លោះចណ្ឌកាលី ឈ្លោះគ្នានឹងកិច្ចនីពាំងឡាយ ហើយទឹងតូចចិត្តក៏
 និយាយថា ខ្ញុំសូមលាព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ ព្រះសង្ឃនឹងសិក្ខា កិច្ចនីពាំង
 ឡាយណា ជាសមណី ជាដីតានៃព្រះពុទ្ធជាសក្យៈ កិច្ចនីពាំងឡាយនោះ
 នឹងហៅថា សមណីដូចម្តេចបាន? សមណីពាំងឡាយដទៃ ដែលមាន

សេចក្តីអធិប្បាយ មានសេចក្តីអធិប្បាយ ស្រឡាញ់ការសិក្សា ក៏មានខ្លះដែរ
អញ្ជើញប្រព្រឹត្តព្រហ្មចារ្យក្នុងសំណាក់នៃសមណីព័ន្ធទ្រព្វនោះ ។ ពួក
ភិក្ខុន៍ដែលមានសេចក្តីប្រាថ្នាចិត្ត ក៏នាំគ្នាពិតប្រាកដក៏ក្នុងក៏នាំគ្នាស្រាប
បង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ, ព្រះអង្គទ្រង់បញ្ញត្តិសិទ្ធិបទថា យោ បទ
ភិក្ខុន៍ កុប្បតា អនត្តមនា ឯវំ វេទយ្យ ពុទ្ធិ បច្ឆាចិក្ខាមិ
ធម្មំ បច្ឆាចិក្ខាមិ សង្ឃំ បច្ឆាចិក្ខាមិ សិក្ខុំ បច្ឆាចិក្ខាមិ
កិច្ចមាវ សមណីយោ យោ សមណីយោ សក្យជីវរោ
សន្តញ្ញបិ សមណីយោ លង្គិជយោ កុក្កុច្ឆិកា សិ-
ក្ខាតាមា តាសាហំ សន្តិកេ ព្រហ្មចរិយំ ចរិស្សមិត្ត;
សា ភិក្ខុន៍ ភិក្ខុន៍ហិ វេទយ្យ វេទនិយោ ធាយ្យ កុប្ប-
តា អនត្តមនា ឯវំ អវច ពុទ្ធិ បច្ឆាចិក្ខាមិ ។ បេ។ សិក្ខុំ
បច្ឆាចិក្ខាមិ កិច្ចមាវ សមណីយោ យោ សមណីយោ
សក្យជីវរោ សន្តញ្ញបិ សមណីយោ លង្គិជយោ កុ-
ក្កុច្ឆិកា សិក្ខាតាមា តាសាហំ សន្តិកេ ព្រហ្មចរិយំ
ចរិស្សមិត្ត, អភិវឌ្ឍេ ស្វាគ្គាតោ ធម្មោ ចរ ព្រហ្ម-
ចរិយំ សម្មា ទុក្ខស្ស អនុកិរិយាយាតិ, ឯវំ ព្វា សា
ភិក្ខុន៍ ភិក្ខុន៍ហិ វេទនា ធាយ្យ បត្តស្នាយ្យ សា
ភិក្ខុន៍ ភិក្ខុន៍ហិ យាវតតិយំ សមនុកាសិតញ្ច តស្ស

បដិណ្ឌស្សក្តាយ យាវតតិយេព្វេ សមនុកាសិយមាធិ តំ
 បដិណ្ឌស្សដ្ឋេយ្យ ឥច្ឆេតំ កុសលំ ធា ចេ បដិណ្ឌស្ស-
 ដ្ឋេយ្យ អយម្យំ ភិក្ខុនី យាវតតិយេតំ ធម្មំ អាបន្នា
 ធិស្សរណីយំ សង្ឃានិសេសំ ភិក្ខុនីណាម្បយធិតូចចិត្តនិយាយ
 យ៉ាងនេះថា ខ្ញុំសូមលាព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំសូមលាព្រះធម៌ ខ្ញុំសូមលាព្រះសង្ឃ
 សូមលាសិក្ខា ភិក្ខុនីទាំងឡាយណា ជាសមណី ជាធីតានៃព្រះពុទ្ធជាសក្យៈ
 ភិក្ខុនីទាំងឡាយនេះនឹងហៅថា សមណី ដូចម្តេចបាន? សមណីទាំងឡាយ
 ដទៃ ដែលមានសេចក្តីអៀនខ្មាស មានសេចក្តីរន្សៀសស្រឡាញ់ការសិក្សា
 ក៏មានខ្លះដែរ ខ្ញុំនឹងប្រព្រឹត្តព្រហ្មចារ្យ ក្នុងសំណាក់នៃសមណីទាំងឡាយ
 នោះ ភិក្ខុនីទាំងឡាយត្រូវនិយាយនឹងភិក្ខុនីនោះថា នែលោកម្ចាស់
 លោកកុំទ្រង់តូចចិត្ត ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំសូមលាព្រះពុទ្ធ របេរបេ
 សូមលាសិក្ខា ភិក្ខុនីទាំងឡាយណាជាសមណី ជាធីតានៃព្រះពុទ្ធជាសក្យៈ
 ភិក្ខុនីទាំងឡាយនេះនឹងហៅថា សមណី ដូចម្តេចបាន? សមណីទាំង
 ឡាយដទៃដែលមានសេចក្តីអៀនខ្មាស មានសេចក្តីរន្សៀសស្រឡាញ់ការ
 សិក្សា ក៏មានខ្លះដែរ ខ្ញុំនឹងប្រព្រឹត្តព្រហ្មចារ្យ ក្នុងសំណាក់នៃសមណី
 ទាំងឡាយនោះ ដូច្នេះឡើយ នែលោកម្ចាស់ ចូរលោកគ្រេកអរ ព្រោះ
 ថា ធម៌ព្រះមានព្រះភាគសំដែងល្អហើយ ចូរលោកប្រព្រឹត្តព្រហ្មចារ្យដើម្បី
 ធ្វើឲ្យទីបំផុតនៃទុក្ខដោយប្រព្រឹត្តចុះ ; ភិក្ខុនីនោះ កាលដែលភិក្ខុនីទាំងឡាយ

និយាយយ៉ាងនេះហើយ ក៏នៅតែផ្ដន្ទៀងដូចមុនដែរ ក៏កូនីចាំ
 ឡាយ (សូត្រសមនុភាសនកម្ម) ហាមប្រាមក៏កូនីនោះ ជាគំរប់ ៣ ដង
 ដើម្បីឲ្យលះបង់នូវអំពើនោះចេញ បើហាមប្រាមគំរប់ ៣ ដងហើយលះ
 បង់អំពើនោះចេញ ការលះបង់ដូច្នេះនេះក៏ជាការគាបប្រសើរ បើមិនលះ
 បង់ទេ ក៏កូនីនេះក៏ត្រូវអាបក្ដិសង្ឃទិសសាល្លោះយាវគតិយកៈ គួរដល់ការ
 បណ្ដេញចេញចាកសង្ឃដែរ ។

ត្រង់ពាក្យថា ក៏កូនីចាំឡាយត្រូវហាមប្រាមក៏កូនីនោះ គឺត្រូវហាម
 ប្រាមយ៉ាងនេះ ក៏កូនីអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្ដៀងក៏កូនីសង្ឃថាៈ

សុណាតុ មេ អយ្យេ សង្ឃោ អយំ (ឥត្ថន្ទាមា)
 ភិក្ខុនី កុប្បតា អនត្តមទា ឯវំ វទេតិ ពុទ្ធិ បទ្ទាចិក្ខាមិ
 ធម្មំ បទ្ទាចិក្ខាមិ សង្ឃំ បទ្ទាចិក្ខាមិ សិក្ខុំ បទ្ទាចិ-
 ក្ខាមិ កិណ្ឌមាវ សមណីយោ យា សមណីយោ សក្យ-
 ជិតរោ សន្តញ្ញាបិ សមណីយោ លជ្ជិនិយោ កុក្កុទ្ធិកា
 សិក្ខាកាមា តាសាហំ សន្តិកេ ព្រហ្មចរិយំ ចរិស្សមិត្ត
 សា តំ វត្ថុ ធម្មជិនិស្សជ្ជតិ យជិ សង្ឃស្ស បត្តកលំ
 សង្ឃោ (ឥត្ថន្ទាមិ) ភិក្ខុនី សមនុភាសេយ្យ តស្ស
 វត្ថុស្ស បជិនិស្សត្តាយ ឯសា ញត្ថិ ។

សុណាតុ មេ អយ្យេ សង្ឃោ អយំ (ឥត្ថន្ទាមា)

កិត្តិនី កុប្បតា អនត្តមនា ឯវំ វំទេតិ ពុទ្ធិំ បព្វាចិត្តាមិ
 ធម្មំ បព្វាចិត្តាមិ សង្ឃំ បព្វាចិត្តាមិ សិក្ខុំ បព្វាចិត្តាមិ
 កិត្តិនី វំ សមណីយោ យា សមណីយោ សក្យជីតរោ
 សន្តញ្ញាបិ សមណីយោ លង្គិនីយោ កុក្កុច្ឆិកា សិក្ខា-
 កាមា តាសាហំ សន្តិកេ ព្រហ្មចរិយំ ចរិស្សមិត្ត
 សា តំ វត្ថុំ ធម្មជិដិស្សជ្ជតិ សង្ឃោ (ឥត្តន្ទាមំ) កិត្តិនី
 សមនុកាសតិ តស្ស វត្ថុស្ស បដិដិស្សត្ថាយ , យស្ស
 អយ្យាយ ឧមតិ (ឥត្តន្ទាមាយ) កិត្តិនិយា សមនុ-
 កាសនា តស្ស វត្ថុស្ស បដិដិស្សត្ថាយ សា តុណ្ហស្ស
 យស្ស ធកុមតិ សា ភាសេយ្យ ។

ទុតិយម្យំ ឯតមត្ថំ វំទាមិ ។ បេ ។

តតិយម្យំ ឯតមត្ថំ វំទាមិ ។ បេ ។

សមនុកុដ្ឋា សង្ឃោ (ឥត្តន្ទាមា) កិត្តិនី តស្ស
 វត្ថុស្ស បដិដិស្សត្ថាយ ឧមតិ សង្ឃស្ស តស្ស តុណ្ហ
 ឯវំមេតំ ជារយាមិ ។

“បពិត្រព្រះសង្ឃជាម្ចាស់ សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ, កិត្តិនី (ឈ្មោះ
 នេះ) នេះ ខឹងក្លចចិត្ត និយាយយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំសូមលាព្រះពុទ្ធ សូមលាព្រះ
 ធម៌ សូមលាព្រះសង្ឃ សូមលាសិក្ខា កិត្តិនីទាំងឡាយណា ជាសមណី

ជាធីតានៃព្រះពុទ្ធជាសក្យៈ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនេះ នឹងហៅថា សមណី ដូច
 ម្តេចបាន ? សមណីទាំងឡាយដទៃ ដែលមានសេចក្តីអៀនខ្មាស មាន
 សេចក្តីរឿងស ស្រឡាញ់ការសិក្សា ក៏មានខ្លះដែរ ខ្ញុំនឹងប្រព្រឹត្តព្រហ្ម-
 ចារ្យ ក្នុងសំណាក់នៃសមណីទាំងឡាយនោះ; ភិក្ខុនីនោះមិនលះបង់នូវ
 រឿងនោះទេ បើសមនុភាសនកម្ម មានកាលដ៏សមគួរដល់សង្ឃៈហើយ
 សង្ឃភិក្ខុហាមប្រាមនូវភិក្ខុនី (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បីឲ្យលះបង់នូវរឿងនោះ;
 នេះហៅថា ញាតិ ។

បពិត្រព្រះសង្ឃជាម្ចាស់ សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ ភិក្ខុនី (ឈ្មោះ
 នេះ) នេះ ទឹងតូចចិត្ត និយាយយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំសូមលាព្រះពុទ្ធ សូមលា
 ព្រះធម៌ សូមលាព្រះសង្ឃ សូមលាសំតុ ភិក្ខុនីទាំងឡាយណាជាសមណី
 ជាធីតានៃព្រះពុទ្ធជាសក្យៈ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនេះនឹងហៅថា សមណី ដូច
 ម្តេចបាន ? សមណីទាំងឡាយដទៃ ដែលមានសេចក្តីអៀនខ្មាស មាន
 សេចក្តីរឿងស ស្រឡាញ់ការសិក្សាក៏មានខ្លះដែរ ខ្ញុំនឹងប្រព្រឹត្តព្រហ្មចារ្យ
 ក្នុងសំណាក់នៃសមណីទាំងឡាយនោះ; ភិក្ខុនីនោះមិនលះបង់នូវរឿងនោះ
 ទេ (ឥឡូវ) សង្ឃហាមប្រាមនូវភិក្ខុនី (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បីឲ្យ លះបង់នូវ
 រឿងនោះ. ការហាមប្រាមនូវភិក្ខុនី (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បីឲ្យលះបង់នូវរឿង
 នោះ គាប់ចិត្តដល់លោកម្ចាស់អង្គណា លោកម្ចាស់អង្គនោះត្រូវស្ងៀមមិន
 គាប់ចិត្តដល់លោកម្ចាស់អង្គណា លោកម្ចាស់អង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។

ខ្ញុំពោលនូវសេចក្តីនេះ ជាគំរប់ពីរដងទៀត ។ បេ។

ខ្ញុំពោលនូវសេចក្តីនេះ ជាគំរប់បីដងទៀត ។ បេ។

ភិក្ខុនី (ឈ្មោះនេះ) សង្ឃបានហាមប្រាមហើយ ដើម្បីឲ្យលះបង់
នូវរឿងនោះ ការហាមប្រាមនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបាន
ជាសង្ឃស្ងៀម, ខ្ញុំចាំទុកនូវរឿងនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

៧- សិក្ខាបទ ទី ១១ មានសេចក្តីថា កាលព្រះពុទ្ធជាបរម-
គ្រូទ្រង់គង់នៅក្នុងវត្តជេតពន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបត្រង់សាវត្ថី
គ្រានោះចណ្ឌកាលភិក្ខុនី ដែលភិក្ខុនីសង្ឃឲ្យចាញ់ ព្រោះអធិករណ៍ណា
មួយហើយ ទ័ងតូចចិត្ត ក៏និយាយយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីទាំងឡាយ លុះលង់
ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ផង លុះលង់ដោយសេចក្តីស្អប់ផង លុះលង់ដោយ
សេចក្តីល្ងង់ផង លុះលង់ដោយសេចក្តីខ្លាចផង ។ ពួកភិក្ខុនីដែលមាន
សេចក្តីប្រាថ្នាភិច នាំគ្នាពិតទូលពួកភិក្ខុៗក៏នាំគ្នាគ្រាបបង្គំទូលព្រះមាន
ព្រះភាគ, ព្រះអង្គទ្រង់បញ្ចត្តសិក្ខាបទនេះឡើង ។ ឯសេចក្តីក្នុងសិក្ខាបទ
នេះថា ភិក្ខុនីណាមួយ ដែលភិក្ខុនីសង្ឃឲ្យចាញ់ ព្រោះអធិករណ៍ណាមួយ
ហើយ ទ័ងតូចចិត្ត និយាយយ៉ាងនេះថា “ពួកភិក្ខុនីលុះលង់ដោយសេចក្តី
ស្រឡាញ់ផង ដោយសេចក្តីស្អប់ផង ដោយសេចក្តីល្ងង់ផង ដោយ
សេចក្តីខ្លាចផង” ភិក្ខុនីទាំងឡាយ ត្រូវនិយាយនឹងភិក្ខុនីនោះយ៉ាងនេះថា
“នែលោកម្ចាស់ លោកម្ចាស់ដែលភិក្ខុនីសង្ឃឲ្យចាញ់ ព្រោះអធិករណ៍

ណាមួយហើយ ក៏ទាំងភូមិភាគហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា “ពួកភិក្ខុនិក្ខុ
 លង់ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ផង ដោយសេចក្តីស្អប់ផង ដោយសេចក្តីល្ងង់
 ផង ដោយសេចក្តីខ្លាចផង” ដូច្នេះឡើយ លោកម្ចាស់ហ្នឹងឯងទេតើ
 ដែលលុះលង់ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ផង ដោយសេចក្តីស្អប់ផង ដោយ
 សេចក្តីល្ងង់ផង ដោយសេចក្តីខ្លាចផង;” ភិក្ខុនិក្ខុនោះកាលដែលភិក្ខុនិក្ខុ
 ឡាយនិយាយយ៉ាងនេះហើយ ក៏នៅតែផ្តង់ឡើងដូចមុនដែរដែល ភិក្ខុនិក្ខុ
 ឡាយត្រូវស្រឡាតសមនុភាសនកម្ម) ហាមប្រាមភិក្ខុនិក្ខុនោះគំរប់ ៣ ផង ដើម្បី
 ឲ្យលះបង់នូវអំពើនោះចេញ, កាលបើហាមប្រាមគំរប់៣ផងហើយ លះបង់
 នូវអំពើនោះចេញ ក៏ជាការគាប់ប្រសើរ បើមិនលះបង់ទេ ភិក្ខុនិក្ខុនោះ
 ត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសសណ្ឋានយាវតតិយភៈ គួរដល់ការបណ្តេញចេញ
 ចាកសង្ឃវ័រ ។

៨ សិក្ខាបទទី ១២ មានសេចក្តីថា កាលព្រះពុទ្ធជាបរមសា-
 ស្តាទ្រង់គង់នៅក្នុងវត្តដេតពន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី
 គ្រានោះភិក្ខុនិក្ខុនីឡាយជាកូនសិស្សនៃថុល្លន្ទភិក្ខុនិក្ខុ ជាប់ច្រឡំដោយ
 គ្រហស្ថ មានហាយាទអាគ្រក់ មានកិត្តិសព្ទអាគ្រក់ មានការចិញ្ចឹមជីវិតក៏
 អាគ្រក់ ជាអ្នកបៀតបៀននូវភិក្ខុនិក្ខុនី បើប៉ាន់ខ្លះទោសនៃភិក្ខុនិក្ខុនីនោះ
 ពួកភិក្ខុនិក្ខុដែលមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច នាំគ្នាពិតទូលពួកភិក្ខុៗក៏នាំគ្នាគ្រាប
 បង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ, ព្រះអង្គទ្រង់បញ្ជាតួនស័ក្តាបទនេះឡើង ។ ៥

សេចក្តីក្នុងសិក្ខាបទនេះថា ភិក្ខុនីទាំងឡាយដែលជាប់ច្រឡំដោយគ្រហស្ថ
 មានមារយាទអាត្រក់ មានកិត្តិសព្ទអាត្រក់ មានការចិញ្ចឹមដីវិតកំអាត្រក់
 ជាអ្នកបៀតបៀននូវភិក្ខុនីសង្ឃ បិទបាំងនូវទោសនៃភិក្ខុនីផងគ្នា; ពួកភិក្ខុនី
 ឯទៀតត្រូវនិយាយនឹងពួកភិក្ខុនីនោះយ៉ាងនេះថា បងប្អូនទាំងឡាយជាអ្នក
 ជាប់ច្រឡំដោយគ្រហស្ថ មានមារយាទអាត្រក់ មានកិត្តិសព្ទអាត្រក់ មាន
 ការចិញ្ចឹមដីវិតកំអាត្រក់ ជាអ្នកបៀតបៀននូវភិក្ខុនីសង្ឃ បិទបាំងនូវទោស
 នៃភិក្ខុនីផងគ្នា, នៃលោកម្ចាស់ ចូរលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ ដោះដៃចេញ
 អំពីការជាប់ច្រឡំដោយគ្រហស្ថ សង្ឃរមែងសរសើរនូវសេចក្តីស្ងាត់របស់
 បងប្អូនទាំងឡាយ; ពួកភិក្ខុនីនោះ កាលដែលពួកភិក្ខុនីឯទៀតនិយាយ
 យ៉ាងនេះហើយ ក៏នៅតែផ្អែមឡើងដូចម្តងដែល ពួកភិក្ខុនីឯទៀតត្រូវ
 (សូត្រសមុទាសនកម្ម) ហាមប្រាមពួកភិក្ខុនីនោះជាគំរប់ ៣ ផង ដើម្បី
 ឲ្យលះបង់នូវអំពើនោះចេញ; កាលបើហាមប្រាមគំរប់ ៣ ផងហើយ លះ
 បង់នូវអំពើនោះចេញ ក៏ជាការគាប់ប្រសើរ បើមិនលះបង់ទេ ភិក្ខុនីទាំង
 ឡាយនេះ ក៏ត្រូវអាបក្ខិសង្ឃទិសេស ឈ្មោះយាវតិយកៈ គួរដល់ការ
 បណ្តេញចេញចាកសង្ឃដែរ ។

៩- សិក្ខាបទទី ១៣ មានសេចក្តីណែនាំថា កាលព្រះពុទ្ធ
 ជាបរមសាស្តាទ្រង់គង់នៅក្នុងវត្តដេតពាន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀប
 ក្រុងសាវត្ថី គ្រានោះ ពុំជួននូវភិក្ខុនី និយាយនឹងពួកភិក្ខុនីដែលសង្ឃ

(បានសូត្រសមនគាសនកម្ម) ហាមប្រាមហើយនោះ យ៉ាងនេះថា នៃលោក
 ម្ចាស់ លោកម្ចាស់ទាំងឡាយចូរជាអ្នកជាប់ច្រឡំដោយគ្រហស្ថចុះកុំបែក
 ខ្វែកអំពីគ្រហស្ថឡើយ ពួកភិក្ខុនិព្វាណ ដែលមានមារយាទយ៉ាងនេះ
 មានកិត្តិសព្ទយ៉ាងនេះ មានការចិញ្ចឹមជីវិតយ៉ាងនេះ ជាអ្នកបៀតបៀននូវ
 ភិក្ខុនិសង្ឃ បិទបាំងខ្លួនទៅក្នុងភិក្ខុនិវេសន្តា ក៏មាននៅក្នុងសង្ឃដែរសង្ឃ
 ឥតនិយាយអ្វីនឹងពួកភិក្ខុនិព្វាណទេ សង្ឃយកសេចក្តីមើលងាយផងអាការ
 ពេបជ្រាយផង សេចក្តីមិនអត់ធន់ផង សំដីបន្តិចផង សេចក្តីទន់ខ្សោយ
 របស់លោកម្ចាស់ផង មកនិយាយនឹងលោកម្ចាស់ទាំងឡាយយ៉ាងនេះថា
 “បងប្អូនទាំងឡាយជាអ្នកជាប់ច្រឡំដោយគ្រហស្ថ មានមារយាទអាត្រក
 មានកិត្តិសព្ទអាត្រក មានការចិញ្ចឹមជីវិតអាត្រកជាអ្នកបៀតបៀននូវភិក្ខុនិ
 សង្ឃ បិទបាំងខ្លួនទៅក្នុងភិក្ខុនិវេសន្តា នៃលោកម្ចាស់ ចូរលោកម្ចាស់
 ទាំងឡាយដោះដៃចេញអំពីការជាប់ច្រឡំដោយគ្រហស្ថ សង្ឃមែនសា-
 សើនូវសេចក្តីស្ងាត់របស់បងប្អូនទាំងឡាយ ។ ពួកភិក្ខុនិដែលមានសេចក្តី
 ប្រាថ្នាគឺចង់ឆ្លាតវៃខ្ពង់ខ្ពស់ភិក្ខុ ។ គឺនាំគ្នាគ្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ
 ព្រះអង្គជ្រងំបញ្ចាត្តសិទ្ធិបទនេះឡើង ឯសេចក្តីក្នុងសិទ្ធិបទនេះថា ភិក្ខុនិ
 ណាមួយនិយាយយ៉ាងនេះថា នៃលោកម្ចាស់ លោកម្ចាស់ទាំងឡាយ ចូរ
 ជាអ្នកជាប់ច្រឡំដោយគ្រហស្ថចុះ លោកម្ចាស់ទាំងឡាយកុំបែកខ្វែកអំពី
 គ្រហស្ថឡើយ ភិក្ខុនិទាំងឡាយឯទៀត ដែលមានមារយាទយ៉ាងនេះ

មានកិត្តិសព្ទយ៉ាងនេះ មានការចិញ្ចឹមជីវិតយ៉ាងនេះ ជាអ្នកបៀតបៀននូវ
 កិត្តិសព្ទ បិទបាំងនូវពាសនៃកិត្តិផង គ្នាមាននៅក្នុងសង្ឃវ័រ រាស្ត្រ
 គ្មាននិយាយអ្វីនឹងពួកកិត្តិនោះទេ សង្ឃយកសេចក្តីមើលងាយផង អា-
 ការពេបជ្រាយផង សេចក្តីមិនអត់ធន់ផង សំដីបង្ក្របផង សេចក្តីខន់ខ្សោយ
 របស់លោកម្ចាស់ផង មកនិយាយនឹងលោកម្ចាស់ទាំងឡាយថា បងប្អូន
 ទាំងឡាយជាអ្នកជាប់ច្រឡំដោយគ្រហស្ថមានមានរយាទអាត្រា មានកិត្តិ-
 សព្ទអាត្រា មានការចិញ្ចឹមជីវិតអាត្រា ជាអ្នកបៀតបៀននូវកិត្តិសព្ទ
 បិទបាំងនូវពាសនៃកិត្តិផង ត្រា នៃលោកម្ចាស់ លោកម្ចាស់ទាំងឡាយ
 ចូរដោះដៃចេញពីការជាប់ច្រឡំនោះ សង្ឃវ័រមិនសរសើរនូវសេចក្តីស្ងាត់
 របស់បងប្អូនទាំងឡាយ, កិត្តិទាំងឡាយត្រូវនិយាយនឹងកិត្តិនោះយ៉ាង
 នេះថា នៃលោកម្ចាស់ លោកកុំនិយាយយ៉ាងនេះថា នៃលោកម្ចាស់ លោក
 ម្ចាស់ទាំងឡាយចូរជាអ្នកជាប់ច្រឡំដោយគ្រហស្ថចុះ លោកម្ចាស់ទាំង
 ឡាយកុំបែកខ្វែកអំពីគ្រហស្ថឡើយ ពួកកិត្តិនឹងទៀត ដែលមានរយាទ
 យ៉ាងនេះ មានកិត្តិសព្ទយ៉ាងនេះ មានការចិញ្ចឹមជីវិតយ៉ាងនេះ ជាអ្នកបៀត
 បៀននូវកិត្តិសព្ទ បិទបាំងនូវពាសនៃកិត្តិផង គ្នា ក៏មាននៅក្នុងសង្ឃ
 វ័រ សង្ឃ ឥតនិយាយអ្វីនឹងពួកកិត្តិនោះទេ សង្ឃយកសេចក្តីមើលងាយ
 ផង អាការពេបជ្រាយផង សេចក្តីអត់ធន់ផង សំដីបង្ក្របផង សេចក្តីខន់
 ខ្សោយរបស់លោកម្ចាស់ផង មកនិយាយនឹងលោកម្ចាស់ទាំងឡាយយ៉ាង

នេះថា បដិច្ចនាំទាំងឡាយ ជាអ្នកជាប់ច្រឡំដោយគ្រហស្ថ មានមារយាទ
 អាគ្រក់ មានកិត្តិសព្ទអាគ្រក់ មានការចិញ្ចឹមជីវិតអាគ្រក់ ជាអ្នកបៀត
 បៀននូវភិក្ខុនិសង្ឃ បិទបាំងនូវទោសនៃភិក្ខុនិសង្ឃ នៃលោកម្ចាស់ ចូរ
 លោកម្ចាស់ទាំងឡាយ ដោះដៃចេញ អំពីការជាប់ច្រឡំដោយគ្រហស្ថ
 សង្ឃវមេសសរសើរនូវសេចក្តីស្ងាត់របស់បដិច្ចនាំទាំងឡាយ, ភិក្ខុនិសង្ឃ
 កាលដែលភិក្ខុនិសង្ឃទាំងឡាយនិយាយយ៉ាងនេះ ក៏នៅតែផ្តន្ទើរឡើងដូចមុនដ-
 ដែល ភិក្ខុនិសង្ឃទាំងឡាយត្រូវ (សូត្រសមុទានសនកម្ម) ហាមប្រាមភិក្ខុនិសង្ឃ
 គំរប់ ៣ ដង ដើម្បីឲ្យលះបង់នូវអំពើនោះចេញ, កាលបើហាមប្រាម
 គំរប់ ៣ ដងហើយ លះបង់នូវអំពើនោះចេញ ក៏ជាការគាប់ប្រសើរ បើ
 មិនលះបង់ទេ ភិក្ខុនិសង្ឃ ក៏ត្រូវរក្សាបក្តិសង្ឃទិសេស ឈ្មោះយាវគតិយកៈ
 គួរដល់ការបណ្តេញចេញចាកសង្ឃវ័រ ។

១០- សិក្ខាបទទី ៦ នៃក្បួនវិភិក្ខុ បាចិត្តិយកណ្ណ ភិក្ខុនិវិភិក្ខុ មាន
 សេចក្តីដំណាលថា កាលព្រះពុទ្ធជាបរមគ្រូទ្រង់គង់នៅ ក្នុងវត្តដេតពន
 របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបគ្រន់សាវត្ថី គ្រានោះ ចណ្ឌកាលភិក្ខុនិសង្ឃ
 ច្រឡំដោយគ្រហស្ថ គឺគហបតីខ្លះ គហបតីបុត្រខ្លះ ។ ពួកភិក្ខុនិសង្ឃដែលមាន
 សេចក្តីប្រាជ្ញាគឺច ក៏នាំគ្នាពិតទូលពួកភិក្ខុៗក៏នាំគ្នាគ្រាបបង្គំទូលព្រះមាន
 ព្រះភាគ ព្រះអង្គទ្រង់បញ្ចាតសិទ្ធិស្តាប់ទនេះឡើង ។ ឯសេចក្តីកងសិទ្ធិស្តាប់ទ
 នេះថា ភិក្ខុនិសង្ឃទាំងឡាយជាប់ច្រឡំដោយគ្រហស្ថ គឺគហបតី គហបតីបុត្រ

ក្តី ភិក្ខុនីទាំងឡាយត្រូវនិយាយនឹងភិក្ខុនីនោះយ៉ាងនេះថា នែលោកម្ចាស់
 លោកម្ចាស់កុំជាប់ច្រឡំដោយគ្រហស្ថ គឺ គហបតីខ្លះ គហបតីបុត្រខ្លះ
 ឡើយ នែលោកម្ចាស់ លោកម្ចាស់ចូរដោះដៃចេញអំពីគ្រហស្ថ សង្ឃ
 តែងសរសើរនូវសេចក្តីស្ងាត់របស់បងប្អូន, ភិក្ខុនីនោះ កាលដែលភិក្ខុនី
 ទាំងឡាយនិយាយយ៉ាងនេះហើយ គឺនៅតែផ្តន្ទិឡើងដូចមុនដែល ភិក្ខុនី
 ទាំងឡាយត្រូវ (សូត្រសមុទានសន្តម្យ) ហាមប្រាមភិក្ខុនីនោះគំរប់ ៣ ដង
 ដើម្បីឲ្យលះបង់នូវអំពើនោះចេញ. កាលបើហាមប្រាមគំរប់ ៣ ដង
 ហើយលះបង់នូវអំពើនោះចេញ ក៏ជាការគាប់ប្រសើរ បើមិនលះបង់ទេ
 ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

១១ - ឧ ក្ខត្តា នុវត្តិកា សិ ត្ថា បទ ជាសិក្ខាបទទី៣នៃប្រាជ្ញាដ៏កតណ្ហា
 ភិក្ខុនីវិភង្គ បើរាប់តាមភិក្ខុនីបាតិមាត្ថវិញ ត្រូវនៅជាសិក្ខាបទទី៧មាន
 សេចក្តីថា ភិក្ខុនីណាមួយប្រព្រឹត្តតាមភិក្ខុដែលសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាលើក
 វត្ត តាមធម៌តាមនិយមតាមពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា ជាភិក្ខុ
 មិនអើពើ ជាភិក្ខុដែលសង្ឃជួយជ្រោមជ្រែងមិនបាន ជាភិក្ខុមិនមានការ
 ប្រមូលជាមួយនឹងសង្ឃ ភិក្ខុនីនោះ ត្រូវភិក្ខុនីទាំងឡាយនិយាយយ៉ាងនេះ
 ថា នែលោកម្ចាស់ ភិក្ខុនេះឯងដែលសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាលើកវត្ត តាមធម៌
 តាមនិយម តាមពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា ជាភិក្ខុមិនអើពើ ជា
 ភិក្ខុដែលសង្ឃជួយជ្រោមជ្រែងមិនបាន ជាភិក្ខុមិនមានការប្រមូលជាមួយនឹង

សង្ឃ វិនៃលោកម្ចាស់ លោកកុំប្រព្រឹត្តតាមភិក្ខុនេះឡើយ ភិក្ខុនីនោះកាល
 ដែលភិក្ខុនីពាំងឡាយនិយាយឲ្យយ៉ាងនេះ នៅតែប្រកាន់យ៉ាងនោះដដែល
 ភិក្ខុនីនោះ ត្រូវភិក្ខុនីពាំងឡាយសូត្រសមនុភាសនកម្មជាគំរប់ៗ ដង ដើម្បី
 ឲ្យលះបង់វត្ថុនោះ បើភិក្ខុនីនោះ កាលត្រូវភិក្ខុនីពាំងឡាយសូត្រសមនុភា-
 សនកម្មជាគំរប់ៗ ដង លះបង់វត្ថុនោះបាន កាលលះបង់បាននោះជា ការល្អ
 បើមិនលះបង់ទេ ភិក្ខុនីនេះ ក៏ត្រូវបាញ់ដកឈ្មោះទុក្ខត្តានុវត្តិកៈ (ព្រោះ
 ប្រព្រឹត្តតាមភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្ត) ជាស្រ្តីមិនមានសំពត់ ។

ការហាមប្រាម គឺសូត្រសមនុភាសនកម្ម ដោយញាតិចត្តកម្មរាវា
 ដែលមានក្នុងសិទ្ធិបទពាំង ១១ ដូចបាននិយាយមក ដោយសង្ឃបទនេះ
 ហៅថា សមនុភាសនា ក្នុងញាតិចត្តកម្មក្នុងនោះ ។

កក្កុល កក្កុលាៈ ក្នុងទីនេះសំដៅយក ឧបសម្បទាកក្កុល
 អត្តានកក្កុល ។

ឧបសម្បទាតិ ឧបរកាវំ ភិក្ខុកាវំ សម្បបទនា
 ការញ៉ាំងកុលបុត្រឲ្យដល់ព្រមទូរគុណធម៌ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ គឺភិក្ខុកាវៈ ហៅថា
 ឧបសម្បទា ។ សេចក្តីថា ការបំបួសទូរកុលបុត្រឲ្យបានភេទនឹងគុណ-
 ធម៌ជាភិក្ខុ ហៅថា ឧបសម្បទាកម្ម ដែលសង្ឃត្រូវធ្វើដោយឧបសម្បទា
 នោះ ហៅថា ឧបសម្បទាកម្ម ។ នោះមានក្នុងមហាវន្តកៈ ។

មានសេចក្តីណែនាំក្នុងព្រះប្បវត្តិថា ក្នុងថ្ងៃពុធ១៥កើតខែពិសាខ

ឆ្នាំរកា វេលាព្រឹកព្រហាម ព្រះសិទ្ធក្តោតគម ទ្រង់ទទួលមតុបាយាសរបស់
 នាងសុជាតា ក្រោមដើមជ្រៃ ទ្រង់សោយហើយបណ្តែតកាដន់ មានទៅ
 ក្នុងស្ទឹងនេត្តារា ទ្រង់គង់សម្រាកសម្រួលព្រះអង្គ ក្នុងវេលាថ្ងៃដោយនា
 នាសមាបត្តិ ក្នុងដងព្រៃធំក្បែរឆ្នេរស្ទឹងនេត្តារានោះ វេលាថ្ងៃរសៀល
 ព្រះអង្គបានស្មៅស្គា ៨ ក្តាប់អំពីសាត្វយក្រាហ្មណ៍ ទ្រង់ស្តេចទៅកាន់
 ពោធិព្រឹក្ស ទ្រង់ចាប់ត្រង់គល់ស្មៅស្គា រលាស់ស្មៅស្គានោះ ក៏ស្រាប់តែ
 មានបល្លង្កផ្តុសឡើងតំបស់ ១៥ ហត្ថ អំពីទិសខាងកើតពោធិព្រឹក្ស ដិត
 ពោធិព្រឹក្ស ព្រះអង្គយកស្មៅស្គាគ្រាលលើបល្លង្ក ទ្រង់គង់លើកម្រាល
 ស្មៅនោះ បែរព្រះក៏ត្រូចទៅទិសខាងកើត វេលាព្រះអាទិត្យ មិនបាន
 អស្តង្គត ព្រះអង្គផ្ដាញ់មារព្រមទាំងសេនារបស់មារ វេលាបឋមយាមនៃ
 រាត្រី ព្រះអង្គបាននូវបុព្វនិវាសញ្ញាណ, វេលាមជ្ឈិមយាម ព្រះអង្គបាន
 នូវចុតុបបុរាណ, វេលាបច្ឆិមយាម ព្រះអង្គពិចារណានូវបច្ចុយាការ
 គឺបដិច្ចសមុប្បទធម៌, វេលាអរុណរះ ព្រះអង្គអស់ពាសវៈ បាននូវសព្វ
 ពាក្យណា ត្រាស់ដឹង ជាព្រះសព្វញ្ញាពុទ្ធ ពេញទ័ស្មៃពេលគ្នា
 នឹងអរុណរះនោះ ។

ថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ ១ រោចខែពិសាខ ព្រះអង្គគង់លើរតនបល្លង្កនោះ
 ទ្រង់សោយវិមុត្តិសុខ រហូតដល់មកថ្ងៃពុធ ៧ រោច ត្រូវជា ៧ ថ្ងៃ ។
 ថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ ៨ រោច ព្រះអង្គស្តេចចុះអំពីរតនបល្លង្កនោះ ទ្រង់ស្តេច

ពៅទិសឦសាននៃពោធិព្រឹក្ស ទ្រង់ប្រថាប់ឈរវែងព្រះភ័ក្ត្រពៅរករកន-
បល្ល័ង្ក ទ្រង់ទតមើលបល្ល័ង្កមិនបំប្រែច្រះនេត្ររហូតដល់មកថ្ងៃពុធ ១៤
រោច ត្រូវជា ៧ ថ្ងៃទៀត ទឹកនៃទន្លេនោះហៅថា អនិម្មលចេតិយ^(១) ។

ថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ ១៥ រោច ព្រះអង្គនិម្មិតទីចង្រ្កមទ្រង់ទីជាចន្លោះនៃ
រកនបល្ល័ង្កនឹងអនិម្មលចេតិយ ទីចង្រ្កមនោះវែងបណ្តោយថ្ងៃ ព្រះអង្គ
ទ្រង់ចង្រ្កមក្នុងទីនោះរហូតដល់មកថ្ងៃពុធ ៦ កើតខែជេស្ឋ ត្រូវជា ៧ ថ្ងៃ
ម្តងទៀត ទឹកនៃទន្លេនោះហៅថា រកនចង្កមចេតិយ ។

ថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ ៧ កើតខែជេស្ឋ មានពួកទៅតាមកងមិត្តរកនយរៈ
(រោងកែវ) ថ្វាយព្រះអង្គ ត្រង់ទិសពាយ័ព្យស្ទើរខាងជើងនៃពោធិព្រឹក្សចំ
ពីខាងទិសពាយ័ព្យនៃរកនចង្រ្កម ព្រះអង្គគង់ក្នុងទីនោះ ឆ្ងាយពីរោងកែវព្រះ
អភិធម្ម រហូតដល់មកថ្ងៃពុធ ១៣ កើត ទឹកនៃទន្លេនោះហៅថា រកន-
យរចេតិយ ។ ថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ ១៤ កើត ព្រះអង្គស្តេចអំពីរកនយរចេតិយ
ទ្រង់ឆ្លងស្ទឹងនៃរោងក ឆ្ពោះទៅកាន់ដើមអដបាលនិគ្រោធ នាទិស
ខាងកើតនៃពោធិព្រឹក្ស ខាងក្រុមភាគនៃសេនានិគម ទ្រង់សោយម្ហូបត្រៃ
រហូតដល់មកថ្ងៃពុធ ៥ រោច ត្រូវជា ៧ ថ្ងៃ ។

ថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ ៦ រោច ព្រះអង្គស្តេចអំពីអដបាលនិគ្រោធ ឆ្លងស្ទឹង
នៃរោងកត្រឡប់មកកាន់មុខបួលន្ទស្រះ ត្រង់ទិសអគ្នេយ៍នៃពោធិព្រឹក្ស ។

១- គ្នាបំផ្លាស់មកថា អនិម្មលចេតិយ តែពិនិត្យទៅឃើញថាមិនត្រូវ ។

សម័យនោះ មានភ្ញៀវឯងៗលំពែងច្រើនយប់ គ្រប់ទាំង ៧ ថ្ងៃនោះ មាន
 នាគរាជ ១ ឈ្មោះមុច្ចុលីន្ទ ជ្រះថ្លាស្រឡាញ់ព្រះអង្គពេក បើកពពារចាំ
 ពីលើព្រះអង្គមិនឲ្យភ្ញៀវឯងៗក៏ត្រូវ យកខ្លួនទៅឯព្រះអង្គ ៧ ជុំ ការពារ
 មិនឲ្យភ្ញៀវឯងៗលំពែងព្រះអង្គ. មានដើមមុច្ចុលីន្ទ គឺដើមកង់អន្ទក់ នៅ
 ក្បែរស្រះនោះ ព្រះអង្គគង់ក្រោមដើមកង់នោះ ដោយហេតុនេះ ស្រះនឹង
 នាគរាជនោះ គេសន្មតហៅតាមដើមកង់នោះថា មុច្ចុលីន្ទ. ព្រះអង្គទ្រង់
 សោយវិមុត្តិសុខក្នុងទីនោះ រហូតដល់ថ្ងៃពុធ ១២ រោច ត្រូវជា ៧ ថ្ងៃ ។

ថ្ងៃប្រាហស្ស័ត្ន ១៣ រោច ព្រះអង្គស្តេចចេញអំពីមុច្ចុលីន្ទស្រះ ទៅកាន់
 រាជយានព្រឹក្ស គឺដើមកែស នាទិសខាងត្បូងនៃរោងព្រឹក្ស ព្រះអង្គ
 គង់ក្រោមដើមកែសនោះ ទ្រង់សោយវិមុត្តិសុខ រហូតមកដល់ថ្ងៃពុធ ៥
 កើតខែអាសាឍ ត្រូវជា ៧ ថ្ងៃ ។ លំដាប់នោះព្រះឥន្ទ្រាធិរាជទ្រង់នាំ
 យកផ្នែសមី ជាថ្នាំបញ្ចុះមកថ្វាយព្រះអង្គ ។ ទ្រង់សោយផ្នែសមីនោះ
 ទើបទ្រង់មានសំរវល្លញ្ចៈ, លំដាប់នោះព្រះឥន្ទ្រយកឈើស្គន់វល្លិម្លូត្រ
 នឹងទឹកសម្រាប់ស្រពព្រះភិក្ខុ លាងជ័រព្រះឧស្ម័នអំពីអនាគតស្រះមក
 ថ្វាយ, ព្រះហស្តាទ្រង់ប្រើប្រាស់ឈើស្គន់ ទ្រង់ស្រពព្រះភិក្ខុជ័រព្រះ
 ឧស្ម័នដោយទឹកអនាគតស្រះ ទ្រង់គង់ក្រោមដើម កសនោះដែរដល់ ។

សម័យនោះនាយឈ្លាញពីរនាក់ ឈ្មោះភបុស្ស ១ កល្លិក ១ ជាបង
 ប្អូនបង្កើតនឹងគ្នា នាំគ្នាបរទេ ៥០០ អំពីទីក្រុងជនបទទៅកាន់មជ្ឈិម

ប្រទេស ដែលទៅជិតដើមកែសនោះ មានទៅតាជាញាតិសាលាហិត
 របស់ខ្លួនខ្ទប់ទេមិនឱ្យបរទេរចេញ នាយឈ្មួញទាំងពីរនាក់ភិតភ័យក្រែង
 មានអន្តរាយអ្វីដល់ខ្លួន ក៏បន់ស្រន់អស់ទៅតាដែលនៅតាមផ្លូវ, ទើប
 ទៅតានោះនិម្មិតឱ្យឃើញខ្លួនប្រាកដហើយនិយាយប្រាប់ថា ព្រះពុទ្ធទើប
 បានត្រាស់ថ្មីៗ គង់ក្រោមដើមកែសឯណោះ បើមានវត្ថុអ្វីចូរយកទៅ
 ថ្វាយព្រះអង្គសោយផង ។ ទើបតបុស្សនឹងកល្យាណនាំយកសត្វផងនឹង
 សត្វដុំទៅថ្វាយព្រះអង្គ ។ បាត្រដែលយដិការមហាព្រាហ្មថ្វាយក្នុង
 កាលដែលទ្រង់ព្រះផ្នួសនោះ ក៏បាត់ទៅតាំងពីពេលដែលទទួលមគ្គុបា-
 យាសរបស់នាងសុជាតា, ហេតុនោះព្រះអង្គទ្រង់រំពឹងថា ព្រះភថាគត
 ទាំងឡាយមិនដែលទទួលរបស់អ្វីដោយដៃឡើយ ហេតុនេះ គេជាគតបាន
 អ្វីទទួលហ្ន៎? លំដាប់នោះលោកបាលមហាវរាជទាំង ៤ អង្គបានជ្រាប
 ព្រះទ័យហើយក៏នាំយកបាត្រកែវវត្ថុនិល ៤ មកថ្វាយព្រះអង្គ ។ មិនទទួល
 ព្រោះកែវនោះល្អពេកមិនសមគួរដល់សមណៈ មហាវរាជទាំងនោះក៏យក
 បាត្រថ្ម ៤ មានសម្បុរដូចគ្រាប់សណ្តែកបាយមកថ្វាយទៀត ទើប
 ព្រះអង្គទទួលយកបាត្រទាំង ៤ ដោយអនុគ្រោះដល់មហាវរាជទាំង ៤ អង្គ
 យកមកតម្រួតលើគ្នាទាំង ៤ អធិដ្ឋានឱ្យរលាយចូលគ្នាតែ ១ ហើយ
 ទទួលសត្វផងនឹងសត្វដុំ ទ្រង់សោយហើយធ្វើអនុមោទនា ។ នាយ
 ឈ្មួញទាំងពីរនាក់បានដល់នូវព្រះពុទ្ធនឹងព្រះធម៌ជាទីពឹង បានជា ទ្រង់

ចំកុបាសក^(១) ។ នាយឈ្មួញទាំងពីរនាក់គ្រាបទូលថា សូមព្រះអង្គ
 ទ្រង់ប្រោសប្រទាននូវរបស់អ្វីមួយដែលជាទីគោរពបូជា ដល់យើងខ្ញុំព្រះ
 អង្គ ។ ព្រះសម្តេចយកព្រះហស្តទានស្តាំស្តាបអង្គលព្រះសិរី បានព្រះ
 កេសធាតុ ៨ សរសៃ ប្រទានដល់នាយឈ្មួញទាំងពីរនាក់ ។ ក៏យកទៅ
 ធ្វើព្រះចេតិយ គំកល់ទុកគោរពបូជា ក្នុងនគររបស់ខ្លួន ។ ឯទីដែលទ្រង់
 គង់ក្រោមដើមកែសនោះ ហៅថា រាជាយគនចេតិយ ។

ថ្ងៃព្រាស្សតី ៦ កើតខែអាសាធ ព្រះអង្គស្តេចចេញអំពីរាជធានីត្រឡប់
 ឆ្លងស្ទឹងនេរញ្ជកៅទៅកាន់អធ្យាននិគ្រោធរិញ ទ្រង់ពិចារណាឃើញថាធម៌
 ដែលព្រះអង្គត្រាស់ដឹងនោះ ជ្រាលជ្រៅពេកណាស់ ល្អិតពេកណាស់ ពួក
 សត្វដែលប្រកបដោយកិលេសត្រាស់មិនងាយនឹងយល់បានទេ បើមិន
 សំដែងទៅ គេមិនដឹង នាំឲ្យខ្សឹបខ្សាយខ្សោយវាចា, ហេតុនោះព្រះខ័យ
 ព្រះអង្គបង្គំទៅដើម្បីសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយគិត មិនបង្គំទៅ ដើម្បីសំដែង
 ធម៌ឡើយ^(២) ។ គ្រានោះសហម្សតីព្រហ្ម មានមហាព្រហ្ម ១ មុនជាបរិវារ
 នាំគ្នាចុះមកអំពីព្រហ្មលោកក្លាម ១ រំពេចលុតដង្គង់ខាងស្តាំលើដៃនដីលើក
 ដៃប្រណម្យបង្គំអាកាធនា សូមឲ្យព្រះអង្គសំដែងធម៌ប្រោសសត្វ ព្រោះ
 ពួកសត្វដែលមានកិលេសគិតចក្ខុមានខ្លះដែរ បើមិនបានស្តាប់ធម៌ទេ រមែង

១ ព្រោះបាននិយមត្រឹមទ្វេវាចិត្តសាសនាគមន៍ គឺព្រះពុទ្ធនឹងព្រះធម៌ជាទីពឹង ដ្បិតពុំទាន់
 មានព្រះសង្ឃនៅឡើយ ។ ២ ក្នុងទីនោះ ទេវបុត្តមានចិត្តចោមនស្ស ជាខ្លាំង,
 មានជំនាញចិត្តប្រាណបាយករអាសា មកប្រលោមព្រះបរមសាស្តាភ្នំនេះ ប៉ុន្តែពុំពើកការ ។

សាបសូន្យ បើបានស្តាប់ធម៌នឹងបានគ្រាសដ៏ឆ្លាតវៃពុំខាន ។ ព្រះអង្គ
ក៏ទទួលភាពធនា នៃសហម្បត្តិព្រហ្មដើម្បីសំដែងធម៌ ។

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធក៏ក្រោមដើមអដបាលនគ្រោធិ៍ ៧ ថ្ងៃទៀត គិតតាំងអំពីថ្ងៃ
៦ កើតទៅដល់ថ្ងៃពុធ ១២ កើត ខែ ពសាធិ រួមទាំងអស់ឃើញថា ទ្រង់
គង់ក្នុងពោធិមណ្ឌប្រទេស (សត្តមហាវង្ស) បាន ៥៦ ថ្ងៃ ប៉ុន្តែសង្កេតទៅ
ឃើញថា ថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ ១៣ កើត ខែ ពសាធិ គង់នៅក្នុងពោធិមណ្ឌ -
ប្រទេសនោះដែរ បើប៉បយកថ្ងៃ ១៣ កើតបញ្ចូលមកផងត្រូវជា ៥៧ ថ្ងៃ ។

ថ្ងៃសុក្រ ១២ កើត ខែ ពសាធិ ព្រះអង្គចេញអំពីពោធិមណ្ឌប្រទេស
ស្តេចទៅកាន់ទីក្រុងពាកណសី ដើម្បីជួបនឹងបញ្ចវគ្គយកិត្តទាំង ៥ អង្គ
ដែលមានទុបការៈច្រើនចំពោះព្រះអង្គ, ចម្ងាយផ្លូវ ១៨ យោជន៍, ទ្រង់
ស្តេចទៅដល់សិបគនមិត្តទាយវ៉ន ទៀបក្រុងពាកណសីក្នុងថ្ងៃសៅរ៍
១៩ កើត ខែ ពសាធិ បានជួបនឹងបញ្ចវគ្គយកិត្តទាំង ៥ គឺ កោណ្ឌញ្ញៈ ១
វជ្ជៈ ១ កន្ទិយៈ ១ មហាធាម ១ អស្សជិ ១ ទ្រង់សំដែងធម៌ -
ចក្ខុវ្យវត្តនសូត្រ, លុះសំដែងចប់ហើយ កោណ្ឌញ្ញកុំ (១) បានសម្រេច

១- ឆាមដើម្រឹមតែ កោណ្ឌញ្ញ ប៉ុណ្ណោះ កាលដែលចប់ធម៌ចក្ខុវ្យវត្តនសូត្រ កោណ្ឌញ្ញ
បានសម្រេចសោតបតិសិលហើយព្រះបរមសាសា ទ្រង់បន្តិទទាសាព្វឡង់ ១ ថា “អញសំ
រេ ហោ កោណ្ឌញ្ញ ។ ! (ឧ! កោណ្ឌញ្ញ បាននឹងធម៌ហើយ ។ !)” ដោយហេតុនេះ
កោណ្ឌញ្ញៈ ក៏បានឆាមប្រាសថា អញកោណ្ឌញ្ញ ប្រៀងរហូតមក ដោយយកពាក្យអញសំ
សិលនៅត្រឹមតែ អញ មកភ្ជាប់នឹងកោណ្ឌញ្ញ ។

សោតាបត្តិផលជាមួយនឹងព្រហ្ម ១៨ កោដិ បានជាឯហិកិត្តុទុបសម្បទាក្នុង
ថ្ងៃ ១៥ កើតនោះ ។

ថ្ងៃអាទិត្យ ១ រោច វប្បកិត្តុ បានសម្រេចសោតាបត្តិផល បានជា
ឯហិកិត្តុទុបសម្បទា ។

ថ្ងៃចន្ទ ២ រោច ភិទ្ធិយកិត្តុ បានសម្រេចសោតាបត្តិផល បានជា
ឯហិកិត្តុទុបសម្បទា ។

ថ្ងៃអគ្គិរ ៣ រោច មហានាមកិត្តុ បានសម្រេចសោតាបត្តិផល
បានជាឯហិកិត្តុទុបសម្បទា ។

ថ្ងៃពុធ ៤ រោច អស្សជកិត្តុ បានសម្រេចសោតាបត្តិផល បាន
ជាឯហិកិត្តុទុបសម្បទា ។

ថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ ៥ រោច ព្រះអង្គសំដែងអនក្កលក្ខណសូត្រ, បញ្ចវគ្គិយ -
កិត្តុ បានស្តាប់ហើយបានសម្រេចអរហត្តផលគ្រប់ទាំង ៥ អង្គ ហេតុនោះ
ព្រះអរហន្ត ៦ អង្គ (ទាំងព្រះបរមសាស្តា) កើតមានក្នុងលោកក្នុងថ្ងៃព្រា-
ហស្បតិ៍ ៥ រោច ខែអសាធិ ឆ្នាំរកា។ គព្ពីរនោះមក ព្រះអង្គបំប្លូសយសកុល-
បុត្រ ព្រមទាំងសំឡាញ់របស់យសកុលបុត្រចំនួន ៥៤ នាក់ទៀត ឲ្យបាន
ឯហិកិត្តុទុបសម្បទា ព្រមទាំងបានសម្រេចអរហត្តផល បានជាព្រះអរហន្ត
ក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា ។ ក្នុងវិស្សនោះ មានព្រះអរហន្ត ៦០ អង្គ ជា ៦១
ទាំងព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធផង កើតឡើងហើយក្នុងលោក ។ លុះចេញវិស្ស

បរវណ្ណច្បាប់ហើយ ព្រះអង្គបញ្ជូនព្រះអរហន្តទាំង ៦០ អង្គឲ្យចេញទៅ
 ប្រកាសសាសនាក្នុងប្រទេសផ្សេងៗ ។ ព្រះអរហន្តទាំងនោះបាននាំ
 បព្វជ្ជាបេក្ខខ្លះ ទបសម្បទាបេក្ខខ្លះ អំពីទិសផ្សេងៗ ពីជនបទផ្សេងៗ មក
 កាន់សំណាក់ព្រះមានព្រះភាគ ព្រះអង្គក៏បំបួសបុគ្គលនោះៗតាមលំដាប់
 មក ទើបព្រះអង្គឈ្នើយល់ថា នាំឲ្យលំបាកដល់ពួកកិក្ខុផង ពួកបព្វជ្ជា-
 បេក្ខផង ពួកទបសម្បទាបេក្ខផង ទើបទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យពួកកិក្ខុបំបួសកុល
 បុត្របាន មុនដំបូងឲ្យកោសកន្លឹកទឹកពុកមាត់ពុកចង្កាចេញហើយឲ្យស្ងៀក
 ដណ្តប់សំពត់កាសាយៈ ឲ្យធ្វើទុក្ខរាសន្តៈឆៀងស្មា ម្ខាង ឲ្យថ្វាយបង្គំបាទ
 នៃកិក្ខុទាំងឡាយ ឲ្យអង្គុយប្រហោងផ្គង់អញ្ចាល់ឡើង ឲ្យថាតាមដូច្នេះថា
 តុទ្ធិ សរណំ ឥច្ឆាមិ, ធម្មំ សរណំ ឥច្ឆាមិ, សង្ឃំ សរណំ
 ឥច្ឆាមិ; ទុតិយម្សិ តុទ្ធិ សរណំ ឥច្ឆាមិ, ទុតិយម្សិ ធម្មំ
 សរណំ ឥច្ឆាមិ, ទុតិយម្សិ សង្ឃំ សរណំ ឥច្ឆាមិ; តតិ-
 យម្សិ តុទ្ធិ សរណំ ឥច្ឆាមិ, តតិយម្សិ ធម្មំ សរណំ ឥច្ឆាមិ,
 តតិយម្សិ សង្ឃំ សរណំ ឥច្ឆាមិ ខ្ញុំព្រះករុណាសូមដល់នូវព្រះពុទ្ធ
 ជាទីរលឹក សូមដល់នូវព្រះធម៌ជាទីរលឹក សូមដល់នូវព្រះសង្ឃជាទីរលឹក;
 សូមដល់នូវព្រះពុទ្ធជាទីរលឹក ជាគំរប់ពីរដងទៀត, សូមដល់នូវព្រះធម៌ជាទី
 រលឹកជាគំរប់ពីរដងទៀត, សូមដល់នូវព្រះសង្ឃជាទីរលឹក ជាគំរប់ពីរដង
 ទៀត, សូមដល់នូវព្រះពុទ្ធជាទីរលឹកជាគំរប់បីដងទៀត, សូមដល់នូវព្រះធម៌

ជាទីរលឹកជាគំរប់បីដងទៀត, សូមដល់នូវព្រះសង្ឃជាទីរលឹក ជាគំរប់បីដង
 ទៀត; ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ គឺជាគតអនុញ្ញាតនូវបញ្ចូលនឹងឧបសម្បទា
 ដោយសរណាគមន៍ទាំងៗនេះឯង ។ តាំងពីថ្ងៃនោះមក ពួកភិក្ខុបំបួសកុល-
 បុត្រឲ្យជាសាមណេរក្តី ជាភិក្ខុក្តី ដោយគ្រួសារណាគមន៍ តាមពុទ្ធានុញ្ញាត
 នោះឯង ឯព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បំបួសដោយឯហិក្ខុឧបសម្បទា ។ ភិក្ខុ
 សង្ឃក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា ក៏កាន់តែចំរើនច្រើនឡើង ។ សម័យមួយនោះ
 មានព្រាហ្មណ៍ម្នាក់ឈ្មោះរាជៈ មានបំណងចង់បួស ក៏សូមផ្អាកសំណាក់
 ភិក្ខុទាំងឡាយ ឥតមានភិក្ខុណាមួយទទួលការបំបួសរាជព្រាហ្មណ៍នោះ ។ ក៏
 គេក៏ទុកស្តាប់សូមសៅហ្មង ឡើងសរសៃរាមពេញខ្លួន ។ ព្រះមានព្រះ
 ភាគទ្រង់ជ្រាបហេតុនោះសព្វគ្រប់ហើយ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ម្ចាស់ភិក្ខុ
 ទាំងឡាយ មានភិក្ខុណាមួយនិកឃើញអធិការគុណរបស់រាជព្រាហ្មណ៍ខ្លះ
 ដែរឬទេ? ព្រះសារីបុត្រក្រាបទូលថា ខ្ញុំព្រះអង្គនិកឃើញអធិការគុណរបស់
 រាជព្រាហ្មណ៍នោះ កាលដែលខ្ញុំព្រះអង្គត្រាច់ចរទៅបិណ្ឌបាតក្នុងក្រុងរាជ-
 គ្រឹះ រាជព្រាហ្មណ៍នោះបានប្រគេន ចង្អុល ១ វែកដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ ។ ព្រះ
 អង្គទ្រង់សរសើរព្រះសារីបុត្រថា ជាអ្នកគតពាក្យត្រឹមត្រូវ ហើយទ្រង់បង្គាប់
 ឲ្យព្រះសារីបុត្របំបួសរាជព្រាហ្មណ៍នោះ ទ្រង់អនុញ្ញាតថា យា សា
 ភិក្ខុវេ តីហិ សរណាគមនេហិ ឧបសម្បទា អនុញ្ញាតា
 តាហិ អដ្ឋតត្ថេ បដិក្ខុចាមិ អនុជាធម៌ ភិក្ខុវេ ញត្ថិ ។

ចតុត្ថេន កេម្មេន ឧបសម្ព័ន្ធ “ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧបសម្ព័ត
 ណា ដែលភថាគតបានអនុញ្ញាតហើយ ដោយគ្រួសារណាមន៍នោះ ចាច់
 តាំងពីថ្ងៃនេះតទៅ ភថាគតបញ្ឈប់ខ្លួនឧបសម្ព័តនោះ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំង
 ឡាយ ភថាគតអនុញ្ញាតខ្លួនឧបសម្ព័ត ដោយញត្តិចក្កកម្ម” ។ ត្រូវឲ្យ
 ឧបសម្ព័តយ៉ាងនេះ ៖

ភិក្ខុអកណ្ឌាស ប្រតិពាល ត្រូវផ្តៀងសង្ឃថា

សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ (ឥត្តន្ទាមោ^(១))
 (ឥត្តន្ទាមស្ស^(២)) អាយស្មតោ ឧបសម្ព័តាបេក្ខោ
 យនិ សង្ឃស្ស បត្តកលំ សង្ឃោ (ឥត្តន្ទាមំ) ឧបស-
 ម្បាទេយ្យ (ឥត្តន្ទាមេន) ឧបជ្ឈាយេន ឯសា ញត្តិ ។
 សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ (ឥត្តន្ទាមោ)(ឥត្តន្ទា-
 មស្ស) អាយស្មតោ ឧបសម្ព័តាបេក្ខោ សង្ឃោ (ឥត្ត-
 ន្ទាមំ) ឧបសម្បទេតិ (ឥត្តន្ទាមេន) ឧបជ្ឈាយេន
 យស្សាយស្មតោ ឧមតិ (ឥត្តន្ទាមស្ស) ឧបសម្បទា
 (ឥត្តន្ទាមេន) ឧបជ្ឈាយេន សោ តុណ្ហស្ស យស្ស
 នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។

១-២- ត្រូវបញ្ចូលតាមឧបសម្ព័តបញ្ជី៖ ទាំងតាមឧបជ្ឈាយំ ទាំងតាមថា តាគោ ភិស្សស្ស,
 កុទ្ធកុំតោ ធម្មាប្បិកស្ស ជាដើម ។

នុតិយម្យ ឯតមត្តំ វិទាមិ ។ បេ ។

តតិយម្យិ ឯតមត្តំ វិទាមិ ។ បេ ។

ឧបសម្បជ្ជោ សង្ខេប (ឥតុដ្ឋាមោ) (ឥតុដ្ឋាមេន)
ឧបជ្ឈាយេន ឧមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហិ ឯវមេតំ
ធារយាមិ ។

“បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ, បុគ្គល (ឈ្មោះនេះ)
នេះ ជាឧបសម្បទាបេក្ខរបស់ព្រះថេរៈអ្នកមានអាយុ (ឈ្មោះនេះ), បើ
ឧបសម្បទាធម្ម មានកាលដ៏សមគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីញ៉ាំង
បុគ្គល (ឈ្មោះនេះ) ឲ្យដល់ព្រមនូវគុណធម៌ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ដោយមានព្រះ
ថេរៈ (ឈ្មោះនេះ) ជាឧបជ្ឈាយ៍ នេះហៅថា ញាត្តិ ។

បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ, បុគ្គល (ឈ្មោះ
នេះ) នេះជាឧបសម្បទាបេក្ខរបស់ព្រះថេរៈអ្នកមានអាយុ (ឈ្មោះនេះ)
(ឥឡូវ) សង្ឃញ៉ាំងបុគ្គល (ឈ្មោះនេះ) ឲ្យដល់ព្រមនូវគុណធម៌ដ៏ខ្ពង់
ខ្ពស់ ដោយមានព្រះថេរៈ (ឈ្មោះនេះ) ជាឧបជ្ឈាយ៍, ការញ៉ាំងបុគ្គល
(ឈ្មោះនេះ) ឲ្យដល់ព្រមនូវគុណធម៌ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ដោយមានព្រះថេរៈ
(ឈ្មោះនេះ) ជាឧបជ្ឈាយ៍ គាប់ចិត្តដល់លោកអ្នកមានអាយុអង្គណា
លោកអ្នកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកអ្នកមាន
អាយុអង្គណា លោកអ្នកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។

ខ្ញុំពោលនូវសេចក្តីនេះ ជាតំរូវការជនទៀត ។ បេ ។

ខ្ញុំពោលនូវសេចក្តីនេះ ជាតំរូវបីជនទៀត ។ បេ ។

បុគ្គល (ឈ្មោះនេះ) សង្ឃបានឲ្យដល់ព្រមនូវគុណធម៌ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ហើយ ដោយមានព្រះថេរៈ (ឈ្មោះនេះ) ជាទេវជ្ឈាយ៍; ការឲ្យដល់ព្រម នូវគុណធម៌ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់នោះ តាមចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជា សង្ឃស្ងៀម; ខ្ញុំចាំទុកនូវរឿងនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ការបំបួសកុលបុត្រឲ្យបានកេទនឹងគុណធម៌ជាកិត្យការៈ ដោយញាតិ ចតុត្ថកម្មវាចាតាមពុទ្ធានុញ្ញាត ដូចបាននិយាយមកនេះ ហៅថា កម្មលក្ខណៈ ក្នុងញាតិចតុត្ថកម្មកថានេះ ។

អត្តា ន ប្រែថាការរាប់កម្មហៅកេ ។ សេចក្តីថា កិត្យត្រូវតាមក្តី សង្ឃទិសស ជាមន្ទិលសៅហ្មងក្នុងធម៌និយ បើបានធ្វើបរិវាសកម្មនឹង មានត្ថកម្មចេញហើយ សង្ឃត្រូវរាប់កេកិត្យនោះ ថាជាកិត្យបរិសុទ្ធ ឥតមន្ទិល សៅហ្មង; ឯការរាប់កេនោះត្រូវធ្វើសង្ឃកម្ម ដែលហៅថា អត្តានកម្ម ។ តែក្នុងទំនេះ ត្រូវនិយាយពីអត្តានកម្ម តាមទំនងបរិវាសកម្មនឹងមានត្ថកម្ម ដែលបាននិយាយហើយត្រង់ទានកថាខាងដើម ។ ខាងដើមនោះបាន និយាយពីឯកាហបរិវាស ១ សុទ្ធនបរិវាស ១ ធុនសមោធានបរិវាស ១ អគ្សសមោធានបរិវាស ១ និង អប្បដ្ឋានមានត្ថ គឺមានត្ថព្រោះតាមក្តី ដែលកិត្យមិនបិទបាំង ១ ។

អញ្ជាន របស់កាហាបរវាស មានសេចក្តីថា ភិក្ខុត្រូវតែបញ្ជូនសង្ឃទិ-
សេសបិទ បាំង ១ ថ្ងៃ ត្រូវធ្វើកាហាបរវាស បើបានធ្វើកាហាបរវាសនឹង
មានតួ ៦ ពង្រីកហើយ ត្រូវធ្វើអញ្ជាន ភិក្ខុនោះត្រូវចូលទៅកេសង្ឃមាន
គណៈ ២០ រូប ដូចជុំក្នុងសីមា សូត្រសូមអញ្ជានថាៈ

អហម្ពន្តេ សម្ពហុលា អាបត្តិយោ អាបត្តិ ឯកាហា-
ប្បដិច្ចន្ទាយោ សោហំ សង្ឃំ សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ
ឯកាហាប្បដិច្ចន្ទានំ ឯកាហាបរវាសំ យាចី តស្ស មេ
សង្ឃោ សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ ឯកាហាប្បដិច្ចន្ទានំ
ឯកាហាបរវាសំ អនាសិ សោហំ បរុវត្តបរវាសោ សង្ឃំ
សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ ឯកាហាប្បដិច្ចន្ទានំ ឆារត្តំ មាន-
ត្តំ យាចី តស្ស មេ សង្ឃោ សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ ឯ-
កាហាប្បដិច្ចន្ទានំ ឆារត្តំ មានត្តំ អនាសិ សោហំ កន្តេ
ចិល្លាមានត្តោ ^(១) សង្ឃំ អញ្ជានំ យាចាមិ ។ អហម្ពន្តេ
។ បេ ។ សោហំ ចិល្លាមានត្តោ ឧត្តយម្បិ កន្តេ សង្ឃំ
អញ្ជានំ យាចាមិ ។ អហម្ពន្តេ ។ បេ ។ សោហំ ចិល្លា-
មានត្តោ ឧត្តយម្បិ កន្តេ សង្ឃំ អញ្ជានំ យាចាមិ ។

១ ចិល្លា ចរាគុ.ក-បច្ច័យ ផ្លាស់ គឺជាចិល្លា លុប រ ចោល សម្រេចរូបា ចិល្លា ប្រែថា
ប្រព្រឹត្តនូវ ចិល្លា ឆ្លង, ដំណើរ គ្រាគ្រា, សំព័ណ្ណ ប្រឡូកប្រឡំ ជាដើមនោះដែរ ។

“បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណាត្រូវហើយនូវអាបត្តិជាច្រើន បិទ
 បាំង ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំព្រះករុណានោះបានសូមហើយនូវឯកាហបរវាសអំពីសង្ឃ
 ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១ ថ្ងៃ សង្ឃបានឱ្យហើយនូវឯកាហបរវាស
 ដល់ខ្ញុំព្រះករុណានោះ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំព្រះករុណា
 នោះបានប្រព្រឹត្តបរវាសគ្រប់គ្រាន់ហើយ បានសូមហើយនូវមានក្ត ៦ កត្រី
 អំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១ ថ្ងៃ សង្ឃបានឱ្យហើយនូវមានក្ត
 ៦ កត្រីដល់ខ្ញុំព្រះករុណានោះ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១ ថ្ងៃ បពិត្រ
 ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណានោះបានប្រព្រឹត្តមានក្តគ្រប់គ្រាន់ហើយ
 (ឥឡូវ) សូមនូវការរាប់រកអំពីសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណា
 ។ បេ ។ ខ្ញុំព្រះករុណានោះបានប្រព្រឹត្តមានក្តគ្រប់គ្រាន់ហើយ បពិត្រ
 ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន (ឥឡូវ) ខ្ញុំព្រះករុណា សូមនូវការរាប់រកអំពីសង្ឃ ជា
 គំរប់បំផងទៀត ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណា ។ បេ ។ ខ្ញុំព្រះ
 ករុណានោះបានប្រព្រឹត្តមានក្តគ្រប់គ្រាន់ហើយ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន
 (ឥឡូវ) ខ្ញុំព្រះករុណាសូមនូវការរាប់រកអំពីសង្ឃ ជាគំរប់បំផងទៀត” ។

កិក្ខុអ្នកល្អាស ប្រតិពាល ត្រូវផ្សំសង្ឃថា :

សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ (ឥន្ទ្រាមោ) កិក្ខុ
 សម្ពាហុលា អាបត្តិយោ អាបត្តិ ឯកាហប្បដិច្ចន្ទាយោ
 សោ សង្ឃំ សម្ពាហុលា អាបត្តិ ឯកាហប្បដិច្ចន្ទា ឯ

ឯកាហបរិវាសំ យាចិ សង្ឃោ (ឥត្តន្ទាមស្ស) ភិក្ខុនោ
 សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ ឯកាហប្បដិច្ចន្ទានំ ឯកាហបរិ-
 វាសំ អនាសិ សោ បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ សម្ពហុលានំ
 អាបត្តិនំ ឯកាហប្បដិច្ចន្ទានំ ធារត្តំ មាណត្តំ យាចិ
 សង្ឃោ (ឥត្តន្ទាមស្ស) ភិក្ខុនោ សម្ពហុលានំ អាបត្តិ-
 នំ ឯកាហប្បដិច្ចន្ទានំ ធារត្តំ មាណត្តំ អនាសិ សោ
 ចិណ្ឌាមាណត្តោ សង្ឃំ អញ្ញានំ យាចតិ យទិ សង្ឃស្ស
 បត្តកល្លំ (ឥត្តន្ទាម) ភិក្ខុំ អន្តេយ្យ ឯសា ញត្តិ ។

សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ (ឥត្តន្ទាមោ) ភិក្ខុ
 សម្ពហុលា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ ឯកាហប្បដិច្ចន្ទាយោ
 សោ សង្ឃំ សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ ឯកាហប្បដិច្ចន្ទានំ
 ឯកាហបរិវាសំ យាចិ សង្ឃោ (ឥត្តន្ទាមស្ស) ភិក្ខុ-
 នោ សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ ឯកាហប្បដិច្ចន្ទានំ ឯកា-
 ហបរិវាសំ អនាសិ សោ បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ សម្ព-
 ហុលានំ អាបត្តិនំ ឯកាហប្បដិច្ចន្ទានំ ធារត្តំ មាណត្តំ
 យាចិ សង្ឃោ (ឥត្តន្ទាមស្ស) ភិក្ខុនោ សម្ពហុលានំ
 អាបត្តិនំ ឯកាហប្បដិច្ចន្ទានំ ធារត្តំ មាណត្តំ អនាសិ
 សោ ចិណ្ឌាមាណត្តោ សង្ឃំ អញ្ញានំ យាចតិ សង្ឃោ

(ឥត្ថន្ទាមំ) ភិក្ខុ អត្ថេតិ យស្សាយស្ថតោ ឧមតិ (ឥត្ថ-
ន្ទាមស្ស) ភិក្ខុនោ អញ្ញាជំ សោ តុណ្ហាស្ស យស្ស ន-
ក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។

ឧត្ថយម្បី ឯតមត្ថំ វេទាមិ ។ បេ ។

តត្ថយម្បី ឯតមត្ថំ វេទាមិ ។ បេ ។

អត្ថិតោ សង្ខេប (ឥត្ថន្ទាមោ) ភិក្ខុ ឧមតិ សង្ខេបស្ស
តស្មា តុណ្ហំ ឯវមេតំ ជារយាមិ ។

“បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ)
នេះត្រូវហើយនូវអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១២៥ ភិក្ខុនោះបានសូមហើយនូវ
ឯកាហបរិវាសអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១២៥ សង្ឃបានឲ្យ
ហើយនូវឯកាហបរិវាសដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន បិទ
បាំង ១២៥ ភិក្ខុនោះបានប្រព្រឹត្តបរិវាសគ្រប់គ្រាន់ហើយ បានសូមហើយនូវ
មានក្តី ៦ រាត្រីអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១២៥ សង្ឃបានឲ្យ
ហើយនូវមានក្តី ៦ រាត្រី ដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន បិទ
បាំង ១២៥ ភិក្ខុនោះបានប្រព្រឹត្តមានក្តីគ្រប់គ្រាន់ហើយ សូមនូវការរាប់រក
អំពីសង្ឃ; បើអញ្ញានកម្ម មានកាលដ៏សមគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បី
រាប់រកនូវភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ); នេះហៅថា ញត្តិ ។

បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ ភិក្ខុ (ឈ្មោះ

នេះ) នេះបានត្រូវហើយនូវអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១ ថ្ងៃ កិត្តនោះបាន
 សូមហើយនូវឯកាហបរិវាសអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើនបិទបាំង ១ ថ្ងៃ
 សង្ឃបានឲ្យហើយនូវឯកាហបរិវាសដល់កិត្ត (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បីអាបត្តិជា
 ច្រើនបិទបាំង ១ ថ្ងៃ កិត្តនោះបានប្រព្រឹត្តបរិវាសគ្រប់គ្រាន់ហើយ បានសូម
 ហើយនូវមានតួ ៦ រាត្រីអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១ ថ្ងៃ សង្ឃ
 បានឲ្យហើយនូវមានតួ ៦ រាត្រីដល់កិត្ត (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន
 បិទបាំង ១ ថ្ងៃ កិត្តនោះបានប្រព្រឹត្តមានតួគ្រប់គ្រាន់ហើយ សូមនូវការរាប់
 រកអំពីសង្ឃ (ឥឡូវ) សង្ឃរាប់រកនូវកិត្ត (ឈ្មោះនេះ), ការរាប់រកនូវកិត្ត
 (ឈ្មោះនេះ) គាប់ចិត្តដល់លោកអ្នកមានអាយុអង្គណា លោកអ្នកមានអាយុ
 អង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកអ្នកមានអាយុអង្គណា លោក
 អ្នកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។

ខ្ញុំពោលនូវសេចក្តីនេះ ជាគំរប់ពីរដងទៀត បេ ។

ខ្ញុំពោលនូវសេចក្តីនេះ ជាគំរប់បីដងទៀត បេ ។

កិត្ត (ឈ្មោះនេះ) សង្ឃបានរាប់រកហើយ, ការរាប់រកនោះគាប់ចិត្តដល់
 សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀម, ខ្ញុំចាំទុកនូវរឿងនេះ ដោយ
 ពាក្យស្ងៀមយ៉ាងនេះ” ។

អរោន របស់សុទ្ធនបរិវាស មានវិធីសូត្រសូមដូច្នេះ អហម្ពន្ត
 សម្ពហុលា សង្ឃាធិសេសា អាបត្តិយោ អាបត្តិ អាបត្តិ

បរិយន្តំ ន ជាធាមិ រត្តិបរិយន្តំ ន ជាធាមិ អាបត្តិបរិយន្តំ
 ន សរមិ រត្តិបរិយន្តំ ន សរមិ អាបត្តិបរិយន្តំ វេមតិ-
 កោ រត្តិបរិយន្តំ វេមតិកោ សោហំ សង្ឃំ តាសំ
 អាបត្តិំ សុទ្ធន្តបរិវាសំ យាថី តស្ស មេ សង្ឃោ តាសំ
 អាបត្តិំ សុទ្ធន្តបរិវាសំ អធាសិ សោហំ បរិវត្តបរិវាសោ
 សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិំ ធារត្តំ មាណត្តំ យាថី តស្ស មេ
 សង្ឃោ តាសំ អាបត្តិំ ធារត្តំ មាណត្តំ អធាសិ សោហំ
 កន្លេ ចិណ្ឌាមាណត្តោ សង្ឃំ អញ្ញាណំ យាធាមិ “បពិត្រព្រះ
 សង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះគុណាបានត្រូវហើយនូវអាបត្តិសង្ឃាទិសសជាច្រើន
 មិនដឹងនូវកំណត់អាបត្តិ មិនដឹងនូវកំណត់ពត្រី នឹកមិនឃើញនូវកំណត់
 អាបត្តិ នឹកមិនឃើញនូវកំណត់ពត្រី មានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងកំណត់អាបត្តិ
 មានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងកំណត់ពត្រី ខ្ញុំព្រះគុណានោះ បានសូមហើយនូវ
 សុទ្ធន្តបរិវាសអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិទាំងនោះ សង្ឃបានឲ្យហើយនូវសុទ្ធ-
 ន្តបរិវាស ដល់ខ្ញុំព្រះគុណានោះ ដើម្បីអាបត្តិទាំងនោះ ខ្ញុំព្រះគុណានោះ
 បានប្រព្រឹត្តិបរិវាសគ្រប់គ្រាន់ហើយ បានសូមហើយនូវមានតួ ៦ ពត្រីអំពី
 សង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិទាំងនោះ សង្ឃបានឲ្យហើយនូវមានតួ៦ពត្រីដល់ខ្ញុំព្រះ
 គុណានោះ ដើម្បីអាបត្តិទាំងនោះ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះគុណា
 នោះ បានប្រព្រឹត្តិមានតួគ្រប់គ្រាន់ហើយ (ឥឡូវ) សូមនូវការរាប់រកអំពី

សង្ឃ" (សូត្រ ៣ ដង) ។

ភិក្ខុអកុណ្ឌាស ប្រគិតល ត្រូវផ្សំសង្ឃៈ

សុណាតុ មេ កន្លែ សង្ឃ អយ (ឥន្ទ្រាមោ) ភិក្ខុ
 សម្ពហុលា សង្ឃនិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ អាបត្តិ-
 បរិយន្តំ ន ជាធាតុ រត្តិបរិយន្តំ ន ជាធាតុ អាបត្តិបរិយន្តំ
 ន សរតិ រត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ អាបត្តិបរិយន្ត វេមតិកោ
 រត្តិបរិយន្ត វេមតិកោ សោ សង្ឃ តាសំ អាបត្តិធំ
 សុទ្ធន្តបរិវាសំ យាចិ សង្ឃ (ឥន្ទ្រាមស្ស) ភិក្ខុនោ
 តាសំ អាបត្តិធំ សុទ្ធន្តបរិវាសំ អធាសិ សោ បរិវត្តបរិ-
 វាសោ សង្ឃ តាសំ អាបត្តិធំ ធារត្តំ មាធន្តំ យាចិ
 សង្ឃ (ឥន្ទ្រាមស្ស) ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តិធំ ធារត្តំ
 មាធន្តំ អធាសិ សោ ចិណ្ឌាមាធន្តោ សង្ឃ អញ្ចានំ
 យាចតិ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកលំ សង្ឃ (ឥន្ទ្រាមំ)
 ភិក្ខុ អព្ពេយ្យ វិសា ញត្តិ ។

សុណាតុ មេ កន្លែ សង្ឃ អយ (ឥន្ទ្រាមោ) ភិក្ខុ
 សម្ពហុលា សង្ឃនិសេសា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ អាបត្តិ-
 បរិយន្តំ ន ជាធាតុ រត្តិបរិយន្តំ ន ជាធាតុ អាបត្តិបរិយន្តំ
 ន សរតិ រត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ អាបត្តិបរិយន្ត វេមតិកោ

រត្តិបរិយទ្តេ វេមតំកោ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិធំ
 សុទ្ធន្តបរិវាសំ យាចិ សង្ឃោ (ឥត្តន្តាមស្ស) ភិក្ខុនោ
 តាសំ អាបត្តិធំ សុទ្ធន្តបរិវាសំ អនាសិ សោ បរុវត្តបរិ-
 វាសោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិធំ ធារត្តំ មាណត្តំ យាចិ
 សង្ឃោ (ឥត្តន្តាមស្ស) ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តិធំ ធារត្តំ
 មាណត្តំ អនាសិ សោ ចិណ្ឌាមាណត្តោ សង្ឃំ អញ្ចំ យា-
 ចតិ សង្ឃោ (ឥត្តន្តាម) ភិក្ខុំ អត្ថេតិ យស្សយស្សតោ
 ឧមតិ (ឥត្តន្តាមស្ស) ភិក្ខុនោ អញ្ចំ សោ តុណ្ហស្ស
 យស្ស ធនក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។

ទុតិយម្យំ ឯតមត្តំ វេទមិ ។ បេ ។

តតិយម្យំ ឯតមត្តំ វេទមិ ។ បេ ។

អត្ថិតោ សង្ឃោ (ឥត្តន្តាមោ) ភិក្ខុ ឧមតិ សង្ឃស្ស
 តស្មា តុណ្ហំ ឯវេមតំ ធារយាមិ ។

“បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ, ភិក្ខុ (ឈ្មោះ
 នេះ) នេះ បានត្រូវហើយនូវអាបត្តិសង្ឃទិសេសជាច្រើន មិនដឹងនូវកំ-
 ណត់អាបត្តិ មិនដឹងនូវកំណត់ព្រឹទ្ធិកមិនឃើញនូវកំណត់អាបត្តិ ឬកមិន
 ឃើញនូវកំណត់ព្រឹទ្ធិ មានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងកំណត់អាបត្តិ មានសេចក្តី
 សង្ស័យក្នុងកំណត់ព្រឹទ្ធិ ភិក្ខុនោះបានសូមហើយនូវសុទ្ធន្តបរិវាសអំពីសង្ឃ

ដើម្បីអាបត្តិទាំងនោះ សង្ឃបានឱ្យហើយនូវសុខនូវបរិវាសដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះ
នេះ) ដើម្បីអាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនោះបានប្រព្រឹត្តបរិវាសគ្រប់គ្រាន់ហើយ
បានសូមហើយនូវមានតួ ៦ ក្រីអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិទាំងនោះ សង្ឃបាន
ឱ្យហើយនូវមានតួ ៦ ក្រីដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បីអាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុ
នោះបានប្រព្រឹត្តមានតួគ្រប់គ្រាន់ហើយ សូមនូវការរាប់រកអំពីសង្ឃ បើ
អញ្ជានកម្ម មានកាលដ៏សមគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីរាប់រកនូវភិក្ខុ
(ឈ្មោះនេះ) នេះហៅថា ញត្តិ ។

បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ)
នេះ បានត្រូវហើយនូវអាបត្តិសង្ឃទិសសជាច្រើនមិនដឹងនូវកំណត់អាបត្តិ
មិនដឹងនូវកំណត់ក្រី នឹកមិនឃើញនូវកំណត់អាបត្តិ នឹកមិនឃើញនូវកំ-
ណត់ក្រី មានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងកំណត់អាបត្តិ មានសេចក្តីសង្ស័យក្នុង
កំណត់ក្រី ភិក្ខុនោះបានសូមហើយ នូវសុខនូវបរិវាសអំពីសង្ឃ ដើម្បីអា-
បត្តិទាំងនោះ សង្ឃបានឱ្យហើយនូវសុខនូវបរិវាសដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ)
ដើម្បីអាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តបរិវាសគ្រប់គ្រាន់ហើយ បាន
សូមនូវមានតួ ៦ ក្រីអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិទាំងនោះ សង្ឃបានឱ្យហើយ
នូវមានតួ ៦ ក្រី ដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បីអាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុ
នោះបានប្រព្រឹត្តមានតួគ្រប់គ្រាន់ហើយ សូមនូវការរាប់រកអំពីសង្ឃ (ឯទៀត)
សង្ឃរាប់រកនូវភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ការរាប់រកនូវភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) គាបចិត្ត

ដល់លោកអ្នកមានអាយុអង្គណា លោកអ្នកមានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម
មិនគាប់ចិត្តដល់លោកអ្នកមានអាយុអង្គណា លោកអ្នកមានអាយុអង្គនោះ
ត្រូវនិយាយឡើង ។

ខ្ញុំពោលនូវសេចក្តីនេះ ជាគំរូបំប៉នឡើង ។ បេ ។

ខ្ញុំពោលនូវសេចក្តីនេះ ជាគំរូបំប៉នឡើង ។ បេ ។

ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) សង្ឃបានរាប់កេហ៍យ, ការរាប់កេនោះគាប់ចិត្តដល់
សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀម, ខ្ញុំចាំទុកនូវរឿងនេះ ដោយ
អាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ” ។

អញ្ចូន របស់ធុរានសមោធានបរិវាស ។ កាលភក្តិបានប្រព្រឹត្តមានក្តី
គ្រប់គ្រាន់ហើយ ត្រូវសូត្រសូមអញ្ជូនដូច្នេះ អហម្ពន្តេ សម្ពហុលា
អាបត្តិយោ អាបដ្ឋី បក្ខប្បដិច្ចដ្ឋានយោ សោហំ សង្ឃំ
សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ បក្ខប្បដិច្ចដ្ឋានំ បក្ខបរិវាសំ
យាចី តស្ស មេ សង្ឃោ សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ បក្ខ-
ប្បដិច្ចដ្ឋានំ បក្ខបរិវាសំ អនាសិ សោហំ បរិវាសន្តោ
អន្តរា សម្ពហុលា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋី បញ្ចហប្បដិច្ច-
ដ្ឋានយោ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ
បញ្ចហប្បដិច្ចដ្ឋានំ មូលាយប្បដិក្កស្សនំ យាចី តម្កំ
សង្ឃោ អន្តរា សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ បញ្ចហប្បដិច្ច

ដ្ឋានំ មូលាយ បដិកស្សំ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា សម្ព-
 ហុលានំ អាបត្តិនំ បញ្ចាហឃ្មដិច្ចដ្ឋានំ បុរិមាសុ អាបត្តិ-
 សុ សមោធានបរិវាសំ យាចី តស្ស មេ សង្ឃំ អន្តរា
 សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ បញ្ចាហឃ្មដិច្ចដ្ឋានំ បុរិមាសុ
 អាបត្តិសុ សមោធានបរិវាសំ អនាសំ សោហំ បរិវត្តបរិ-
 វាសោ សង្ឃំ សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ ធារត្តំ មាណត្តំ យាចី
 តស្ស មេ សង្ឃំ សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ ធារត្តំ មាណត្តំ
 អនាសំ សោហំ កន្តេ ចិណ្ឌាមាណត្តោ សង្ឃំ អត្តានំ
 យាចាមិ “បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណាបានត្រូវហើយ នូវ
 អាបត្តិជាច្រើន ប៉ុន្មាន ១ ប័ក្ខ, ខ្ញុំព្រះករុណានោះបានសូមហើយ នូវបក្ខ
 បរិវាសអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន ប៉ុន្មាន ១ ប័ក្ខ, សង្ឃបានឲ្យហើយ
 នូវបក្ខបរិវាសដល់ខ្ញុំព្រះករុណានោះ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន ប៉ុន្មាន ១ ប័ក្ខ,
 ខ្ញុំព្រះករុណានោះកំពុងប្រព្រឹត្តបរិវាស បានត្រូវហើយនូវអាបត្តិជាច្រើនក្នុង
 ចន្លោះ ប៉ុន្មាន ៥ ថ្ងៃ, ខ្ញុំព្រះករុណានោះបានសូមហើយនូវមូលាយប្ប
 ដិកស្សនៈ អំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ ប៉ុន្មាន ៥ ថ្ងៃ, សង្ឃ
 បានទាញហើយនូវខ្ញុំព្រះករុណានោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ដើម្បីអាបត្តិ
 ជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ ប៉ុន្មាន ៥ ថ្ងៃ, ខ្ញុំព្រះករុណានោះ បានសូមហើយនូវ
 បរិវាសប្រកបដោយការប្រមូលនូវអាបត្តិជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ ប៉ុន្មាន ៥ ថ្ងៃ

មកបញ្ជាក់ក្នុងអាបត្តិមុន អំពីសង្ឃ, សង្ឃបានឲ្យហើយនូវបរិវាសប្រកប
ដោយការប្រមូល នូវអាបត្តិជាច្រើនក្នុងចន្លោះ ប៉ុន្មាន ៥ ថ្ងៃ មក
បញ្ជាក់ក្នុងអាបត្តិមុន ដល់ខ្ញុំព្រះករុណានោះ, ខ្ញុំព្រះករុណានោះបានប្រ-
ព្រឹត្តបរិវាសគ្រប់គ្រាន់ហើយ បានសូមហើយនូវមានគូ ៦ រាត្រីអំពីសង្ឃ
ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន, សង្ឃបានឲ្យហើយនូវមានគូ ៦ រាត្រីដល់ខ្ញុំព្រះករុ-
ណានោះ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន, បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណា
នោះបានប្រព្រឹត្តមានគូគ្រប់គ្រាន់ហើយ (ឥឡូវ) សូមនូវការរាប់រកអំពី
សង្ឃ" (សូត្រ ៣ ដង) ។

ភិក្ខុអកុល្យាស ប្រគិតល ត្រូវផ្ដេរសង្ឃថា

សុណាតុ មេ កន្ថេ សង្ឃោ អយំ (ឥត្តន្ទាមោ) ភិក្ខុ
សម្ពហុលា អាបត្តិយោ អាបត្តិ បក្ខប្បដិច្ចន្ទាយោ
សោ សង្ឃំ សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ បក្ខប្បដិច្ចន្ទានំ
បក្ខបរិវាសំ យាចិ សង្ឃោ (ឥត្តន្ទាមស្ស) ភិក្ខុនោ
សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ បក្ខប្បដិច្ចន្ទានំ បក្ខបរិវាសំ
អនាសិ សោ បរិវាសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា អាបត្តិយោ
អាបត្តិ បញ្ចាបាប្បដិច្ចន្ទាយោ សោ សង្ឃំ អន្តរា សម្ព-
ហុលានំ អាបត្តិនំ បញ្ចាបាប្បដិច្ចន្ទានំ មូលាយប្បដិក-
ស្សនំ យាចិ សង្ឃោ (ឥត្តន្ទាមំ) ភិក្ខុំ អន្តរា សម្ពហុលា-

ធំ អាបត្តិធំ បញ្ចាបាប្បដិច្ចន្ទាធំ មូលាយ បដិកស្សី
 សោ សង្ឃ អន្តរា សម្ពហុលាធំ អាបត្តិធំ បញ្ចាបាប្បដិ-
 ច្ចន្ទាធំ បុរិមាសុ អាបត្តិសុ សមោធានបរិវាសំ យាចិ
 សង្ឃោ (ឥត្តន្ទាមស្ស) ភិក្ខុនោ អន្តរា សម្ពហុលាធំ
 អាបត្តិធំ បញ្ចាបាប្បដិច្ចន្ទាធំ បុរិមាសុ អាបត្តិសុ ស-
 មោធានបរិវាសំ អធិសិ សោ បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃ
 សម្ពហុលាធំ អាបត្តិធំ ធារត្ថំ មាទត្ថំ យាចិ សង្ឃោ
 (ឥត្តន្ទាមស្ស) ភិក្ខុនោ សម្ពហុលាធំ អាបត្តិធំ ធារត្ថំ
 មាទត្ថំ អធិសិ សោ ចិណ្ឌមាទត្ថោ សង្ឃ អញ្ញាធំ
 យាចិ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកលុំ សង្ឃោ (ឥត្តន្ទាម)
 ភិក្ខុំ អព្ពេយ្យ ឯសា ញត្ថិ ។

សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ (ឥត្តន្ទាមោ) ភិក្ខុ
 សម្ពហុលា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ បក្ខប្បដិច្ចន្ទាយោ
 សោ សង្ឃ សម្ពហុលាធំ អាបត្តិធំ បក្ខប្បដិច្ចន្ទាធំ
 បក្ខបរិវាសំ យាចិ សង្ឃោ (ឥត្តន្ទាមស្ស) ភិក្ខុនោ
 សម្ពហុលាធំ អាបត្តិធំ បក្ខប្បដិច្ចន្ទាធំ បក្ខបរិវាសំ
 អធិសិ សោ បរិវត្តបរិវាសោ អន្តរា សម្ពហុលា អាបត្តិយោ
 អាបដ្ឋិ បញ្ចាបាប្បដិច្ចន្ទាយោ សោ សង្ឃ អន្តរា សម្ព-

ហុលានំ អាបត្តិនំ បញ្ចាហឃ្មដិច្ចដ្ឋានំ មូលាយឃ្មដិ-
 កស្សនំ យាចិ សង្ឃោ (ឥត្ថន្ទាមំ) ភិក្ខុំ អន្តរា សម្ព-
 ហុលានំ អាបត្តិនំ បញ្ចាហឃ្មដិច្ចដ្ឋានំ មូលាយ បដិក-
 ស្សំ សោ សង្ឃំ អន្តរា សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ បញ្ចា-
 ហឃ្មដិច្ចដ្ឋានំ បុរិមាសុ អាបត្តិសុ សមោធានបរិវាសំ
 យាចិ សង្ឃោ (ឥត្ថន្ទាមស្ស) ភិក្ខុនោ អន្តរា សម្ពហុ-
 លានំ អាបត្តិនំ បញ្ចាហឃ្មដិច្ចដ្ឋានំ បុរិមាសុ អាបត្តិសុ
 សមោធានបរិវាសំ អនាសិ សោ បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ
 សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ ធារត្តំ មាណត្តំ យាចិ សង្ឃោ
 (ឥត្ថន្ទាមស្ស) ភិក្ខុនោ សម្ពហុលានំ អាបត្តិនំ ធារត្តំ
 មាណត្តំ អនាសិ សោ ចិណ្ឌាមាណត្តោ សង្ឃំ អញ្ញានំ
 យាចតិ សង្ឃោ (ឥត្ថន្ទាមំ) ភិក្ខុំ អញ្ជេតិ យស្សាយស្ស-
 តោ ឧមតិ (ឥត្ថន្ទាមស្ស) ភិក្ខុនោ អញ្ញានំ សោ តុណ្ហា
 ស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។

ទុតិយម្យំ ឯតមត្តំ វេទាមិ ។ បេ ។

តតិយម្យំ ឯតមត្តំ វេទាមិ ។ បេ ។

អញ្ជិតោ សង្ឃោ (ឥត្ថន្ទាមោ) ភិក្ខុំ ឧមតិ សង្ឃស្ស
 តស្មា តុណ្ហា ឯវេមតំ ធារយាមិ ។

“បពិត្រព្រះសង្ឃអំពីអើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ, ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) នេះ បានត្រូវហើយនូវអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១ ប័ក្ខ, ភិក្ខុនោះបានសូមហើយនូវបក្ខបរិវាសអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១ ប័ក្ខ សង្ឃបានឱ្យហើយនូវបក្ខបរិវាស ដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១ ប័ក្ខ, ភិក្ខុនោះកំពុងប្រព្រឹត្តបរិវាស បានត្រូវហើយនូវអាបត្តិជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ បិទបាំង ៥ ថ្ងៃ, ភិក្ខុនោះបានសូមហើយនូវមូលាយប្បដិកស្សនៈ អំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ បិទបាំង ៥ ថ្ងៃ, សង្ឃបានទាញហើយនូវភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ បិទបាំង ៥ ថ្ងៃ, ភិក្ខុនោះបានសូមហើយនូវបរិវាស ប្រកបដោយការប្រមូលនូវអាបត្តិជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ បិទបាំង ៥ ថ្ងៃ មកបញ្ចេញក្នុងអាបត្តិមុន អំពីសង្ឃ, សង្ឃបានឱ្យហើយនូវបរិវាសប្រកបដោយការប្រមូលនូវអាបត្តិជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ បិទបាំង ៥ ថ្ងៃ មកបញ្ចេញក្នុងអាបត្តិមុន ដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ), ភិក្ខុនោះបានប្រព្រឹត្តបរិវាសគ្រប់គ្រាន់ហើយ បានសូមហើយនូវមានតួ ៦ រាត្រីអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន, សង្ឃបានឱ្យហើយនូវមានតួ ៦ រាត្រីដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន ភិក្ខុនោះបានប្រព្រឹត្តមានតួគ្រប់គ្រាន់ហើយ សូមនូវការរាប់រកអំពីសង្ឃ, បើអង្គានតម្ក មានកាលដ៏សមគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីរាប់រកនូវភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ); នេះហៅថា ញត្តិ ។

បតិក្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ, ភិក្ខុ
 (ឈ្មោះនេះ) នេះបានត្រូវហើយនូវអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១ បច្ចុ ភិក្ខុនោះ
 បានសូមហើយនូវបច្ចុប្បវាសអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន បិទបាំង ១
 បច្ចុ សង្ឃបានឲ្យហើយនូវបច្ចុប្បវាស ដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បីអាបត្តិ
 ជាច្រើន បិទបាំង ១ បច្ចុ, ភិក្ខុនោះកំពុងប្រព្រឹត្តប្បវាស បានត្រូវហើយ
 នូវអាបត្តិជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ បិទបាំង ៥ ថ្ងៃ, ភិក្ខុនោះបានសូមហើយនូវ
 មូលាយប្បដិកស្សនៈអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ បិទបាំង
 ៥ ថ្ងៃ, សង្ឃបានទាញហើយនូវភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ
 ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ បិទបាំង ៥ ថ្ងៃ, ភិក្ខុនោះបានសូមហើយ
 នូវប្បវាសប្រកបដោយការប្រមូលនូវអាបត្តិជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ បិទបាំង
 ៥ ថ្ងៃ មកបញ្ជាក់ក្នុងអាបត្តិមុន អំពីសង្ឃ, សង្ឃបានឲ្យហើយនូវប្បវាស
 ប្រកបដោយការប្រមូល នូវអាបត្តិជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ បិទបាំង ៥ ថ្ងៃ
 មកបញ្ជាក់ក្នុងអាបត្តិមុន ដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ), ភិក្ខុនោះបានប្រព្រឹត្ត
 ប្បវាសគ្រប់គ្រាន់ហើយ បានសូមហើយនូវមានគូ ៦ រាត្រី អំពីសង្ឃ
 ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន, សង្ឃបានឲ្យហើយនូវមានគូ ៦ រាត្រី ដល់ភិក្ខុ
 (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន, ភិក្ខុនោះបានប្រព្រឹត្តមានគូគ្រប់គ្រាន់
 ហើយ សូមនូវការរាប់រកអំពីសង្ឃ, (ឥឡូវ) សង្ឃរាប់រកនូវភិក្ខុ (ឈ្មោះ
 នេះ), ការរាប់រកនូវភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) គាប់ចិត្តដល់លោកអ្នកមានអាយុ

អង្គណា លោកអ្នកមានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោក
អ្នកមានអាយុអង្គណា លោកអ្នកមានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។

ខ្ញុំពាលនូវសេចក្តីនេះ ជាគំរប់ព័រដងទៀត ។ បេ ។

ខ្ញុំពាលនូវសេចក្តីនេះ ជាគំរប់បីដងទៀត ។ បេ ។

ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) សង្ឃបានរាប់កេហ៍យ, ការរាប់កេនោះ គាប់ចិត្ត
ដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀម, ខ្ញុំចាំទុកនូវរឿងនេះ
ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ” ។

អត្តន របស់អក្សរមោឃានបរិវាស មានវិធីសូត្រសូមដូច្នេះ
អហម្ពន្ត សម្ពហុលា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋី ឯកច្ចា អាប-
ត្តិយោ ឯកាហប្បជិច្ឆន្ទាយោ ឯកច្ចា ទ្វិហប្បជិច្ឆន្ទា-
យោ ឯកច្ចា តិហប្បជិច្ឆន្ទាយោ ឯកច្ចា ចតុហប្ប-
ជិច្ឆន្ទាយោ ឯកច្ចា បញ្ចាហប្បជិច្ឆន្ទាយោ ឯកច្ចា
ឆាហប្បជិច្ឆន្ទាយោ ឯកច្ចា សត្តាហប្បជិច្ឆន្ទាយោ
ឯកច្ចា អដ្ឋាហប្បជិច្ឆន្ទាយោ ឯកច្ចា នវាហប្បជិច្ឆ-
ន្ទាយោ ឯកច្ចា ទសាហប្បជិច្ឆន្ទាយោ សោហំ សង្ឃ
តាសំ អាបត្តិធំ យា អាបត្តិ យា ទសាហប្បជិច្ឆន្ទាយោ
តាសំ អត្សេន សមោឃានបរិវាសំ យាចី តស្ស មេ
សង្ឃ តាសំ អាបត្តិធំ យា អាបត្តិយា ទសាហប្បជិ-

ឬឆ្មាឃោ តាសំ អគ្បជ សមោធានបរិវាសំ អនាសិ
 សោហំ បរិវត្តបរិវាសោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិធំ ធារត្ត
 មានត្តំ យាចី តស្ស មេ សង្ឃោ តាសំ អាបត្តិធំ ធារត្ត
 មានត្តំ អនាសិ សោហំ កន្ត ចិណ្ឌាមានត្តោ សង្ឃំ
 អត្តាធំ យាចាមិ “បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណាបានត្រូវហើយ
 នូវអាបត្តិជាច្រើន អាបត្តិពួកខ្វះបិទបាំង១២ថ្ងៃ ខ្វះបិទបាំង ២ ថ្ងៃ ខ្វះបិទបាំង
 ៣ថ្ងៃ ខ្វះបិទបាំង៤ថ្ងៃ ខ្វះបិទបាំង៥ថ្ងៃ ខ្វះបិទបាំង ៦ ថ្ងៃ ខ្វះបិទបាំង៧ថ្ងៃ
 ខ្វះបិទបាំង៨ថ្ងៃ ខ្វះបិទបាំង៩ថ្ងៃ ខ្វះបិទបាំង១០ថ្ងៃ បណ្តាអាបត្តិទាំងឡាយ
 នោះ អាបត្តិទាំងឡាយណា ដែលបិទបាំង ១០ ថ្ងៃ ខ្ញុំព្រះករុណានោះបាន
 សូមហើយនូវសមោធានបរិវាសអំពីសង្ឃ តាមតម្លៃនៃអាបត្តិទាំងឡាយ
 នោះ បណ្តាអាបត្តិទាំងឡាយនោះ អាបត្តិទាំងឡាយណា ដែលបិទបាំង១០
 ថ្ងៃ សង្ឃបានឲ្យហើយនូវសមោធានបរិវាស ដល់ខ្ញុំព្រះករុណានោះ តាម
 តម្លៃនៃអាបត្តិទាំងឡាយនោះ ខ្ញុំព្រះករុណានោះបានប្រព្រឹត្តបរិវាសគ្រប់
 គ្រាន់ហើយ បានសូមហើយនូវមានត្ត ៦ កត្រីអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិទាំង
 ឡាយនោះ សង្ឃបានឲ្យហើយនូវមានត្ត ៦ កត្រី ដល់ខ្ញុំព្រះករុណានោះ
 ដើម្បីអាបត្តិទាំងឡាយនោះ , បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណានោះ
 បានប្រព្រឹត្តមានត្តគ្រប់គ្រាន់ហើយ, (ឥឡូវ) សូមនូវការរាប់កអំពីសង្ឃ”
 (សូត្របីដង) ។

កិក្ខុអក្កល្យាស ប្រភពល ត្រូវផ្សំសង្ខតៈ

សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ (ឥន្ទន្ទាមោ) កិក្ខុ
សម្ពហុលា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ ឯកច្ឆា អាបត្តិយោ
ឯកាហប្បដិច្ចន្ទាយោ ។ បេ។ ឯកច្ឆា ទសាហប្បដិច្ច-
ន្ទាយោ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិយំ យា អាបត្តិយោ
ទសាហប្បដិច្ចន្ទាយោ តាសំ អគ្សេន សមោធានបរិ-
វាសំ យាចិ សង្ឃោ (ឥន្ទន្ទាមស្ស) កិក្ខុនោ តាសំ
អាបត្តិយំ យា អាបត្តិយោ ទសាហប្បដិច្ចន្ទាយោ តាសំ
អគ្សេន សមោធានបរិវាសំ អនាសិ សោ បរិវត្តបរិវា-
សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិយំ ធារត្ថំ មាធត្ថំ យាចិ សង្ឃោ
(ឥន្ទន្ទាមស្ស) កិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តិយំ ធារត្ថំ មាធត្ថំ
អនាសិ សោ ចិណ្ឌាមាធត្ថោ សង្ឃំ អញ្ញាជំ យាចតិ
យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្យំ សង្ឃោ (ឥន្ទន្ទាមំ) កិក្ខុ
អញ្ជេយ្យ ឯសា ញត្ថិ ។

សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ (ឥន្ទន្ទាមោ) កិក្ខុ
សម្ពហុលា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ ឯកច្ឆា អាបត្តិយោ
ឯកាហប្បដិច្ចន្ទាយោ ។ បេ។ ឯកច្ឆា ទសាហប្បដិច្ច-
ន្ទាយោ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិយំ យា អាបត្តិយោ

ទសាហប្បជិច្ឆន្តាយោ តាសំ អក្សន សមោធានបរិ-
 វាសំ យាចិ សង្ឃេ (ឥត្តន្ទាមស្ស) ភិក្ខុវេ តាសំ
 អាបត្តិនំ យា អាបត្តិយោ ទសាហប្បជិច្ឆន្តាយោ តាសំ
 អក្សន សមោធានបរិវាសំ អនាសិ សោ បរិវត្តបរិវាសោ
 សង្ឃំ តាសំ អាបត្តិនំ ធារត្តំ មាទត្តំ យាចិ សង្ឃេ
 (ឥត្តន្ទាមស្ស) ភិក្ខុវេ តាសំ អាបត្តិនំ ធារត្តំ មាទត្តំ
 អនាសិ សោ ចិណ្ឌមាទត្តោ សង្ឃំ អញ្ចនំ យាចតិ
 សង្ឃេ (ឥត្តន្ទាម) ភិក្ខុំ អព្ពតំ យស្សយស្សតោ
 ឧមតិ (ឥត្តន្ទាមស្ស) ភិក្ខុវេ អញ្ចនំ សោ តុណ្ហស្ស
 យស្ស នក្ខមតិ សោ កាសេយ្យ ។

ទុតិយម្យំ ឯតមត្តំ វេទាមិ ។ បេ ។

តតិយម្យំ ឯតមត្តំ វេទាមិ ។ បេ ។

អព្ពតោ សង្ឃេ (ឥត្តន្ទាមោ) ភិក្ខុ ឧមតិ សង្ឃស្ស
 តស្មា តុណ្ហំ ឯវមេតំ ធារយាមិ ។

“បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ, ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ)
 នេះ បានក្រវហើយនូវអាបត្តិជាច្រើន ពួកអាបត្តិខ្លះប៉ុន្មាន ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។
 ខ្លះប៉ុន្មាន ១០ ថ្ងៃ, បណ្តាអាបត្តិទាំងឡាយនោះ អាបត្តិទាំងឡាយណា
 ដែលប៉ុន្មាន ១០ ថ្ងៃ ភិក្ខុនោះបានសូមហើយនូវសមោធានបរិវាស អំពី

សង្ឃតាមតម្លៃនៃអាបត្តិទាំងឡាយនោះ, បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិទាំងឡាយណា ដែលបិទបាំង ១០ ថ្ងៃ សង្ឃបានឱ្យហើយនូវសមាធានបរិវេស ដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) តាមតម្លៃនៃអាបត្តិទាំងឡាយនោះ, ភិក្ខុនោះបានប្រព្រឹត្តបរិវេសគ្រប់គ្រាន់ហើយ បានសូមហើយនូវមានតួ ៦ កត្រីអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិទាំងឡាយនោះ, សង្ឃបានឱ្យហើយនូវមានតួ ៦ កត្រីដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បីអាបត្តិទាំងឡាយនោះ, ភិក្ខុនោះបានប្រព្រឹត្តមានតួគ្រប់គ្រាន់ហើយ សូមនូវការរាប់រកអំពីសង្ឃ, បើអញ្ជានកម្ម មានកាលដ៏សមគួរ ដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីរាប់រកនូវភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ); នេះហៅថា ញាតិ ។

បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ, ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) នេះ បានត្រូវហើយនូវអាបត្តិជាច្រើន ពួកអាបត្តិខ្លះបិទបាំង ១ ថ្ងៃ ។ បេរ ខ្លះបិទបាំង ១០ ថ្ងៃ, បណ្តាអាបត្តិទាំងឡាយនោះ អាបត្តិទាំងឡាយណា ដែលបិទបាំង ១០ ថ្ងៃ, ភិក្ខុនោះបានសូមហើយនូវសមាធានបរិវេស អំពីសង្ឃតាមតម្លៃនៃអាបត្តិទាំងឡាយនោះ, បណ្តាអាបត្តិទាំងឡាយនោះអាបត្តិទាំងឡាយណា ដែលបិទបាំង ១០ ថ្ងៃ, សង្ឃបានឱ្យហើយនូវសមាធានបរិវេស ដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) តាមតម្លៃនៃអាបត្តិទាំងឡាយនោះ, ភិក្ខុនោះបានប្រព្រឹត្តបរិវេសគ្រប់គ្រាន់ហើយ បានសូមហើយនូវមានតួ ៦ កត្រីអំពីសង្ឃដើម្បីអាបត្តិទាំងឡាយនោះ, សង្ឃបានឱ្យហើយនូវមានតួ ៦ កត្រីដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បីអាបត្តិទាំងឡាយនោះ, ភិក្ខុនោះបានប្រព្រឹត្ត

បរិវេសគ្រប់គ្រាន់ហើយ សូមនូវការរាប់រកអំពីសង្ឃ, (ឥឡូវ) សង្ឃរាប់រក
 នូវភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ការរាប់រកភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) គាប់ចិត្តដល់លោកអ្នកមាន
 អាយុអង្គណា លោកអ្នកមានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់
 លោកអ្នកមានអាយុអង្គណា លោកអ្នកមានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង
 ខ្ញុំពោលនូវសេចក្តីនេះ ជាគំរប់ពីរដងទៀត ។ បេ ។
 ខ្ញុំពោលនូវសេចក្តីនេះ ជាគំរប់បីដងទៀត ។ បេ ។
 ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) សង្ឃបានរាប់រកហើយ, ការរាប់រកនោះគាប់ចិត្ត
 ដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀម, ខ្ញុំចាំទុកនូវរឿងនេះដោយ
 អាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ” ។

អត្តាធិ របស់អប្សដ្ឋច្នួនមានគូ ។ សេចក្តីថា ភិក្ខុត្រូវតាមគូ
 សង្ឃទិសសហើយ មិនបានបិទបាំងតាមគូ, ព្រះពុទ្ធានុញ្ញាតថា មិនបាច់
 ធ្វើបរិវេសទេ គ្រាន់តែធ្វើមានគូ ៦ ព្រឹកសព្វគ្រប់ហើយ ធ្វើអញ្ជើញកម្មក្សប្ប
 ចាកតាមគូ ។ ឯអញ្ជើញនោះមានវិធីសូត្រសូមដូច្នេះ អហម្ពន្តេ សម្ព-
 ហុលា អាបត្តិយោ អាបត្តិ អប្សដ្ឋច្នួនយោ សោហំ
 សង្ឃ សម្ពហុលាធំ អាបត្តិធំ អប្សដ្ឋច្នួនធំ ធាតុ
 មានត្តិ យាចី តស្ស មេ សង្ឃ សម្ពហុលាធំ អាបត្តិធំ
 អប្សដ្ឋច្នួនធំ ធាតុ មានត្តិ អធាសិ សោហម្ពន្តេ
 ចិណ្ឌាមានត្តេ សង្ឃ អត្តាធិ យាចាមិ ។ អហម្ពន្តេ ។ បេ ។

សោហំ ចិណ្ណមាធន្តោ ធុតិយម្បិ កន្ត្តេ សង្ឃំ អញ្ចាធំ
 យាចាមិ ។ អហម្កន្តេ ។ បេ ។ សោហំ ចិណ្ណមាធន្តោ
 ធុតិយម្បិ កន្ត្តេ សង្ឃំ អញ្ចាធំ យាចាមិ “បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏
 ចំរើន ខ្ញុំព្រះករុណាបានត្រូវហើយនូវអាបត្តិជាច្រើន មិនបានបិទបាំងទេ ខ្ញុំ
 ព្រះករុណានោះបានសូមហើយនូវមានក្ត ៦ រាត្រី អំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិ
 ជាច្រើន ដែលមិនបានបិទបាំង សង្ឃបានឲ្យហើយនូវមានក្ត ៦ រាត្រីដែល
 ខ្ញុំព្រះករុណានោះ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន ដែលមិនបានបិទបាំង បពិត្រព្រះ
 សង្ឃដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះករុណានោះ បានប្រព្រឹត្តមានក្តគ្រប់គ្រាន់ហើយ
 (ឥឡូវ) សូមនូវការរាប់រកអំពីសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះករុ-
 ណា ។ បេ ។ ខ្ញុំព្រះករុណានោះបានប្រព្រឹត្តមានក្តគ្រប់គ្រាន់ហើយ បពិត្រ
 ព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន (ឥឡូវ) ខ្ញុំព្រះករុណាសូមនូវការរាប់រកអំពីសង្ឃ ជាតំរប់ពីរ
 ដងទៀត ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះករុណា ។ បេ ។ ខ្ញុំព្រះករុណានោះ
 បានប្រព្រឹត្តមានក្តគ្រប់គ្រាន់ហើយ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន (ឥឡូវ) ខ្ញុំករុ-
 ណាសូមនូវការរាប់រកអំពីសង្ឃ ជាតំរប់បីដងទៀត” (សូត្រ ៣ ៨៨) ។

ភិក្ខុអកុល្យាស ប្រតិពល ត្រូវផ្ដើមសង្ឃៗថា

សុណាតុ មេ កន្ត្តេ សង្ឃំ អយំ (ឥត្តន្តាមោ) ភិក្ខុ
 សម្ពហុលា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ អប្បដិច្ចន្តាយោ សោ
 សង្ឃំ សម្ពហុលាធំ អាបត្តិធំ អប្បដិច្ចន្តាធំ ឆារត្តិ មាធន្ត

យាចិ សង្ឃោ (ឥន្ទន្ទាមស្ស) ភិក្ខុនោ សម្ពហុលានំ
 អាបត្តំ អប្បដិច្ចន្ទានំ ធារត្តំ មាណត្តំ អនាសិ សោ
 ចិណ្ឌាមាណត្តោ សង្ឃំ អញ្ចានំ យាចតិ យេនិ សង្ឃស្ស
 បត្តកលំសង្ឃោ (ឥន្ទន្ទាមំ) ភិក្ខុំ អញ្ជេយ្យ ឯសា ញត្តិ ។

សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ឃោ អយំ (ឥន្ទន្ទាមោ) ភិក្ខុ
 សម្ពហុលា អាបត្តិយោ អាបដ្ឋិ អប្បដិច្ចន្ទាយោ សោ
 សង្ឃំ សម្ពហុលានំ អាបត្តំ អប្បដិច្ចន្ទានំ ធារត្តំ មាណត្តំ
 យាចិ សង្ឃោ (ឥន្ទន្ទាមស្ស) ភិក្ខុនោ សម្ពហុលានំ
 អាបត្តំ អប្បដិច្ចន្ទានំ ធារត្តំ មាណត្តំ អនាសិ សោ
 ចិណ្ឌាមាណត្តោ សង្ឃំ អញ្ចានំ យាចតិ សង្ឃោ (ឥន្ទន្ទាមំ)
 ភិក្ខុំ អញ្ជេតិ យស្សាយស្មតោ ឧមតិ (ឥន្ទន្ទាមស្ស)
 ភិក្ខុនោ អញ្ចានំ សោ តុល្លាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ
 កាសេយ្យ ។

ធុតិយម្បិ ឯកមត្តំ វេទានិ ។ បេ ។

តតិយម្បិ ឯកមត្តំ វេទានិ ។ បេ ។

អត្ថិតោ សង្ឃោ (ឥន្ទន្ទាមោ) ភិក្ខុ ឧមតិ សង្ឃស្ស
 តស្មា តុល្លា ឯវេទានំ ធារយាមិ ។

“បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ ភិក្ខុ (ឈ្មោះ

នេះ) នេះ បានត្រូវហើយនូវអាបត្តិជាច្រើន មិនបានបិទបាំងទេ, ភិក្ខុនោះ
 បានសូមហើយនូវមានក្ត ៦ រាត្រីអំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន ដែល
 មិនបានបិទបាំង, សង្ឃបានឲ្យហើយនូវមានក្ត ៦ រាត្រីដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះ
 នេះ) ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន ដែលមិនបានបិទបាំង, ភិក្ខុនោះបានប្រព្រឹត្តមាន
 នក្ខត្របត្រគ្រាន់ហើយ សូមនូវការរាប់រកអំពីសង្ឃ, បើពួកនក្ខ មានកាល
 ដ៏សមគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីរាប់រកនូវភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ;

នេះហៅថា ញាតិ ។

បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ, ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ)
 នេះ បានត្រូវហើយនូវអាបត្តិជាច្រើន មិនបានបិទបាំងទេ, ភិក្ខុនោះបាន
 សូមហើយនូវមានក្ត ៦ រាត្រី អំពីសង្ឃ ដើម្បីអាបត្តិជាច្រើន ដែលមិនបាន
 បិទបាំង, សង្ឃបានឲ្យហើយនូវមានក្ត ៦ រាត្រី ដល់ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) ដើម្បី
 អាបត្តិជាច្រើន ដែលមិនបានបិទបាំង, ភិក្ខុនោះបានប្រព្រឹត្តមានក្តគ្របត្រាន់
 ហើយ សូមនូវការរាប់រកអំពីសង្ឃ (ឥឡូវ) សង្ឃរាប់រកនូវភិក្ខុ (ឈ្មោះ
 នេះ), ការរាប់រកនូវភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) គាប់ចិត្តដល់លោកអ្នកមានអាយុ
 អង្គណា លោកអ្នកមានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោក
 អ្នកមានអាយុអង្គណា លោកអ្នកមានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។

ខ្ញុំពោលនូវសចក្តីនេះ ជាគំរប់ពីរដងទៀត ។ បេ ។

ខ្ញុំពោលនូវសចក្តីនេះ ជាគំរប់បីដងទៀត ។ បេ ។

ភិក្ខុ (ឈ្មោះនេះ) សង្ឃបានរាប់រកហើយ, ការរាប់រកនោះគាច់ចិត្ត
ដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀម, ខ្ញុំចាំទុកឲ្យរឿងនេះ
ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ" ។

អត្តានកម្មដែលសង្ឃត្រូវធ្វើ ដោយញត្តិចតុត្តកម្មរាង ដូចបាន
និយាយមកនេះ កំហៅហី កម្មលទ្ធផល: គឺញត្តិចតុត្តកម្មតាមនេះដែរ។

ចប់ញត្តិចតុត្តកម្ម ។

សង្ឃកថា ៤ យ៉ាង ចប់ត្រៃបិដកនេះ ។



រោងពុម្ព មិត្តភាព
កម្ពុជា-សូវៀត

